

Bruxelles, den 13. september 2018
(OR. en)

12143/18

Interinstitutionel sag:
2018/0330(COD)

FRONT 288
SIRIS 115
CODEC 1465
COMIX 492

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	12. september 2018
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2018) 631 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af Rådets fælles aktion 98/700/RIA, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 <i>Et bidrag fra Europa-Kommissionen til mødet mellem lederne i Salzburg den 19.-20. september 2018</i>

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2018) 631 final.

Bilag: COM(2018) 631 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.9.2018
COM(2018) 631 final

2018/0330 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om den europæiske grænse- og kystvagt
og om ophævelse af Rådets fælles aktion 98/700/RIA, Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 1052/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)
2016/1624**

*Et bidrag fra Europa-Kommissionen til mødet mellem lederne i Salzburg den 19.-20.
september 2018*

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, som blev vedtaget på rekordtid efter migrationskrisen i 2015, trådte i kraft den 6. oktober 2016¹. Der skal dog stadig gøres mere for som led i en samlet tilgang til migration at sikre en effektiv kontrol af Unionens ydre grænser og optrappe den reelle tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt. Den europæiske grænse- og kystvagt, som den eksisterer i dag, skabte forbedringer på dette område. Det er imidlertid absolut nødvendigt, at den fuldt ud imødekommer Den Europæiske Unions ambitionsniveau og behov for effektivt at beskytte de ydre grænser og imødegå fremtidens udfordringer på migrationsområdet. Den europæiske grænse- og kystvagt bør som et håndgribeligt eksempel på europæisk solidaritet stå til rådighed med henblik på operationel indsættelse, hvor der er behov for det, og styrke beskyttelsen af Unionens fælles ydre grænser.

Kommissionen har allerede fastlagt sin vision² for en styrket og fuldt operationel europæisk grænse- og kystvagt for at imødekomme borgernes betænkeligheder, hvad angår trygheden og sikkerheden i Unionen. Med hensyn til den næste flerårige finansielle ramme for 2021-2027 foreslog Kommissionen, at der oprettes et stående korps bestående af 10 000 grænsevagter, og at de afsatte midler til migrations- og grænseforvaltning næsten tredobles til 34,9 mia. EUR sammenholdt med næsten 13 mia. EUR i den nuværende periode for at kunne reagere målrettet i lyset af de øgede migrations-, mobilitets- og sikkerhedsudfordringer. Dette åbner mulighed for, dels at den europæiske grænse- og kystvagt bedre kan forvalte Unionens grænser, dels at migrationspolitikken kan effektiviseres.

Derudover foreslog Kommissionen at yde finansiell støtte til udstyr og træning af den nationale del af den europæiske grænse- og kystvagt i medlemsstaterne med henblik på at sætte dem i stand til at øge deres operationelle kapacitet, styrke de eksisterende redskaber og udvikle EU-dækkende informationssystemer for grænser, migrationsforvaltning og sikkerhed. I den forbindelse forelagde Kommissionen den 12. juni 2018 et forslag om Asyl- og Migrationsfonden, instrumentet for grænseforvaltning og Fonden for Intern Sikkerhed på i alt 20.9 mia. EUR.

Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner fra juni 2018 behovet for en mere effektiv kontrol af Unionens ydre grænser ved yderligere at styrke den understøttende rolle, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning spiller, herunder samarbejdet med tredjelande, gennem øgede ressourcer og styrkede beføjelser. De hovedprincipper, der blev fastlagt i Det Europæiske Råds konklusioner, har også fået yderligere opbakning af

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2024 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

² Meddelelse: En ny, moderniseret flerårig finansiell ramme for en Europæisk Union, der effektivt lever op til de valgte prioriteter for perioden efter 2020 (COM(2018) 98).

medlemsstaterne i forskellige fora³, idet der lægges vægt på behovet for at styrke redskaberne med henblik på europæisk solidaritet, herunder ved at sikre en effektiv forvaltning af de ydre grænser ved hjælp af en stærkere europæisk grænse- og kystvagt og indføre en mere effektiv og kohærent europæisk tilbagesendelsespolitik på grundlag af større solidaritet og gensidig tillid.

Endvidere insisterede Europa-Parlamentet i sin beslutning af 30. maj 2018 om den årlige rapport om Schengenområdet om funktionsmåden på, at der er behov for en hurtig indførelse af den fuldt udbyggede strategi for europæisk integreret grænseforvaltning, som institutionerne har aftalt, den tekniske og operationelle strategi for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og medlemsstaternes deraf følgende nationale strategier. Europa-Parlamentet gav også udtryk for betænkeligheder ved den uensartede gennemførelse af strategien for integreret grænseforvaltning i medlemsstaterne og understregede, at den fulde gennemførelse af strategien for integreret grænseforvaltning i alle medlemsstater er afgørende for, at Schengenområdet fungerer tilfredsstillende.

Som reaktion på disse opfordringer og på den seneste opfordring fra Det Europæiske Råd forelægger Kommissionen en række ændringer af den europæiske grænse- og kystvagt, bl.a. får agenturet sin egen operationelle enhed: **en europæisk grænse- og kystvagt med et stående korps på 10 000 operationelle medarbejdere med udøvende beføjelser** stilles til rådighed for alle agenturets aktiviteter med henblik på effektivt at støtte medlemsstaterne i marken. Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps vil ikke kun udgøre en kvantitativ ændring, men vil medføre en kvalitativ ændring ved at sikre en let tilgængelig **og pålidelig løsning**. Den vil sikre, at Unionen kollektivt har den nødvendige kapacitet til at beskytte Unionens ydre grænser, forhindre sekundære bevægelser og effektivt gennemføre tilbagesendelse af irregulære migranter.

På baggrund af at betydeligt mere teknisk udstyr stilles til rådighed, det vedtægtsomfattede personale gives nye udøvende beføjelser, og kapaciteten til at agere i tredjelande styrkes yderligere, vil den europæiske grænse- og kystvagts stående korps fuldstændig ændre situationen med hensyn til kvaliteten og effektiviteten af, hvordan Unionen kollektivt beskytter sine fælles grænser og forvalter migrationsstrømmene. Ved at fastsætte nye standarder og skabe en europæisk kultur inden for grænsebevogtning vil den europæiske grænse- og kystvagt også blive en rettesnor for, hvordan Unionens grænseforvaltning bør gennemføres.

Det er derfor nødvendigt at tilpasse den måde, hvorpå den europæiske grænse- og kystvagt fungerer, først og fremmest den måde, hvorpå de strategiske prioriteter for europæisk integreret grænseforvaltning fastlægges. Forslaget tilsigter derfor at strukturere den politiske styring af den europæiske integrerede grænseforvaltning ved at fastlægge en politikcyklus bestående af europæiske og nationale strategier for integreret grænseforvaltning. Koordineringen af planlægningsprocessen for den europæiske integrerede grænseforvaltning

³ Mesebergerklæringen fra Tyskland og Frankrig om fornyelse af Europas løfter om sikkerhed og velstand af 19. juni 2018.

vil blive forbedret med henblik på at forberede operationer ved grænserne bedre og fastlægge, hvordan der skal reageres på forhøjede indvirkningsniveauer, og navnlig hvordan agenturet benytter det stående korps og agenturets øvrige interventionskapacitet til støtte for medlemsstaterne. Dette vil også forbedre forberedelsen af den europæiske grænse- og kystvagts kapacitet gennem koordinering af uddannelse, erhvervelse af udstyr på kort og lang sigt, herunder forskning og udvikling.

Forslaget vil også forbedre mulighederne for at udveksle oplysninger og støtte medlemsstaterne i forbindelse med tilbagesendelser. Det forelægges desuden sammen med en revision af tilbagesendelsesdirektivet for at bistå medlemsstaterne med at effektivisere tilbagesendelserne og opnå en mere effektiv og kohærent europæisk tilbagesendelsespolitik. I det omarbejdede tilbagesendelsesdirektiv foreslås klarere og mere effektive procedurer for at træffe afgørelser om tilbagesendelse og foretage fornyet prøvelse af afgørelserne, således at der sikres kohærens og synergi mellem asyl- og tilbagesendelsesprocedurerne samt en mere effektiv brug af frihedsberøvelse for at lette tilbagesendelse. I den forbindelse udvider de foreslåede ændringer af forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt yderligere omfanget af den operationelle bistand, som agenturet skal yde medlemsstaterne.

Disse ændringer underbygger og styrker også **samarbejdet mellem agenturet og Den Europæiske Unions Asylagentur** i forbindelse med indsættelsen af migrationsstyringsstøttehold, navnlig i hotspots og i kontrollerede centre. Kommissionen tager fat på behovet for at sikre synergi mellem asyl- og tilbagesendelsesprocedurerne via koordinering mellem de nationale kompetente myndigheder og relevante EU-agenturer, samtidig med at effektiviteten af den fælles tilbagesendelsespolitik øges som et centralt led i en holdbar migrationsstyring.

Samarbejde med tredjelande er et andet centralt element i en europæisk integreret grænseforvaltning. Dette forslag styrker agenturets samarbejde med tredjelande med det formål at fremme europæiske grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesstandarder, udveksle oplysninger og risikoanalyser, lette gennemførelsen af tilbagesendelser med henblik på effektivitetsforbedringer og støtte tredjelande med hensyn til grænseforvaltning og migration. Dette omfatter indsættelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, når en sådan støtte er påkrævet for at beskytte de ydre grænser og den effektive forvaltning af Unionens migrationspolitik.

En fuldt operationel europæisk grænse- og kystvagt bør også strømline og anvende alle eksisterende operationelle værktøjer. Kommissionen foreslår **at lade det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosir) indgå i forslaget om den europæiske grænse- og kystvagt** for at forbedre Eurosirs virkemåde og udvide dets anvendelsesområde til at omfatte de fleste komponenter af integreret grænseforvaltning. Det indebærer, at der bliver lettere at opdage, foregribe og reagere på krisesituationer ved Unionens ydre grænser og i tredjelande.

Ovennævnte elementer vil styrke den integrerede grænseforvaltning, da den vil sætte den europæiske grænse- og kystvagt i stand til at agere som et ægte grænsepoliti for at sikre beskyttelsen af Unionens ydre grænser, sikre en effektiv forvaltning af migrationsstrømme og

bidrage til at garantere et højt sikkerhedsniveau i Unionen — en betingelse af central betydning for at bevare Schengenområdet.

Begrundelse for at forbedre den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde

Den obligatoriske udrykningsstyrke på 1 500 grænsevagter var et af de nye tiltag i forordningen fra 2016. På trods af at styrken er færdigetableret, kan den kun aktiveres med henblik på hurtig grænseindsatser — en meget specifik form for indsats til afhjælpning af nødsituationer. Hvad angår operationel støtte til medlemsstater i frontlinjen i forbindelse med regelmæssige fælles operationer — som er den mest almindelige type — beror agenturet fortsat udelukkende på den frivillige sammenlægning af medlemsstaternes menneskelige og tekniske ressourcer.

Under migrationskrisen er **agenturets operationelle behov** for at støtte medlemsstaterne i frontlinjen **blevet firedoblet**: operationer, der krævede indsættelse svarende til 52 359 manddage i 2014, steg til 189 705 manddage i 2017. Selv om intensiteten af presset ved de ydre grænser er faldet i forhold til 2015, og betydeligt færre irregulære migranter ankommer via den centrale og den østlige Middelhavsrute, vil agenturets øgede operationelle engagement fortsat bidrage betydeligt til disse positive resultater.

De operationelle behov for menneskelige og tekniske ressourcer, som agenturet har fastslået, opfyldes imidlertid ofte ikke i tilstrækkelig grad via medlemsstaternes frivillige tilsagn.

Der er behov for et **vedvarende højt engagement** for at sikre en ordentlig og varig beskyttelse af de ydre grænser. I betragtning af den geopolitiske udvikling i nogle af verdens strategiske regioner og de globale demografiske tendenser forventes Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning at måtte hjælpe stadig flere EU-medlemsstater med at håndtere migrationspresset, bl.a. ved at støtte effektive tilbagesendelser og samarbejde med tredjelande.

Selv om medlemsstaterne i vid udstrækning har forudset denne tendens og stillet yderligere grænsevagter og eksperter til rådighed for agenturet, præges størstedelen af agenturets fælles operationer i perioden 2015-2018 desværre stadig alvorligt af **vedvarende mangler**, og dette gør ofte agenturets støtte delvist ineffektiv, hvilket Kommissionen gentagne gange har givet udtryk for⁴. Den **årlige tilsagnsrunde for 2018** mellem Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og medlemsstaterne resulterede i, at kun 49 % af agenturets behov for grænsevagter og 45 % af agenturets behov for udstyr til aktiviteter langs landgrænser blev dækket. I forbindelse med operationer ved søgrænser, hvor 96 % af behovet for grænsevagter blev dækket, blev kun 60 % af behovet for tekniske aktiver dækket⁵. Denne permanente

⁴ Jf. dets fem statusrapporter om den operationelle gennemførelse af den europæiske grænse- og kystvagt, der blev vedtaget i 2017, og i de sidste statusrapporter om gennemførelsen af den europæiske dagsorden for migration.

⁵ Pt. træffes der afgørelse om agenturets operationelle aktiviteter og det overordnede engagement kollektivt af agenturets bestyrelse via et årligt arbejdsprogram (senest i december n-1) og i afgørelsen om den laveste mængde teknisk udstyr til operationer (senest i juni n-1). Disse kollektive afgørelser afspejler ofte agenturets operationelle indsatsbehov, men tilsagnene opretholdes ikke i forbindelse med

svaghed ved den gældende puljeordning påvirker Unionens kapacitet til at holde vores ydre grænser sikre, og den må afhjælpes, således som Rådet (retlige og indre anliggender) ved flere lejligheder har anerkendt⁶.

I den gældende puljeordning har medlemsstaterne desuden tendens til at knytte deres bidrag til **konkrete lokaliteter og konkrete perioder**, hvilket begrænser agenturets fleksibilitet til hurtigt at omfordele eksperter og/eller tekniske aktiver til andre operationelle områder efter behov. Agenturet stilles også over for **utilstrækkelige tilsagn i visse spidsbelastningsmåneder**, og for måneder i lavsæsonen overstiger tilsagnene behovet. Alt dette volder problemer, fordi agenturet ikke kan omfordele det operationelle personale ud fra de afdækkede behov.

Agenturet søger at kompensere for medlemsstaternes utilstrækkelige bidrag og den manglende fleksibilitet i forbindelse med omfordeling ved at udvikle og bruge sin egen kapacitet, navnlig ved at sammenlægge og indsætte **"udstationerede medarbejdere"** som sit eget bidrag til de operationelle aktiviteter. Denne frivillige ordning og den supplerende ordning har imidlertid vist sig at være utilstrækkelig til, at agenturet kan få gavn af de vigtigste fordele, nemlig engagementets forventede langsigtethed og fleksibiliteten i forbindelse med omfordeling. Udstationerede medarbejdere kan stilles til rådighed for agenturet i et år eller mere, men de fleste udstationeres kun i den mindsteperiode på tre måneder, der er fastsat i forordningen.

Erfaringerne fra agenturets operationer viser, at der er et tydeligt behov for, at agenturet har et fast, fuldt uddannet personale, som kan indsættes når som helst og hvor som helst. De bekræfter også, at der er stor ulighed med hensyn til det antal medarbejdere, medlemsstaterne indsætter, og at der er mangel på fælles uddannelse, tilstrækkelige sprogfærdigheder og en fælles operationel kultur, hvilket alt i alt hæmmer samarbejdet i marken. Fuldt uddannet personale med en og samme faglige kultur ville tilføre en reel merværdi.

Endelig oplever agenturet på tilsvarende vis vedvarende mangler ved sammenlægningen af de menneskelige ressourcer, og agenturet står regelmæssigt over for betydelige mangler, hvad angår medlemsstaternes bidrag til teknisk udstyr. Da det tilsyneladende er vanskeligt at etablere en obligatorisk puljeordning, der bygger på alle medlemsstaternes ligelige deltagelse, går den eneste holdbare løsning ud på at videreudvikle agenturets egen tekniske kapacitet ved at erhverve de nødvendige aktiver under hensyntagen til den ambitiøse budgetramme til dette formål, der er fastsat i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme. Denne proces vil skabe yderligere efterspørgsel efter operationelt personale, der skal fungere som mandskab, og som kan vedligeholde og betjene alle disse tekniske aktiver, og dette behov bør afspejles i den langsigtede løsning.

de årlige bilaterale forhandlinger med agenturet (efteråret i n-1), hvor medlemsstaterne giver tilsagn om de konkrete individuelle bidrag.

⁶ Jf. resultatet af Rådets (retlige og indre anliggender) møde den 27.-28. marts 2017 med fokus på medlemsstaternes indsættelse af ressourcerne og resultatet af Rådets møde den 4.-5. juni 2018 med henblik på at øge støtten til EU-agenturer, navnlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.

Unionens rolle med hensyn til at støtte medlemsstaterne i forbindelse med tilbagesendelser bør styrkes som et centralt element i bidraget til at imødegå den migrationssituation, som EU-medlemsstaterne står over for. Som det fremgår af tilbagesendelsesprocenterne i EU i de seneste år, er der fortsat udfordringer med hensyn til den effektive gennemførelse af tilbagesendelser. For 2017 viser Eurostats statistikker et fald i tilbagesendelsesprocenten i hele Unionen fra 45,8 % i 2016 til blot 36,6 %. Sammen med forslaget til omarbejdning af tilbagesendelsesdirektivet, hvori der foreslås klarere og mere effektive procedurer for at træffe afgørelser om tilbagesendelse og fornyet prøvelse af afgørelserne samt en mere effektiv brug af frihedsberøvelse for at lette tilbagesendelser, har nærværende forslag til formål at styrke den eksisterende overordnede ramme for tilbagesendelse.

Med henblik på yderligere at opskalere den støtte, som agenturet yder medlemsstaterne, og udvikle nye aktiviteter på området tilbagesendelse — også i forhold til tredjelande — står det klart, at mere operationelt personale må stilles til rådighed til støtte for agenturets indsats på området, navnlig i betragtning af det betydelige budget, der er afsat til agenturets tilbagesendelsesaktiviteter. Sådanne udvidede beføjelser angående tilbagesendelse bør ledsages af tilstrækkelig kapacitet og tilstrækkelige menneskelige ressourcer, også i lyset af det allerede stigende antal tilbagesendelsesoperationer, som er blevet støttet operationelt af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning: agenturet har tilrettelagt eller koordineret 192 operationer i 2018 pr. 3. august sammenholdt med 90 for samme periode i 2016 og 194 i 2017⁷.

Erfaringerne fra de seneste to år har mere end nogensinde vist betydningen af at gøre en indsats i tredjelande, herunder yde operationel og teknisk støtte. Kommissionen har på vegne af Unionen forhandlet statusaftaler med visse nabolande om at lade agenturet udføre operationelle udsendelser til disse lande. Forhandlingerne med de vestlige Balkanlande er afsluttet eller er tæt på at blive afsluttet, og disse aftaler kan fremover række ud over nabolande og fungere uden de territoriale begrænsninger, så længe en sådan støtte til tredjelande vil bidrage til beskyttelsen af Unionens ydre grænser. Der vil blive behov for væsentligt mere operationelt personale fra det stående korps til sådanne operationelle udsendelser og til støtte for sådanne aktiviteter i marken i tredjelande, også med hensyn til tilbagesendelser.

Den europæiske grænse- og kystvagts målsætninger

Alle de ovennævnte elementer påviser det altoverskyggende behov for **en varig og pålidelig løsning** for at sikre, at agenturet har den nødvendige kapacitet til at beskytte Unionens ydre grænser og effektivt støtte tilbagesendelser.

I forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, der blev vedtaget i 2016, fastlægges principperne for europæisk integreret grænseforvaltning, og den europæiske grænse- og kystvagt oprettes, men forordningen omhandler primært den rolle, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning skal spille. Med Eurosurforordningen, der blev vedtaget i

⁷ Oplysningerne findes i *Frontex Application Return*.

2013, blev der skabt en ramme for samarbejde og informationsudveksling mellem medlemsstaterne og agenturet, men denne ramme er i øjeblikket begrænset til overvågning af sø- og landgrænser. Ved at sammenlægge de to forordninger kombinerer forslaget både agenturets opgaver og den rolle, som medlemsstaternes myndigheder skal spille i forbindelse med den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde.

Derfor foreslår Kommissionen at oprette **den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med et operationelt personale på 10 000 medarbejdere senest i 2020** for at give agenturet sin egen effektive og virkningsfulde **operationelle enhed**. Dette forslag er udformet med henblik på at afhjælpe de nuværende påviste mangler, opfylde de aktuelle behov og sikre Unionens strategiske beredskab med henblik på at imødegå udfordringer fremover. Det er navnlig vigtigt at sikre, at det stående korps hurtigt og senest i 2020 når op på et operationelt personale på 10 000 medarbejdere, således at agenturet kan klare den nuværende situation. I den forbindelse bør de forberedende aktiviteter, herunder al logistisk og administrativ forberedelse af rekruttering og udstationering, finde sted, så snart der er opnået politisk enighed om forslaget.

Oprettelsen af det stående korps skal integreres i en velfungerende europæisk grænse- og kystvagt, hvor medlemsstaterne, Unionen og EU-agenturerne, navnlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, er velkoordinerede og arbejder hen imod **fælles politiske målsætninger**. Denne koordinering vil sikre evnen til at **dele oplysninger og analyser, koordinere reaktionskapacitet og kapacitet til at foregribe** krisesituationer ved de ydre grænser på kort, mellemlang og lang sigt og til **i fællesskab at udvikle den nødvendige reaktionskapacitet**.

Størrelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps bygger i vidt omfang på de nuværende tilkendegivelser vedrørende engagement ifølge de eksisterende puljeordninger, som dog — når der ses bort fra udrykningsstyrken — er frivillige. I overensstemmelse med bestyrelsens afgørelse er det samlede antal grænsevagter til agenturets operationelle aktiviteter 5 000. Den europæiske grænse- og kystvagts faktiske antal holdmedlemmer, der er registreret i agenturets OPERA-system, overstiger imidlertid 7 000. Denne kapacitet suppleres af 1 500 grænsevagter, der er udpeget af udrykningsstyrken. Derudover har agenturet på tilbagesendelsesområdet nu adgang til tre puljer, som efter bestyrelsens afgørelse bør bestå af henholdsvis 600 ledsagere ved tilbagesendelse, 50 tilbagesendelsesspecialister og 40 observatører til brug ved tvangsmæssig tilbagesendelse. I den forbindelse har den **foreslåede størrelse af det stående korps på 10 000 medarbejdere** til formål at give agenturet mulighed for, ud over blot at udfylde de nuværende tomme pladser, at øge sin støtte til medlemsstater i frontlinjen i kritiske indsatsområder og dække flere områder i Unionens medlemsstater og tredjelande samt øge antallet af tilbagesendelser betydeligt.

Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps bør bestå af tre kategorier af operationelt personale: 1) personale ansat af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (kategori 1), 2) personale, som medlemsstaterne er pålagt at udstationere langvarigt i agenturet (kategori 2), og 3) personale, som medlemsstaterne er pålagt at stille til rådighed med henblik på kortvarig indsættelse (kategori 3).

Det afgørende træk ved denne nye tilgang er, at **agenturets vedtægtsomfattede personale inddrages som medlemmer af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps** med alle de nødvendige beføjelser til at udføre grænsekontrol og tilbagesendelsesopgaver, herunder de opgaver, der kræver udøvende beføjelser. I henhold til artikel 77, stk. 2, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen vedtage alle nødvendige tiltag til den gradvise udvikling af et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser. Dette udgør retsgrundlaget, som giver de ansatte, der handler på Unionens vegne, beføjelser til at håndhæve reglerne, når de udfører opgaver i forbindelse med indførelsen af et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser. Disse beføjelser og opgaver bør imidlertid fastlægges klart, så de stemmer overens med målsætningen om at udvikle et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser. Listen over disse opgaver indgår derfor i forslaget. Agenturets personale i kategori 1 vil være en ny type EU-personale i agenturet med udøvende beføjelser, herunder anvendelse af magt, når det fungerer som holdmedlemmer, der indsættes fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. Kommissionen anser denne ordning for at udgøre et centralt element i sit reviderede forslag, som vil styrke agenturets mandat mærkbart og derigennem garantere en effektiv kontrol af Unionens ydre grænser.

Det andet centrale element i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps er **den obligatoriske karakter af medlemsstaternes kort- og langsigtede bidrag** til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, hvilket er den eneste løsning med garanti for, at de nødvendige bidrag stilles til rådighed for agenturets aktiviteter i en ånd af solidaritet og medansvar for at sikre et velfungerende Schengenområde. Medlemsstaternes individuelle bidrag er blevet fastsat på grundlag af den fordelingsnøgle, der blev aftalt under forhandlingerne i 2016 for udrykningsstyrken og fastlagt i bilag I til forordning (EU) 2016/1624.

Dette obligatoriske bidrag kan udgøre en reel udfordring for medlemsstaterne i tilfælde, hvor deres nationale kapacitet er tynget af nationale forpligtelser. Derfor indeholder forslaget bestemmelser om et **system for finansiel støtte** med sigte på at støtte og sikre den langsigtede udvikling af de menneskelige ressourcer, idet medlemsstaterne gives mulighed for at ansætte og uddanne yderligere personale, således at den nødvendige fleksibilitet tilvejebringes med henblik på at leve op til forpligtelserne angående den obligatoriske fælles pulje, som er oprettet inden for rammerne af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, samtidig med at der opretholdes en tilstrækkelig national kapacitet.

Modulopbygningen af den europæiske grænse- og kystvagts **stående korps** med tre kategorier af operationelt personale vil give fleksibilitet til at modulere agenturets engagement efter de operationelle behov. Agenturets vedtægtsomfattede operationelle personale (kategori 1) vil altid være hovedmodulet i forbindelse med udsendelser fra det stående korps, men det operationelle personales engagement i kategori 2 og navnlig i kategori 3 kan tilpasses inden for rammerne af de eksisterende ordninger.

Endelig udgør den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og dets operationelle personale en **integreret løsning** for hele spektret af agenturets udsendelser, dvs. medlemmer af grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold eller indsatshold til brug ved

tilbagesendelser i blandede sammensætninger. Derfor integreres alle de eksisterende puljeordninger i forslaget: den nuværende årlige tilsagnsrunde for aktiviteter ved de ydre grænser, den obligatoriske udrykningsstyrke for hurtige grænseindsatser og to puljer for tilbagesendelsesspecialister og ledsagere ved tilbagesendelse. Puljen af observatører til brug ved tvangsmæssige tilbagesendelser bør undtagelsesvist forblive en særskilt ordning på grund af dens særlige opgaver og ekspertise samt behovet for uafhængighed under udførelsen af overvågningsfunktioner.

Forslaget tilsigter at **strukturere den politiske styring** af den europæiske integrerede grænseforvaltning ved at fastlægge en politikcyklus bestående af europæiske og nationale strategier for integreret grænseforvaltning.

Forslaget vil **styrke mekanismerne for tidlig varslings** i den europæiske grænse- og kystvagt for at øge reaktionsevnen i forbindelse med indsatsen i krisesituationer, men også for bedre at håndtere situationer, hvor Schengenområdets virkemåde kan være i fare.

Foregribelse vil være et centralt element i disse processer. Forslaget tilsigter at forbedre koordineringen af den europæiske integrerede grænseforvaltnings **planlægningsprocesser** for at lette forberedelsen af operationer ved grænserne og fastlægge, hvordan der skal reageres på forhøjede indvirkningsniveauer, og navnlig hvordan agenturet benytter det stående korps og agenturets øvrige interventionskapacitet til støtte for medlemsstaterne. Dette vil også forbedre forberedelsen af den europæiske grænse- og kystvagts kapacitet gennem koordinering af uddannelse, erhvervelse af udstyr på kort og lang sigt, herunder forskning og udvikling.

Forslaget vil også forbedre mulighederne for at udveksle oplysninger og støtte medlemsstaterne i forbindelse med **tilbagesendelser**. For bedre at bistå medlemsstaterne udvides agenturets opgaver med dette forslag til at omfatte teknisk og operationel bistand i forbindelse med gennemførelsen af tilbagesendelsesprocedurer, herunder forberedelse af tilbagesendelsesafgørelser og andre aktiviteter forud for tilbagesendelse, samt bistand til udvikling og forvaltning af systemer til forvaltning af tilbagesendelse og systemer til udveksling af oplysninger.

Med forslaget **præciseres medlemsstaternes og agenturets rolle** i forbindelse med **den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde**, herunder samarbejdet med tredjeparter og tredjelande. På tilbagesendelsesområdet vil agenturet kunne yde bistand til tredjelandes tilbagesendelsesaktiviteter, herunder gennem tilrettelæggelse af blandede tilbagesendelsesoperationer med deltagelse af en eller flere medlemsstater. Navnlig skal Eurosurs virkemåde forbedres yderligere ved at øge kvaliteten af de udvekslede data samt systemernes sikkerhed og reaktivitet. For bedre at støtte den integrerede grænseforvaltnings forskellige komponenter vil Eurosurs anvendelsesområde udvikle sig fra grænseovervågning til grænsekontrol, herunder rapportering om sekundære bevægelser og luftgrænser. Eurosur vil blive anvendt til grænseoperationer og integreret planlægning. Eurosur vil også forbedre det operationelle samarbejde og informationsudvekslingen med tredjelande og tredjeparter.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag supplerer Kommissionens forslag af 12. juni 2018 om at etablere Fonden for Integreret Grænseforvaltning og Asyl- og Migrationsfonden inden for den næste flerårige

finansielle ramme med henblik på at styrke finansieringen af de nationale komponenter i den europæiske grænse- og kystvagt. Alle disse forslag fra Kommissionen har til formål i fællesskab at sikre et fuldt integreret EU-grænsekontrollsystem, der gennemføres ved hjælp af en stærk og fuldt operationel europæisk grænse- og kystvagt bestående af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og de nationale myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af grænser og tilbagesendelser i medlemsstaterne.

For at muliggøre en effektiv indsættelse af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps pr. 1. januar 2020 bør visse afgørelser og gennemførelsesforanstaltninger træffes og iværksættes så hurtigt som muligt. Uanset den sædvanlige frist, der er fastsat i forordningen, bør bestyrelsens afgørelse om profilerne i agenturets stående korps vedtages inden 6 uger efter forordningens ikrafttræden, og medlemsstaterne bør senest 12 uger efter forordningens ikrafttræden udpege det operationelle personale til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps.

Af hensyn til kontinuiteten i støtten til de operationelle aktiviteter, som agenturet tilrettelægger, bør alle indsættelser frem til den 31. december 2019 planlægges og gennemføres, også inden for udrykningsstyrken, jf. artikel 20, 30 og 31 i forordning (EU) 2016/1624 og i henhold til de årlige bilaterale forhandlinger, der blev gennemført i 2018. Disse bestemmelser bør først ophæves med virkning fra den 1. januar 2020.

Dette forslag bygger på den eksisterende grænseforvaltningspolitik og -værktøjskasse, navnlig den europæiske grænse- og kystvagt, der blev oprettet ved forordning (EU) 2016/1624. I løbet af de seneste to år har operationaliseringen af den europæiske grænse- og kystvagt leveret de første cyklusser af sårbarhedsvurderinger og sikret oprettelsen af udrykningsstyrkerne med henblik på at reagere på nødsituationer. Gennem den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med et operationelt personale på 10 000 medarbejdere vil agenturets og dermed Unionens kapacitet blive udvidet yderligere for dels at kunne reagere effektivt på aktuelle eller fremtidige trusler og udfordringer ved de ydre grænser, idet man proaktivt styrker, vurderer og koordinerer medlemsstaternes aktioner ved de ydre grænser og i forhold til tredjelande, og dels for at øge antallet af tilbagesendelser.

Med integrationen af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) i det lovgivningsmæssige instrument om oprettelse af den europæiske grænse- og kystvagt fremmer forslaget i kraft af konkrete og bindende forpligtelser yderligere samarbejdsånden, informationsudvekslingen og koordineringen af indsatsen mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og tillige mellem de nationale myndigheder og EU-agenturerne. Det bygger desuden videre på forordning (EU) nr. 656/2014⁸ om regler for overvågning af de ydre søgrænser inden for rammerne af det operationelle samarbejde, der samordnes af Frontex.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 656/2014 af 15. maj 2014 om regler for overvågning af de ydre søgrænser inden for rammerne af det operationelle samarbejde, der samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 93).

I forslaget præciseres forbindelsen mellem sårbarhedsvurderinger, der udføres af agenturet, og den Schengenevalueringsmekanisme, der blev indført ved forordning (EU) nr. 1053/2013⁹, med henblik på at opnå størst mulig synergi mellem disse to mekanismer, som er væsentlige for den europæiske kvalitetskontrol af Schengenområdet virkemåde.

Forslaget bygger på og videreudvikler de eksisterende bestemmelser og samler dem i en europæisk grænse- og kystvagt, hvorved der udvikles et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser på EU-plan, jf. artikel 77, stk. 2, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er i overensstemmelse med den helhedsorienterede langsigtede politik for bedre migrationsstyring, som Kommissionen har fastlagt i den europæiske dagsorden for migration, og hvori Kommissionsformand Junckers politiske retningslinjer omsættes til en række sammenhængende og gensidigt styrkende initiativer baseret på fire søjler. Disse søjler består i at mindske incitamentet til irregulær migration, sikre de ydre grænser og redde liv, føre en stærk asylpolitik og fastlægge en ny politik for lovlig migration. Med dette forslag videreføres gennemførelsen af den europæiske dagsorden for migration og nærmere bestemt med hensyn til målsætningen om at sikre de ydre grænser, da den europæiske integrerede grænseforvaltning varetages af den europæiske grænse- og kystvagt. Den udgør desuden en opfølgning på Det Europæiske Råds anmodning om at styrke Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings understøttende rolle, herunder i samarbejdet med tredjelande, med øgede ressourcer og et udvidet mandat for at sikre en effektiv kontrol af Unionens ydre grænser og optrappe den reelle tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Dette forslag til retsakt har hjemmel i artikel 77, stk. 2, litra b) og d), og artikel 79, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Artikel 77, stk. 1, litra b) og d), indeholder bestemmelser om, at EU skal udforme en politik, der sikrer, at der foretages personkontrol og effektiv overvågning ved passage af de ydre grænser, og at der gradvis indføres et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser. Med henblik herpå vedtager Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. artikel 77, stk. 2, litra b) og d), foranstaltninger vedrørende den kontrol, som personer, der passerer de ydre grænser, skal underkastes, og alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for gradvis at indføre et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser.

⁹ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

Artikel 79, stk. 2, litra c), giver Europa-Parlamentet og Rådet beføjelse til at vedtage foranstaltninger på området ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder udsendelse og repatriering af personer med ulovligt ophold.

- **Nærhedsprincippet**

Formålet med dette forslag er at sikre en europæisk integreret grænseforvaltning af Unionens ydre grænser med henblik på effektivt at styre migrationen og sørge for et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen samtidig med, at den frie bevægelighed for personer opretholdes. I et område uden indre grænser påvirker irregulær migration over én medlemsstats ydre grænser alle Schengenområdet øvrige medlemsstater. Det er kun muligt at opretholde et område uden indre grænser, hvis de ydre grænser beskyttes effektivt.

Da kontrollen med Unionens ydre grænser er af fælles interesse og skal foretages efter høje og ensartede EU-standarder, kan målene for dette forslag ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Proportionalitetsprincippet**

Formålet med forslaget er at imødegå de nye udfordringer og politiske realiteter, som Unionen stilles over for, både hvad angår migrationsstyring og intern sikkerhed. Det styrker den værktøjskasse med kapaciteter, der står til rådighed for den europæiske grænse- og kystvagt, navnlig ved at oprette den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med et operationelt personale på 10 000 medarbejdere, som skal sikre en helhedsorienteret håndtering af udfordringer i forbindelse med forvaltningen af Unionens grænser og tilbagesendelse. Det sikrer, at medlemsstaterne fuldt ud og på korrekt vis gennemfører reglerne om integreret grænseforvaltning efter en sammenhængende flerårig strategisk politikcyklus, og at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger for at forebygge krisesituationer og på et tidligt tidspunkt imødegå disse effektivt ved de ydre grænser, hvis der opstår sådanne situationer, og det er kun, hvis situationen bliver mere kritisk, at der træffes nødforanstaltninger på EU-plan med henblik på direkte indgriben i marken. I lyset af målene for forslaget og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, går dette forslag ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- **Valg af retsakt**

Som forklaret i kapitel 1 er oprettelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og fastsættelsen af de nødvendige ledsageforanstaltninger nye afgørende elementer, som påvirker den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde betydeligt. I betragtning af betydningen af disse ændringer er det nødvendigt at ændre forordning (EU) 2016/1624 om den europæiske grænse- og kystvagt. Det giver også lejlighed til bedre at integrere det ændrede Eurosur i den europæiske grænse- og kystvagt ved at indarbejde de ændrede elementer i forordning (EU) nr. 1052/2013 om oprettelse af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) i den nye forordning, jf. konklusionen i forbindelse med evalueringen af forordningen om Eurosur.

Kun med en forordning kan der skabes den nødvendige grad af ensartethed, som kræves for at sikre en integreret forvaltning af de ydre grænser og sikre agenturets effektive rolle i forbindelse med tilbagesendelser. Da den europæiske grænse- og kystvagt og Eurosur desuden blev oprettet ved en forordning, er det hensigtsmæssigt at anvende samme type retsakt til dette forslag om ændring og sammenlægning af de to forordninger.

- **Grundlæggende rettigheder**

I dette forslag overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Alle aktiviteter i den europæiske grænse- og kystvagt, både hvad angår Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og medlemsstaternes myndigheder med kompetence til at forvalte grænser og tilbagesendelse, skal gennemføres under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i chartret, herunder retten til asyl (chartrets artikel 18), beskyttelse mod refoulement (chartrets artikel 19), retten til respekt for privatliv og familieliv (chartrets artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (chartrets artikel 8) og retten til adgang til effektive retsmidler (chartrets artikel 47). Forslaget tager fuldt ud hensyn til børns rettigheder og særlige behov hos personer, der befinder sig i en sårbar situation.

Forslaget er således i overensstemmelse med artikel 2 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

3. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Unionens bidrag til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning indgår allerede i Unionens budget, jf. finansieringsoversigten, der ledsager Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af den europæiske grænse- og kystvagt. Derudover blev der afsat yderligere ressourcer til agenturet i den finansieringsoversigt, der ledsagede Kommissionens forslag til ETIAS og interoperabilitetspakken.

For at oprette den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og erhverve agenturets eget udstyr samt i tilstrækkelig grad tage hånd om andre nye eller opgraderede opgaver, der er fastsat i dette forslag, er der behov for at tilføje et beløb på 577,5 mio. EUR til det eksisterende EU-bidrag for 2019 og 2020 i den gældende flerårige finansielle ramme, hvilket kan gøre det nødvendigt at benytte de særlige instrumenter, der er fastsat i forordningen om den flerårige finansielle ramme. I perioden 2021-2027 vil der være behov for et samlet EU-bidrag på 11 270 mio. EUR til at dække agenturets opgraderede opgaver og funktioner, som i høj grad er knyttet til gennemførelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og til erhvervelsen af agenturets eget udstyr. Disse beløb vil blive suppleret med de tilsvarende bidrag fra de associerede Schengenlande.

Det EU-bidrag, der anmodes om for perioden 2021-2027, kan finansieres inden for de lofter, der er fastsat i forslaget til den flerårige finansielle ramme af 2. maj 2018.

Med hensyn til menneskelige ressourcer forventedes det, at agenturet skulle nå op på 1 000 medarbejdere senest i 2020. Med henblik på at oprette den europæiske grænse- og kystvagts stående korps vil agenturet få tildelt yderligere stillinger: indledningsvis 750 stillinger i 2019 med sigte på at nå op på 3 000 stillinger i alt senest i 2025. Disse yderligere stillinger vil blive

fordelt ligeligt mellem midlertidigt ansatte og kontraktansatte. De nye stillinger vil for en stor dels vedkommende blive anvendt til at ansætte og træne operationelt personale i kategori 1 i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. Denne kategori omfatter dog også det personale, der er afsat til at oprette og operere den centrale ETIAS-enhed.

Inden for ovennævnte 3 000 stillinger kan agenturet desuden anvende op til 4 % af det samlede stående korps til at ansætte personale til støtte for oprettelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps (ansættelse, daglig ledelse, operationel planlægning osv.), personale til operationelle lokalkontorer, erhvervelse af agenturets udstyr, andre nye opgaver i forbindelse med den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde, herunder Eurosur, det styrkede mandat for tilbagesendelser og overtagelsen af FADO.

Ud over agenturets budget vil der inden for fondene på migrations- og grænseforvaltningsområdet blive ydet støtte til gennemførelsen af det udvidede Eurosur på medlemsstaternes side via de eksisterende ressourcer fra instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik i 2020 (52,5 mio. EUR) og den fremtidige Fond for Integreret Grænseforvaltning (647,5 mio. EUR) i perioden 2021-2027, idet 10 % af disse ressourcer tildeles Eurosur. De relevante aktiviteter gennemføres ved hjælp af delt eller direkte forvaltning.

Den reviderede ramrefinansforordning for decentrale agenturer, herunder de styrkede regler for forvaltning af disse agenturer på området for svig, uregelmæssigheder, interessekonflikter og intern kontrol, supplerer reglerne i dette forslag.

4. DEN FORBEREDENDE PROCES OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

I 2017 sendte Kommissionen fem statusrapporter til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der blev redegjort for de fremskridt, der er opnået i forbindelse med operationaliseringen af den europæiske grænse- og kystvagt, og foretaget en analyse af de konstaterede mangler. Disse rapporter blev ofte efterfulgt af drøftelser i Rådet og fremlæggelse i de relevante udvalg i Europa-Parlamentet.

Kommissionen har i sin meddelelse¹⁰ fra februar fastlagt prioriteter og flere muligheder for Unionens kommende flerårige finansielle ramme med en stærk og fuldt operationel europæisk grænse- og kystvagt som kernen i et fuldt integreret europæisk system for integreret grænseforvaltning. Kommissionen bekræftede i sin meddelelse af 2. maj 2018¹¹, der ledsagede forslaget til den kommende flerårige finansielle ramme, sit tilsagn om at arbejde for dette mål og foreslog at oprette et stående korps på ca. 10 000 grænsevagter.

Agenturets bestyrelse holdt den 5. juli en uformel workshop for at drøfte agenturets fremtidige retlige ramme, og et skriftligt referat af mødet er sammen med 8 medlemsstats særskilte holdninger blevet forelagt Kommissionen. Desuden blev agenturets nye mandat drøftet den 9. juli på mødet i Det Strategiske Udvalg for Indvandring, Grænser og Asyl, hvor medlemsstaternes repræsentanter gav udtryk for deres foreløbige holdninger til idéerne i

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen: "En ny, moderniseret flerårig finansiell ramme for en Europæisk Union, der effektivt lever op til de valgte prioriteter for perioden efter 2020" (COM(2018) 98).

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen: "Et moderne budget for en Union, der beskytter, styrker og forsvare — Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027" (COM(2018) 321).

forslaget til den flerårige finansielle ramme. For Eurosurs vedkommende foretog Kommissionen en samlet evaluering af Eurosur i henhold til artikel 22, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1052/2013. Rapporten fra denne evaluering er vedlagt forslaget som bilag. I evalueringsrapporten blev det konkluderet, at Eurosurrammen har opfyldt sine mål, men at Eurosurs virkemåde kan forbedres ved at omlægge det fra et teknisk informationssystem til en ramme for styring af informationsudveksling og samarbejde. Der har fundet opfølgende drøftelser sted med ekspertgruppen om Eurosur, som blev oprettet og forvaltet af agenturet med henblik på at støtte gennemførelsen af Eurosur, og med en særlig ekspertgruppe om Eurosur, som Kommissionen oprettede med henblik på at drøfte og følge evalueringsprocessen og drøfte mulige ændringer af den eksisterende forordning. Den 6. og 7. februar 2018 iværksatte Kommissionen en særlig workshop for at drøfte de teknologiske og industrielle aspekter af Eurosur med repræsentanter for industrien, forskere og regeringseksperter fra medlemsstaterne, EU-institutioner og agenturer. For at vurdere omkostningerne/fordelene ved de forskellige ændringer, som påtænkes i forslaget, har Kommissionen ladet foretage en undersøgelse for at vurdere de forskellige løsningsmodellers virkninger for så vidt angår det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosurs) udviklingsmuligheder.

Under hensyntagen til Det Europæiske Råds opfordring af 28. juni 2018 om at styrke agenturets understøttende rolle gennem et udvidet mandat og behovet for at imødekomme denne opfordring inden for en passende tidsfrist blev det besluttet ikke at foretage en konsekvensanalyse.

5. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR DE ENKELTE BESTEMMELSER I FORSLAGET

Med forslaget (artikel 8) indføres en **flerårig strategisk politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning** for at sikre en effektiv gennemførelse af den europæiske grænse- og kystvagts europæiske integrerede grænseforvaltning. I den flerårige cyklus vil der blive indført en interoperabel, samlet og løbende proces med henblik på at udstikke strategiske retningslinjer til alle relevante aktører på EU-niveau og i medlemsstaterne med hensyn til grænseforvaltning og tilbagesendelser med henblik på at gennemføre den europæiske integrerede grænseforvaltning på en kohærent, integreret og metodisk måde. Cyklussen indledes med den politiske styring af den europæiske integrerede grænseforvaltning i form af en delegeret retsakt fra Kommissionen, som derefter gennemføres ved hjælp af den tekniske og operationelle strategi, der udarbejdes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og nationale strategier, der udarbejdes af medlemsstaterne. Der vil blive foretaget en evaluering af gennemførelsen af disse tre faser med henblik på forberedelsen af den næste cyklus.

Hovedelementerne i forslaget går ud på at oprette den **europæiske grænse- og kystvagts stående korps**, ledsaget af forbedringer af andre **centrale kapaciteter** (jf. navnlig artikel 5, stk. 2, artikel 55-60 samt artikel 63 og 64).

- De væsentlige elementer, der er knyttet til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, er forklaret i kapitel 1 ovenfor, navnlig med hensyn til dets sammensætning, størrelse, aktiviteter, obligatoriske karakter og anvendelse af de udøvende beføjelser.
- For at tage hensyn til det stående korps' sammensatte karakter indføres med forslaget begrebet "operationelt personale" i den **europæiske grænse- og kystvagts stående korps**, dvs. grænsevagter, ledsagere ved tilbagesendelse, tilbagesendelsesspecialister og andet relevant personale. De vil kunne udsendes inden for rammerne af tre typer af hold: grænseforvaltning, tilbagesendelse eller migrationsstyringsstøtte.
- **Medlemsstaternes individuelle bidrag til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps** fastlægges i henhold til bilag IV og V. Fordelingen af disse individuelle bidrag er baseret på den fordelingsnøgle, der er aftalt for udrykningsstyrken, jf. bilag I til den gældende forordning om den europæiske grænse- og kystvagt.
- Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps' virkemåde og sammensætning skal underkastes en **midtvejsevaluering**, der gennemføres af Kommissionen. Kommissionen kan på grundlag af midtvejsevalueringen overveje at ændre de relevante bilag.
- For at sikre en fælles, faglig kultur bør de hold, der udsendes fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, have stillet **specifik uddannelse og en uniform** til rådighed.
- Med henblik på indsættelse af hold fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps på tredjelandes område bør agenturet udvikle **kapacitet med hensyn til deres egne kommando- og kontrolstrukturer**.
- For at afhjælpe de vedvarende mangler ved den frivillige sammenlægning af teknisk udstyr fra medlemsstaterne bør agenturet navnlig med hensyn til store aktiver råde over **sit eget udstyr**, som kan indsættes i fælles operationer, hurtige grænseindsatser eller andre operationelle aktiviteter. Selv om agenturet har kunnet erhverve eller lease sit eget tekniske udstyr siden 2011, hæmmes denne mulighed betydeligt af manglen på budgetmidler. Med vedtagelsen af 2016-forordningen fik agenturet afsat et særligt budget på 40 mio. EUR til erhvervelse af småt og mellemstort udstyr, og agenturet har gjort fremskridt med hensyn til at udnytte disse muligheder. Som en naturlig følge af denne udvikling og for at matche det ambitionsniveau, der ligger til grund for oprettelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, har Kommissionen i den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027 afsat en betydelig finansieringsramme, der skal gøre det muligt for **agenturet at erhverve, vedligeholde og betjene de nødvendige aktiver til brug i luften, til søs og på jorden** svarende til de operationelle behov.

- Selv om erhvervelsen af de nødvendige aktiver kan være en langvarig proces, navnlig hvad angår store aktiver, bør agenturets eget udstyr i sidste ende blive rygraden i de operationelle indsættelser, hvor der under ekstraordinære omstændigheder kan indkaldes supplerende bidrag fra medlemsstaterne. Agenturets udstyr bør i vid udstrækning opereres af agenturets tekniske mandskab, der indgår i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. For at sikre, at de foreslåede finansielle midler anvendes effektivt til agenturets eget udstyr, baseres processen på en **flerårig strategi**, som bestyrelsen fastlægger så tidligt som muligt, og som ledsages af en handlingsplan.
- For at lette agenturets arbejde i de medlemsstater, der er vært for dets operationelle aktiviteter ved de ydre grænser og tilbagesendelsesrelaterede aktiviteter, får agenturet mulighed for at oprette **lokalkontorer** i disse medlemsstater i den periode, hvor dets operationelle aktiviteter er i gang. Disse lokalkontorer skal fungere som forbindelsesled mellem agenturet og værtsmedlemsstaterne for at sikre koordinering, kommunikation og logistisk støtte og for at garantere en smidig afvikling af alle processer i relation til disse operationelle aktiviteter. De oprettes på steder beliggende i nærheden af de områder, hvor de operationelle aktiviteter finder sted.

I forslaget (artikel 9 og 67) fastlægges **rammerne for den europæiske grænse- og kystvagts integrerede planlægning**. Med denne planlægning integreres de forskellige planlægningsprocesser, der finder sted hos medlemsstaternes grænsevagter og tilbagesendelsesmyndigheder samt i agenturet, på kort, mellemlang og lang sigt. Den integrerede planlægning vil følge den flerårige strategiske politikcyklus for den europæiske integrerede grænseforvaltning.

- Med forslaget indføres en standardmetode til **planlægning ud fra de scenarier**, agenturet har opstillet. Disse scenarier vil på grundlag af en risikoanalyse tage den geopolitiske kontekst i betragtning, og de vil blive godkendt af agenturets bestyrelse.
- I forslaget indføres **kapacitetsudviklingsplanlægning** for den europæiske grænse- og kystvagt. Den kapacitetsudviklingsplanlægning, der indføres med dette forslag, er en ordning, der sigter mod at konfrontere og indbyrdes tilnærme medlemsstaternes og agenturets langsigtede planer med henblik på at indkredse muligheder inden for uddannelse, teknisk og operationel standardisering, fælles indkøb af udstyr samt forskning og udvikling. Agenturet vil erhverve ny kapacitet med henblik på at støtte medlemsstaternes individuelle behov. Det vil også spille en central rolle i forbindelse med koordineringen af kapacitetsudviklingen inden for hele den europæiske grænse- og kystvagt.
- Processen for kapacitetsudviklingsplanlægning vil udmønte sig i en **kapacitetskøreplan for den europæiske grænse- og kystvagt**, som agenturets bestyrelse skal godkende, og som knyttes til den tekniske og operationelle strategi for integreret grænseforvaltning. Denne

kapacitetskøreplan vil rumme strategiske retningslinjer for kapacitetsudviklingen inden for den europæiske grænse- og kystvagt. Kapacitetskøreplanen vil danne grundlag for udarbejdelsen af udbudsplaner og teknologikøreplaner. Disse udbudsplaner vil hjælpe medlemsstaterne og agenturet med at erhverve og lease teknisk udstyr¹², og teknologikøreplanerne vil støtte agenturet i at udpege centrale forskningstemaer¹³, og de vil blive taget i betragtning i forbindelse med programmeringen af de EU-instrumenter, der støtter såvel operationelle aktiviteter som forskningsaktiviteter på området integreret grænseforvaltning og tilbagesendelse.

- Med forslaget styrkes de eksisterende krav vedrørende **beredskabsplanlægning** på medlemsstatsniveau som led i den overordnede proces for integreret planlægning. Beredskabsplaner skal omfatte alle nødvendige foranstaltninger og ressourcer for at muliggøre en eventuel styrkelse af kapaciteten, herunder logistik og støtte, i tilfælde af forhøjede indvirkningsniveauer ved de ydre grænser, herunder kapacitet til at støtte indsættelsen af supplerende kapacitet, der koordineres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Disse planer bør fortsat være omfattet af kvalitetskontrolmekanismen som led i mekanismen til sårbarhedsvurdering.
- På kort sigt vil den **operationelle planlægning** blive koordineret mellem medlemsstaterne og med agenturet inden for rammerne af Eurosur i tråd med de planlægningsprocesser for fælles grænseoperationer, der fastlægges af agenturet¹⁴.

I forslaget (artikel 18 ff.) **inddrages Eurosur i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt** som et nødvendigt element i den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde.

- Eurosur udvikles til en styringsramme for informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og agenturet, idet der bygges videre på de forskellige informationssystemer, der anvendes af medlemsstaterne og agenturet, og **de nationale koordinationscentres rolle og beføjelser udvides**.
- Med forslaget **forenkles de eksisterende elementer af den gældende Eurosurforordning, og Eurosurs reaktivitet forbedres**. Visse tekniske dele af den gældende Eurosurforordning vil blive overført til gennemførelsesretsakter for at skabe større klarhed mht. den tekniske gennemførelse og give mulighed for større fleksibilitet og foretage eventuelle operationelle ajourføringer, samtidig med at deres bindende karakter garanteres.

Med forslaget **udvides Eurosurs nuværende anvendelsesområde** fra overvågning af land- og søgrænser **til grænsekontrol** (ved at tilføje kontrol ved grænseovergangssteder og

¹² Jf. artikel 38 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

¹³ Jf. artikel 37 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

¹⁴ Som beskrevet i artikel 16 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

overvågning af luftgrænserne, som medlemsstaterne på nuværende tidspunkt har indberettet på frivillig basis), for at der kan tilvejebringes et fuldt overblik over situationen ved de ydre grænser, og viften af reaktionskapaciteter kan udvides. Agenturet vil udvikle nye former for tværfagligt samarbejde mellem myndighederne i luftfartssektoren for bedre at kunne opdage og reagere på nye trusler fra luftfartøjer og droner.

I kraft af forslaget **styrkes** den europæiske grænse- og kystvagts **kendskab til situationen, risikoanalyse, forebyggelsesmuligheder og reaktionsevne** på følgende områder:

- For at den europæiske grænse- og kystvagts **risikoanalysefunktion styrkes**, vil der blive foretaget en tilpasning af de forskellige informationskilder og metoder, Eurosurs grænseafsnit og indvirkningsniveauer og dem, som anvendes af agenturet og medlemsstaterne i den fælles integrerede risikovurderingsmetode (CIRAM) via Frontex' risikovurderingsnetværk (FRAN) og sårbarhedsvurderingerne (artikel 31).
- Med udgangspunkt i Eurosur vil forslaget bidrage til, at den europæiske grænse- og kystvagts **kendskab til situationen forbedres** (artikel 29). Det sammenholder det nuværende fælles efterretningsbillede af området før grænsen, hvormed der indsamles oplysninger om området før grænsen, med det europæiske efterretningsbillede, som i den nuværende forordning svarer til de oplysninger, der er indsamlet inden for Schengenområdet. Sekundære bevægelser indgår nu i efterretningsbillederne for at vurdere migrationssituationen ved Unionens ydre grænser, både på strategisk og taktisk niveau. Medlemsstaterne og agenturet vil nu få gavn af og bidrage til disse oplysninger direkte i Eurosur via de nationale koordinationscentre.
- Mekanismen med **Eurosurs fusionstjenester** oprettes formelt (artikel 29) for at erstatte den "fælles anvendelse af overvågningsværktøjer", som der henvises til i den gældende Eurosurforordning. Via Eurosurs fusionstjenester giver agenturet relevante oplysninger vedrørende de ydre grænser til de nationale koordinationscentre og sig selv. Eurosurs fusionstjenester leveres fortsat gennem samarbejde mellem agenturet og tredjeparter. Agenturet vil fortsat anvende jordobservationstjenesterne under Copernicus-rumprogrammet til overvågning af området før grænsen, men vil udvikle nye Eurosur-fusionstjenester sammen med andre EU-agenturer og internationale partnere, så de svarer til Eurosurs nye anvendelsesområde. Der bør f.eks. etableres et sådant tværfagligt samarbejde på området overvågning af luftgrænserne mellem agenturet, netadministratoren for det europæiske lufttrafikstyringsnet (Eurocontrol) og Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA).
- Med forslaget (artikel 30) indføres et krav om en **strategisk risikoanalyse** for den europæiske integrerede grænseforvaltning, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning skal udarbejde hvert andet år med henblik på at præsentere en vis langsigtet indsigt og analyse for de kommende år. Denne analyse skal danne udgangspunkt for, at Kommissionens iværksætter den flerårige strategiske politikcyklus for den europæiske integrerede

grænseforvaltning. Den strategiske risikoanalyse vil bidrage til de scenarier på højt niveau, som den integrerede planlægning vil bygge på.

- Da sårbarhedsvurderingerne og Schengenevalueringsmekanismen, der blev indført ved forordning (EU) nr. 1053/2013, er to komplementære mekanismer, der skal garantere den **europæiske kvalitetskontrol af, at Schengenområdet virker efter hensigten**, bør der fastlægges klare ordninger for regelmæssig udveksling af oplysninger om resultaterne heraf mellem Kommissionen og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, således at synergierne mellem disse mekanismer maksimeres (artikel 34).
- For bedre at håndtere krisesituationer, hvor situationen ved en grænse er sådan, at Schengenområdets virkemåde bringes i fare, oprettes der et yderligere, fjerde "kritisk" indvirkningsniveau i Eurosur. Når det "kritiske" indvirkningsniveau, vil dette automatisk udløse en reaktion fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps (artikel 35, 36 og 42).
- For **migrationsstyringsstøttehold** foreslår Kommissionen nye bestemmelser (i artikel 41), hvormed der sikres kohærens med Kommissionens ændrede forslag til forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur, som forelægges sammen med dette forslag. Kommissionen foreslår at udvide det anvendelsesområde, som udløser brugen af migrationsstyringsstøttehold — indsættelse af dem forudsætter en anmodning fra den berørte medlemsstat, men den er ikke længere begrænset til omstændigheder med uforholdsmæssigt store migrationsmæssige udfordringer. Kommissionen vil være ansvarlig for koordineringen i marken, således som det allerede afspejles i den gældende forordning, samt koordineringen af medlemsstaternes anmodninger og behovsvurderingen. Dette vil sikre kohærens mellem de relevante EU-agenturers forskellige aktioner samt synergier mellem agenturernes og medlemsstaternes ressourcer.
- Med udgangspunkt i de gældende bestemmelser konsoliderer forslaget (artikel 42) den administrerende direktørs rolle med hensyn til **at forelægge den pågældende medlemsstat forslag til agenturets konkrete operationelle aktiviteter**, når det kan begrundes ud fra resultaterne af sårbarhedsvurderingen, en risikoanalyse eller når et eller flere grænseafsnit tillægges et kritisk indvirkningsniveau. I tilfælde af manglende samarbejde om sådanne foreslåede aktioner bør Kommissionen underrettes med henblik på at vurdere og afgøre, om der kan være behov for yderligere foranstaltninger efter artikel 43 til imødegåelse af situationen ved Unionens ydre grænser, som kræver hurtig indgriben.

Med forslaget **forbedres udvekslingen af oplysninger og samarbejdet** inden for den europæiske grænse- og kystvagt (se generelt artikel 12):

- I gennemførelsesretsakter vil det inden for rammerne af Eurosur blive yderligere præciseret, hvilken type oplysninger der skal fremlægges, men også hvilke enheder der er ansvarlige for indsamling, behandling, arkivering og

fremsendelse af specifikke oplysninger, de maksimale frister for indberetning, datasikkerheds- og databeskyttelsesreglerne (jf. eksempelvis artikel 25).

- **Agenturet vil i real tid overvåge** både nettenes og systemernes tekniske status og kvaliteten af de oplysninger, som medlemsstaterne indberetter, og dele dem med brugerne som et afgørende element i Eurosurrammens pålidelighed (artikel 24).
- **Kommunikationsnetværket** blev udviklet inden for rammerne af den gældende Eurosurforordning og kan anvendes til at udveksle EU-klassificerede oplysninger mellem medlemsstaterne og agenturet. Dette kommunikationsnetværk bruges nu (artikel 14 og 15) til al udveksling af oplysninger mellem den europæiske grænse- og kystvagts forskellige komponenter, og klassifikationsniveauet RESTREINT UE/EU RESTRICTED øges til CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL for at forbedre informationssikkerheden og tilliden blandt aktørerne.
- Agenturet skal udarbejde **tekniske standarder** for at forbedre udvekslingen af oplysninger, samtidig med at **informationssikringen** styrkes via de nationale koordinationscentre (artikel 16).

Med forslaget forbedres **Unionens indsats på tilbagesendelsesområdet** med hensyn til følgende aspekter (se artikel 49 ff.).

- Med dette forslag udvides agenturets mandat yderligere med henblik på at yde **teknisk og operationel bistand til medlemsstaterne i tilbagesendelsesprocedurer**, uden at dette berører sidstnævntes ansvar for at træffe afgørelser om tilbagesendelse, herunder forberedelsen af afgørelser om tilbagesendelse, identifikation af tredjelandstatsborgere og medlemsstaternes øvrige aktiviteter forud for tilbagesendelse og i relation til selve tilbagesendelsen.
- For yderligere at bistå medlemsstaterne får agenturet også til opgave at:
 - udvikle en referencemodel for et system for forvaltning af tilbagesendelser, som foreskriver strukturen af de nationale systemer til forvaltning af tilbagesendelse
 - støtte udviklingen af deres nationale systemer eller tilpasse dem til modellen
 - oprette et centralt system for og en fælles kommunikationsinfrastruktur mellem nationale systemer for forvaltning af tilbagesendelser og det centrale system til behandling af alle nødvendige oplysninger og data, for at agenturet kan yde teknisk og operationel bistand i overensstemmelse med forordningen.
- **Øget samarbejde med tredjelande:** der ydes bistand til tilbagesendelsesaktiviteter i tredjelande og til deres tilbagesendelsesaktiviteter, herunder ved at indsætte den europæiske grænse- og kystvagts stående korps i

tredjelande, samt ved at styrke samarbejdet med myndighederne i tredjelande om tilbagesendelse, bl.a. erhvervelse af rejsedokumenter.

- **Agenturets mandat styrkes med henblik på at behandle personoplysninger** i forbindelse med dets aktiviteter på tilbagesendelsesområdet og udvekslingen af oplysninger med tredjelande og internationale organisationer om tilbagesendelsesaktiviteter.

Med forslaget **forbedres den europæiske grænse- og kystvagts eksterne dimension (jf. artikel 72-79):**

- Den europæiske grænse- og kystvagt vil kunne agere i alle tredjelande og ikke kun være begrænset til tilgrænsende tredjelande, herunder i forbindelse med tilbagesendelse som nævnt ovenfor.
- I forslaget **beskrives, på hvilke betingelser agenturet tilbyder teknisk og operationel bistand til tredjelande.** Agenturets aktiviteter kan gennemføres ved enhver af det pågældende tredjelands grænser — med samtykke, hvis det er relevant, fra den eller de medlemsstater, der grænser op til indsatsområdet.
- Med forslaget forbedres informationsudvekslingen med tredjelande inden for rammerne af Eurosur via de nationale koordinationscentre, samtidig med at historiske forbindelser mellem medlemsstaterne og tredjelande bevarer. I nærmere bestemmelser vil det blive fastlagt, på hvilke betingelser data kan udveksles med og Eurosurs fusionstjenester kan ydes til tredjelandes myndigheder.
- I tråd med Kommissionens forslag om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (omarbejdet) anerkendes **indvandringsforbindelsesofficerens rolle** i forbindelse med udveksling af oplysninger og samarbejde. Ud over det europæiske netværk af indvandringsforbindelsesofficerer oprettes forbindelserne til de nationale koordinationscentre og agenturet formelt.
- **Kommissionens rolle med hensyn til samarbejde med tredjelande er afklaret:** Kommissionen støtter medlemsstaterne og agenturet i relation til samarbejde med tredjelande ved at udarbejde modelbestemmelser og verificere, om de relevante bestemmelser i de bilaterale og multilaterale aftaler og samarbejdsaftaler er i overensstemmelse med forordningen.

Endelig foreslår Kommissionen på grundlag af Rådets konklusioner af 27. marts 2017, at systemet for falske og ægte dokumenter online (FADO-systemet) integreres i rammerne for den europæiske grænse- og kystvagt. FADO er et europæisk billedsystem, der er udformet til at udveksle oplysninger mellem medlemsstaterne om ægte og falske dokumenter, og det forvaltes på nuværende tidspunkt af Rådets Generalsekretariat. Et sådant fælles EU-billedsystem er et meget nyttigt redskab til at bekæmpe dokumentfalsk, fordi det gør det lettere at afsløre falske dokumenter. Integrationen af FADO i rammen for den europæiske grænse- og kystvagt vil give agenturet mulighed for at overtage og forvalte systemet. Integrationen af **FADO** vil give følgende resultater (artikel 80):

- Med henblik på at støtte de medlemsstater, der kontrollerer dokumenters ægthed ved grænsen, pålægges agenturet ved forslaget at overtage og tilpasse systemet for **falske og ægte dokumenter online (FADO-systemet)** til gældende og fremtidige krav. Rådets fælles aktion af 3. december 1998 (98/700/RIA) vil blive ophævet i sin helhed og erstattet af et retsgrundlag i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, hvilket giver agenturet mulighed for at overtage det nuværende system. Gennemførelsesbestemmelserne vil blive fastsat ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Dette vil sikre inddragelse af medlemsstaternes eksperter (via det eksisterende Artikel 6-Udvalg), og det vil også gøre det muligt at tilpasse systemet til de fremtidige behov.
- FADO-systemernes **flerstrengede struktur** bør bevares, da det er nødvendigt at levere forskellige niveauer af information om dokumenter til forskellige interessenter, herunder den brede offentlighed. Med hensyn til **overgangsperioden** bør det sikres, at det nuværende FADO-system forbliver funktionsdygtigt, indtil det nye system bliver operationelt, og at de eksisterende data overføres til det nye system med medlemsstaternes samtykke som ejere af dataene.

Endelig omhandler forslaget flere aspekter af agenturets forvaltning og administrative spørgsmål:

- På baggrund af oprettelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og den overordnede udvidelse af agenturets mandat, navnlig på området tilbagesendelser, skal der udpeges **tre viceadministrerende direktører** i stedet for én som fastsat i den gældende forordning (artikel 105). **Alle disse tre viceadministrerende direktører bør tildes et særligt ansvarsområde.**
- På grund af agenturets afgørende betydning som en del af den europæiske grænse- og kystvagt, der er ansvarlig for den integrerede forvaltning af de ydre grænser, og Kommissionens rolle med hensyn til den flerårige strategiske politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning (jf. artikel 8), bør Kommissionens ansvar inden for rammerne af agenturets forvaltning bringes i overensstemmelse med **principperne i den fælles tilgang til Unionens decentraliserede agenturer**, der blev vedtaget den 12. juli 2012 af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (f.eks. med hensyn til udnævnelsen af de viceadministrerende direktører, artikel 105).
- Med forslaget oprettes et **udvalg**, som skal bistå Kommissionen med at udarbejde en række gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i forordningen. Men for FADO's vedkommende bør det nuværende Artikel 6-Udvalg anvendes (artikel 117).

I forslaget gentages bestemmelserne i den gældende forordning vedrørende Irland og Det Forenede Kongerige.

Efter Kommissionens opfattelse er ovennævnte ændringer afgørende for at sikre, at den europæiske grænse- og kystvagt er veludrustet, effektiv og fuldt operationel med hensyn til at sikre medlemsstaterne effektiv støtte til beskyttelse af Unionens ydre grænser.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om den europæiske grænse- og kystvagt
og om ophævelse af Rådets fælles aktion 98/700/RIA, Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 1052/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)
2016/1624**

*Et bidrag fra Europa-Kommissionen til mødet mellem lederne i Salzburg den 19.-20.
september 2018*

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77,
stk. 2, litra b) og d), og artikel 79, stk. 2, litra c),
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁶,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med Unionens politik på området forvaltning af de ydre grænser er at udvikle og gennemføre en europæisk integreret grænseforvaltning på nationalt plan og EU-plan, hvilket er en nødvendig følge af den frie bevægelighed for personer internt i Unionen og udgør en grundlæggende del af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Europæisk integreret grænseforvaltning er vigtig for at forbedre migrationsstyringen. Hensigten er at forvalte passagen af de ydre grænser effektivt og at håndtere migrationsmæssige udfordringer og potentielle fremtidige trusler ved disse grænser og dermed bidrage til bekæmpelsen af grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension og til at sikre en høj grad af intern sikkerhed i Unionen. Samtidig er det nødvendigt at handle under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og på en måde, der sikrer den frie bevægelighed for personer i Unionen.

¹⁵ EUT C af, s. .

¹⁶ EUT C af, s. .

- (2) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004¹⁷. Siden det indledte sin virksomhed den 1. maj 2005, har det med held bistået medlemsstaterne med at gennemføre de operationelle aspekter af forvaltningen af de ydre grænser gennem fælles operationer og hurtige grænseindsatser, risikoanalyser, informationsudveksling, forbindelser med tredjelande og tilbagesendelse af personer i udsendelsesposition.
- (3) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser er blevet omdøbt til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ("agenturet"), og dets opgaver er blevet udvidet med fuld kontinuitet i alle dets aktiviteter og procedurer. Hovedopgaven for agenturet bør være som led i den flerårige strategiske politikcyklus at fastlægge en teknisk og operationel strategi for gennemførelsen af europæisk integreret grænseforvaltning, at overvåge, at grænsekontrollen ved de ydre grænser er effektiv, at foretage risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger, at yde øget teknisk og operationel bistand til medlemsstater og tredjelande gennem fælles operationer og hurtige grænseindsatser, at sikre den praktiske gennemførelse af foranstaltninger i situationer, der kræver en hurtig indsats ved de ydre grænser, at yde teknisk og operationel bistand i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer for mennesker i havsnød, at tilrettelægge, koordinere og gennemføre tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser og yde teknisk og operationel bistand til tredjelandes tilbagesendelsesaktiviteter.
- (4) Siden migrationskrisens begyndelse i 2015 har Kommissionen iværksat vigtige initiativer med henblik på at styrke beskyttelsen af Unionens grænser. Et forslag om en mærkbar styrkelse af mandatet for Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser blev forelagt i december 2015 og forhandlet på plads på rekordtid i løbet af 2016. Forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt trådte i kraft den 6. oktober 2016.
- (5) Der er dog stadig brug for at forbedre Unionens rammer for kontrol ved de ydre grænser, tilbagesendelser og asyl yderligere. Til dette formål og for yderligere at understøtte den nuværende og fremtidige planlagte operationelle indsats bør den europæiske grænse- og kystvagt reformeres ved at give Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning et stærkere mandat og navnlig overdrage det den nødvendige kapacitet i form af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med et operationelt personale på 10 000 medarbejdere med udøvende beføjelser, således at det effektivt kan støtte medlemsstaterne i marken i deres bestræbelser på at beskytte de ydre grænser, bekæmpe sekundære bevægelser og optrappe den reelle tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt.
- (6) I sine konklusioner af 28. juni 2018 opfordrede Det Europæiske Råd til yderligere at styrke den understøttende rolle, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har, herunder i samarbejdet med tredjelande, med øgede ressourcer og et udvidet mandat for at sikre en effektiv kontrol af de ydre grænser og optrappe den reelle tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt.

¹⁷ Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

- (7) Det er nødvendigt at foretage en effektiv overvågning af passagen af de ydre grænser, håndtere de migrationsmæssige udfordringer og mulige kommende trusler ved de ydre grænser, sikre en høj grad af intern sikkerhed i Unionen, beskytte Schengenområdet funktionsmåde og respektere det overordnede princip om solidaritet. Dette bør ledsages af en proaktiv forvaltning af migration, herunder de nødvendige foranstaltninger i tredjelande. På baggrund af det anførte er det nødvendigt at konsolidere den europæiske grænse- og kystvagt og yderligere udvide mandatet for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Agenturet bør i første række bestå af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med et operationelt personale på 10 000 medarbejdere.
- (8) For at afspejle den yderligere kvalitative forbedring af agenturets mandat, navnlig ved at det får sin egen operationelle enhed, den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med et operationelt personale på 10 000 medarbejdere, bør agenturet, der tidligere var kendt som Frontex, nu betegnes som og udelukkende operere under navnet "Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning". Denne ændring bør afspejles i alle relevante tilfælde, herunder agenturets fremtræden i de eksterne kommunikationsmaterialer.
- (9) Der bør i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske integrerede grænseforvaltning sikres overensstemmelse med andre politiske målsætninger, herunder at den grænseoverskridende transport fungerer efter hensigten.
- (10) Europæisk integreret grænseforvaltning bør gennemføres som et fælles ansvarsområde for agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænseovervågningsoperationer til søs og andre grænsekontrolopgaver, tillige med myndigheder med ansvar for tilbagesendelser. Selv om medlemsstaterne fortsat har hovedansvaret for forvaltningen af deres ydre grænser i deres egen interesse og i alle medlemsstaternes interesse, og de har ansvaret for at træffe afgørelser om tilbagesendelse, bør agenturet støtte anvendelsen af EU-foranstaltninger vedrørende forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelser ved at styrke, vurdere og koordinere indsatsen i de medlemsstater, der gennemfører disse foranstaltninger.
- (11) For at sikre en effektiv gennemførelse af den europæiske integrerede grænseforvaltning og øge effektiviteten af den fælles tilbagesendelsespolitik bør der oprettes en europæisk grænse- og kystvagt. Denne bør udrustes med de nødvendige økonomiske og menneskelige ressourcer og det nødvendige udstyr. Den europæiske grænse- og kystvagt bør bestå af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og de nationale myndigheder, der er ansvarlige for grænseforvaltningen, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, tillige med myndigheder med ansvar for tilbagesendelser. Den vil som sådan basere sig på fælles anvendelse af oplysninger, kapaciteter og systemer på nationalt plan og indsatsen fra agenturet på EU-plan.
- (12) Europæisk integreret grænseforvaltning ændrer ikke Kommissionens og medlemsstaternes respektive kompetencer på toldområdet, navnlig for så vidt angår kontrol, risikostyring og informationsudveksling.
- (13) Det er fortsat EU-institutionerne, der har ansvar for at udvikle politikken og vedtage lovgivningen vedrørende kontrollen ved de ydre grænser og tilbagesendelse, herunder udvikling af en strategi for europæisk integreret grænseforvaltning. Der bør sikres en tæt koordinering mellem agenturet og disse institutioner.

- (14) Den effektive gennemførelse af den europæiske grænse- og kystvagts europæiske integrerede grænseforvaltning bør sikres med en flerårig strategisk politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning. I den flerårige cyklus bør der fastsættes en integreret, samlet og løbende proces med henblik på at udstikke strategiske retningslinjer til alle relevante aktører på EU-niveau og i medlemsstaterne på grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesområdet for at disse aktører gennemfører den europæiske integrerede grænseforvaltning på en kohærent måde. Den bør også omfatte alle relevante interaktioner mellem den europæiske grænse- og kystvagt og Kommissionen, andre institutioner og organer samt samarbejdet med andre relevante partnere, herunder tredjelande og tredjeparter, alt efter hvad der er relevant.
- (15) Europæisk integreret grænseforvaltning kræver en integreret planlægning mellem medlemsstaterne og agenturet af grænse- og tilbagesendelsesrelaterede operationer for med henblik på beredskabsplanlægningen at forberede reaktioner på større pres på de ydre grænser og for at koordinere den langsigtede udvikling af kapaciteter, både med hensyn til rekruttering og uddannelse, men også med hensyn til erhvervelse og udvikling af udstyr.
- (16) Gennemførelsen af denne forordning berører hverken kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne eller medlemsstaternes forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning, De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og protokollen hertil om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen, konventionen om flygtnings retsstilling, konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og andre relevante internationale instrumenter.
- (17) Gennemførelsen af denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 656/2014¹⁸.
- (18) Agenturet bør udføre sine opgaver, uden at dette berører medlemsstaternes ansvar med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den interne sikkerhed.
- (19) Agenturet bør udføre sine opgaver, uden at dette berører medlemsstaternes kompetence på forsvarsområdet.
- (20) Agenturets udvidede opgaver og kompetencer bør modsvares af en styrkelse af beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og øget ansvarlighed.
- (21) Agenturet er afhængigt af samarbejdet med medlemsstaterne for at kunne udføre sine opgaver effektivt. Det er i den henseende vigtigt, at agenturet og medlemsstaterne handler i god tro og udveksler præcise oplysninger rettidigt. Ingen medlemsstat bør være forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse vil stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser.
- (22) Medlemsstaterne bør også i deres egen interesse og i de øvrige medlemsstaters interesse bidrage med relevante data, som er nødvendige for agenturets aktiviteter, herunder med henblik på kendskab til situationen, risikoanalyse,

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 656/2014 af 15. maj 2014 om regler for overvågning af de ydre søgrænser inden for rammerne af det operationelle samarbejde, der samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 93).

sårbarhedsvurderinger og integreret planlægning. Endvidere bør de drage omsorg for, at disse data er nøjagtige, ajourførte samt indhentet og indlæst på lovlig vis.

- (23) Det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) er nødvendigt for den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde, idet det danner rammen om udvekslingen af oplysninger og det operationelle samarbejde mellem medlemsstaternes nationale myndigheder og med agenturet. Eurosur sikrer disse myndigheder og agenturet den infrastruktur og de redskaber, der er nødvendige for at forbedre deres kendskab til situationen og reaktionskapacitet ved de ydre grænser med henblik på at opdage, forhindre og bekæmpe ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet og bidrage til at redde og sikre beskyttelsen af migranternes liv.
- (24) Medlemsstaterne bør oprette nationale koordinationscentre for at forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet med henblik på grænseovervågning samt foretage kontrol ved grænseovergangssteder mellem dem indbyrdes og med agenturet. For at Eurosur kan fungere efter hensigten, er det afgørende, at alle nationale myndigheder med ansvar for overvågningen af de ydre grænser i henhold til national lovgivning samarbejder via de nationale koordinationscentre.
- (25) Denne forordning bør ikke forhindre medlemsstaterne i også at gøre deres nationale koordinationscentre ansvarlige for koordineringen af udvekslingen af oplysninger og for samarbejdet om andre komponenter af integreret grænseforvaltning såsom tilbagesendelser.
- (26) Kvaliteten af de oplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne og agenturet, er en forudsætning for, at integreret grænseforvaltning kan fungere efter hensigten. Med afsæt i Eurosurs succes bør denne kvalitet sikres gennem standardisering, automatisering af udvekslingen af oplysninger på tværs af net og systemer, informationssikring og kvalitetskontrol af de videregivne data og oplysninger.
- (27) Agenturet bør yde den nødvendige bistand til udvikling og drift af Eurosur, herunder interoperabiliteten mellem systemer, især gennem oprettelse, ajourføring og koordinering af Eurosurrammen.
- (28) Eurosur bør tilvejebringe et udtømmende situationsbillede ved de ydre grænser, men også inden for Schengenområdet og i området før grænsen. Det bør omfatte land-, sø- og luftgrænseovervågning, men også kontrollen ved grænseovergangsstederne.
- (29) Overvågningen af luftgrænserne bør være et element i grænseforvaltningen, da både kommercielle og private flyvninger og fjernstyrede luftfartøjssystemer anvendes til ulovlige aktiviteter i forbindelse med indvandring og grænseoverskridende kriminalitet.
- (30) Eurosurs fusionstjenester, som agenturet leverer, bør være baseret på en fælles anvendelse af overvågningsværktøjer og samarbejde mellem agenturerne på EU-plan, herunder tilvejebringelse af Copernicus-sikkerhedstjenester. De bør forsyne medlemsstaterne og agenturet med merværdiinformationstjenester vedrørende integreret grænseforvaltning. Eurosurs fusionstjenester bør udvides til at omfatte kontrol ved grænseovergangssteder, overvågning af luftgrænserne og overvågning af migrationsstrømme.
- (31) Anvendelsen af små usødygtige fartøjer har medført en dramatisk stigning i antallet af migranter, der drukner ved de ydre søgrænser mod syd. Eurosur bør medføre en betydelig forbedring af agenturets og medlemsstaternes operationelle og tekniske

evne til at afsløre sådanne små fartøjer og forbedre medlemsstaternes reaktionskapacitet og derved bidrage til at nedbringe antallet af omkomne migranter.

- (32) Det anerkendes i denne forordning, at migrationsruter også benyttes af personer med behov for international beskyttelse.
- (33) Agenturet bør foretage generelle og skræddersyede risikoanalyser på grundlag af en fælles integreret model for risikoanalyse, som skal anvendes af agenturet selv og medlemsstaterne. Agenturet bør bl.a. på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne stille tilstrækkelige oplysninger, der dækker alle aspekter, der er relevante for den europæiske integrerede grænseforvaltning, navnlig grænsekontrol, tilbagesendelse, tredjelandsstatsborgeres irregulære sekundære bevægelser internt i Unionen, forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet, herunder hjælp til uautoriserede grænsepassager, menneskehandel, terrorisme og trusler af sammensat art, samt situationen i relevante tredjelande, til rådighed, således at der kan træffes passende foranstaltninger, eller de konstaterede trusler og risici kan imødegås med henblik på at forbedre den integrerede forvaltning af de ydre grænser.
- (34) I betragtning af dets aktiviteter ved de ydre grænser bør agenturet bidrage til forebyggelse og opdagelse af grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension såsom smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme, i det omfang det er hensigtsmæssigt for agenturet at iværksætte tiltag og så vidt det gennem dets aktiviteter er kommet i besiddelse af relevante oplysninger. Det bør koordinere sine aktiviteter med Europol, som er agenturet med ansvar for at understøtte og styrke medlemsstaternes tiltag og deres samarbejde om at forebygge og bekæmpe grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater. Grænseoverskridende kriminalitet indebærer nødvendigvis en grænseoverskridende dimension. En sådan grænseoverskridende dimension er kendetegnet ved kriminalitet direkte forbundet med uautoriserede passager af de ydre grænser, herunder menneskehandel eller smugling af migranter. Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 2002/90/EF¹⁹ tillader dog medlemsstaterne at undlade at pålægge sanktioner, når formålet med aktiviteterne er at yde humanitær bistand til migranter.
- (35) Under udvisning af fælles ansvar bør agenturet have til opgave regelmæssigt at overvåge forvaltningen af de ydre grænser. Agenturet bør sikre en korrekt og effektiv overvågning, ikke kun via kendskab til situationen og risikoanalyser, men også via tilstedeværelsen af eksperter fra agenturets eget personale i medlemsstaterne. Agenturet bør derfor kunne udsende forbindelsesofficerer til medlemsstaterne i et tidsrum, i hvilket forbindelsesofficeren rapporterer til den administrerende direktør. Forbindelsesofficerernes rapporter bør indgå som en del af sårbarhedsvurderingen.
- (36) Agenturet bør foretage en sårbarhedsvurdering på grundlag af objektive kriterier for at vurdere medlemsstaternes kapacitet og beredskab til at klare udfordringerne ved deres ydre grænser og bidrage til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og puljen af teknisk udstyr. Sårbarhedsvurderingen bør omfatte en vurdering af medlemsstaternes udstyr, infrastruktur, personale, budget og finansielle ressourcer samt deres beredskabsplaner, for derved at imødegå potentielle kriser ved de ydre grænser. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler, der konstateres ved vurderingen. Den administrerende direktør bør kortlægge, hvilke foranstaltninger der skal træffes, og henstille til de berørte

¹⁹ Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17).

medlemsstater at træffe dem. Den administrerende direktør bør også fastsætte en frist for, hvornår disse foranstaltninger bør være truffet, og overvåge, at de gennemføres rettidigt. Hvis de nødvendige foranstaltninger ikke træffes inden for fristen, bør sagen henvises til bestyrelsen, der træffer yderligere afgørelse.

- (37) Hvis agenturet ikke rettidigt får forelagt de korrekte oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage sårbarhedsvurderingen, bør det kunne tage dette forhold i betragtning ved udførelsen af sårbarhedsvurderingen, medmindre der gives behørigt begrundede årsager til at tilbageholde oplysningerne.
- (38) Sårbarhedsvurderingerne og Schengenevalueringsmekanismen, der blev indført ved Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013²⁰, er to komplementære mekanismer, der skal garantere den europæiske kvalitetskontrol af, at Schengenområdet virker efter hensigten, og sikre et konstant beredskab på EU-plan og nationalt plan for at imødegå eventuelle udfordringer ved de ydre grænser. Synergierne mellem disse mekanismer bør optimeres for at skabe et bedre situationsbillede af Schengenrådets virkemåde, så dobbeltarbejde på medlemsstaternes side så vidt muligt undgås, og der sørges for en mere koordineret anvendelse af Unionens relevante finansielle instrumenter til støtte for forvaltningen af de ydre grænser. Der bør til dette formål foretages en regelmæssig udveksling af oplysninger mellem agenturet og Kommissionen om resultaterne af begge mekanismer.
- (39) I betragtning af, at medlemsstaterne opretter grænseafsnit, som agenturet tillægger indvirkningsniveauer, og at medlemsstaternes og agenturets reaktionskapacitet bør knyttes til disse indvirkningsniveauer, bør der fastsættes et fjerde indvirkningsniveau, som svarer til en situation, hvor Schengenområdet er i fare, og hvor agenturet bør gribe ind.
- (40) Agenturet bør tilrettelægge den nødvendige tekniske og operationelle bistand til medlemsstaterne for at styrke deres kapacitet til at opfylde deres forpligtelser med hensyn til kontrollen af de ydre grænser og klare udfordringerne ved de ydre grænser som følge af ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet. Sådan bistand bør ikke berøre de relevante nationale myndigheders kompetence til at indlede strafferetlige efterforskninger. Med henblik herpå bør agenturet på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ tilrettelægge og koordinere fælles operationer for en eller flere medlemsstater og indsætte hold fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps samt det nødvendige tekniske udstyr.
- (41) Hvis der er en særlig og uforholdsmæssigt stor udfordring ved de ydre grænser, bør agenturet på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ tilrettelægge og koordinere hurtige grænseindsatser og indsætte både hold fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og teknisk udstyr, herunder fra udstyrspuljen til hurtig udrykning. Hurtige grænseindsatser bør sikre forstærkning i en begrænset periode i situationer, hvor der er behov for en øjeblikkelig reaktion, og hvor en sådan indsats vil sikre en effektiv reaktion. For at sikre en effektiv gennemførelse af en sådan indsats bør medlemsstaterne stille operationelt personale fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps til rådighed med henblik på at danne de relevante

²⁰ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

hold og tilvejebringe det fornødne tekniske udstyr. Agenturet og den berørte medlemsstat bør træffe aftale om en operationel plan.

- (42) Hvis en medlemsstat står over for særlige og uforholdsmæssigt store migrationsmæssige udfordringer i særlige områder ved sine ydre grænser, der er kendetegnet ved store indadgående blandede migrationsstrømme, bør medlemsstaterne kunne regne med teknisk og operationel forstærkning. Denne forstærkning bør ydes i hotspotområder af migrationsstyringsstøttehold. Disse hold bør sammensættes af operationelt personale, der indsættes fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, og medlemsstaternes eksperter, der indsættes af EASO, Europol eller andre relevante EU-agenturer. Agenturet bør bistå Kommissionen med koordineringen mellem de forskellige agenturer i marken.
- (43) Medlemsstaterne bør sikre, at alle myndigheder, der kan forventes at modtage ansøgninger om international beskyttelse såsom politiet, grænsevagter, indvandringsmyndigheder og personale i centre for frihedsberøvede har de relevante oplysninger. De bør også sikre, at sådanne myndigheders ansatte modtager den nødvendige uddannelse til at kunne varetage deres opgaver og ansvarsområder og instrukser om at meddele ansøgerne, hvor og hvordan ansøgninger om international beskyttelse kan indgives.
- (44) I juni 2018 bekræftede Det Europæiske Råd på ny vigtigheden af en samlet tilgang til migration og gav udtryk for, at migration er en udfordring ikke kun for én medlemsstat, men for Europa som helhed. Det fremhævede i den forbindelse, at det er vigtigt for Unionen at yde fuld støtte for at sikre en velordnet forvaltning af migrationsstrømmene. Denne støtte muliggøres ved at oprette kontrollerede centre, hvor tredjelandsstatsborgere, som sættes i land i Unionen, hurtigt kan få deres sag behandlet for at sikre adgang til beskyttelse af dem, der har behov for det, og hurtige tilbagesendelser af dem, der ikke har. Kontrollerede centre skal oprettes på frivillig basis, men Unionen bør kunne stille fuld finansiel og operationel støtte til rådighed for de pågældende medlemsstater gennem de relevante EU-agenturer, herunder Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.
- (45) Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og [Den Europæiske Unions Asylagentur] bør arbejde tæt sammen om effektivt at imødegå migrationsudfordringerne, navnlig ved de ydre grænser, der kendetegnes ved store indadgående blandede migrationsstrømme. Begge agenturer bør navnlig koordinere deres aktiviteter og støtte medlemsstaterne med henblik på at lette proceduren for international beskyttelse og tilbagesendelsesproceduren for tredjelandsstatsborgere, hvis ansøgning om international beskyttelse afvises. Agenturet og [Den Europæiske Unions Asylagentur] bør også samarbejde om andre fælles operationelle aktiviteter såsom fælles risikoanalyse, indsamling af statistiske data, træning og støtte til medlemsstaterne til beredskabsplanlægning.
- (46) Medlemsstaterne bør kunne regne med øget operationel og teknisk forstærkning fra migrationsstyringsstøttehold, navnlig i hotspotområder eller kontrollerede centre. Migrationsstyringsstøtteholdene bør sammensættes af agenturets eksperter og medlemsstaternes udstationerede eksperter tillige med eksperter fra — eller medlemsstaternes eksperter, som er indsat af — [Den Europæiske Unions Asylagentur,]Europol eller andre relevante EU-agenturer. Kommissionen bør sikre den nødvendige koordinering ved behovsvurderingen og operationer i marken med henblik på at inddrage forskellige EU-agenturer.

- (47) I hotspotområderne bør medlemsstaterne samarbejde med relevante EU-agenturer, der bør handle inden for deres respektive mandater og beføjelser, og under Kommissionens koordinering. Kommissionen bør i samarbejde med de andre relevante EU-agenturer sikre, at aktiviteterne i hotspotområderne finder sted under overholdelse af relevant gældende EU-ret.
- (48) I kontrollerede centre bør EU-agenturer efter anmodning fra den medlemsstat, der er vært for sådanne centre, og under koordinering af Kommissionen, yde værtsmedlemsstaten støtte til at anvende hurtige procedurer for international beskyttelse og/eller tilbagesendelse. I sådanne centre bør det være muligt hurtigt at sondre mellem tredjelandsstatsborgere med behov for international beskyttelse og personer uden behov for en sådan beskyttelse, foretage sikkerhedskontrol og gennemføre hele eller dele af proceduren for international beskyttelse og/eller tilbagesendelse.
- (49) Når det kan begrundes ud fra resultaterne af sårbarhedsvurderingen, en risikoanalyse eller når et eller flere grænseafsnit tillægges et kritisk indvirkningsniveau, bør agenturets administrerende direktør henstille til den pågældende medlemsstat at indlede og udføre fælles operationer eller hurtige grænseindsatser.
- (50) Hvis kontrollen af de ydre grænser bliver så ineffektiv, at det vil kunne bringe Schengenområdet funktionsmåde i fare, enten fordi en medlemsstat ikke træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med en sårbarhedsvurdering, eller fordi en medlemsstat, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer ved de ydre grænser, ikke har anmodet agenturet om tilstrækkelig bistand eller ikke gør brug af denne bistand, bør det afstedkomme en samlet, hurtig og effektiv reaktion på EU-plan. Med henblik på at afbøde disse risici og for at sikre en bedre koordinering på EU-plan bør Kommissionen udpege de foranstaltninger, som agenturet skal gennemføre, og som kræver, at den berørte medlemsstat samarbejder med agenturet om gennemførelsen af disse foranstaltninger. Agenturet bør dernæst træffe afgørelse om, hvad der skal gøres med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er fastsat i Kommissionens afgørelse. Agenturet bør udarbejde en operationel plan sammen med den berørte medlemsstat. Den berørte medlemsstat bør lette gennemførelsen af Kommissionens afgørelse og den operationelle plan ved blandt andet at gennemføre de forpligtelser, der er fastsat i artikel 44, 83 og 84. I tilfælde af at en medlemsstat ikke efterlever Kommissionens afgørelse inden for 30 dage og ikke samarbejder med agenturet om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er indeholdt i afgørelsen, bør Kommissionen kunne iværksætte den særlige procedure, der er fastsat i artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399²¹ for at imødegå ekstraordinære omstændigheder, der truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser.
- (51) Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps bør være et stående korps med et operationelt personale på 10 000 grænsevagter, ledsagere ved tilbagesendelse, tilbagesendelsesspecialister og andet relevant personale. Det stående korps bør bestå af tre kategorier af operationelt personale, dvs. vedtægtsomfattet personale ansat af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, personale, som medlemsstaterne udstationerer langvarigt i agenturet, og personale, som medlemsstaterne stiller til rådighed med henblik på kortvarig indsættelse. Den

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

europæiske grænse- og kystvagts stående korps bør indsættes inden for rammerne af grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold eller indsatshold til brug ved tilbagesendelser.

- (52) Det operationelle personale fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, der indsættes som holdmedlemmer, bør have alle de nødvendige beføjelser til at udføre grænsekontrol og tilbagesendelsesopgaver, herunder de opgaver, der kræver udøvende beføjelser, der er fastsat i de relevante nationale love eller for agenturets personale beføjelser, der er fastsat i overensstemmelse med bilag V.
- (53) Medlemsstaterne bør sikre deres respektive bidrag til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps i overensstemmelse med bilag III, hvad angår langvarige udstationeringer, og bilag IV, hvad angår kortvarige indsættelser. Medlemsstaternes individuelle bidrag er blevet fastsat på grundlag af den fordelingsnøgle, der blev aftalt under forhandlingerne i 2016 for udrykningsstyrken og fastlagt i bilag I til forordning (EU) 2016/1624. Denne fordelingsnøgle blev forholdsmæssigt tilpasset størrelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. Disse bidrag blev også fastlagt på en forholdsmæssigt afpasset måde for de associerede Schengenlande.
- (54) Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps' virkemåde og sammensætning bør underkastes en midtvejsevaluering, der foretages af Kommissionen.
- (55) Den langsigtede udvikling af de menneskelige ressourcer, der skal sikre medlemsstaternes bidrag til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, bør støttes af et system for finansiell støtte. Med dette for øje bør agenturet bemyndiges til at tildele tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag under "finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger" i henhold til artikel 125, stk. 1, litra a), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Den finansielle støtte bør give medlemsstaterne mulighed for at ansætte og uddanne yderligere personale, således at de opnår den nødvendige fleksibilitet til at leve op til det obligatoriske bidrag til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. Det særlige finansieringssystem bør ramme den rette balance mellem risikoen for uregelmæssigheder og svig og kontrolomkostningerne. I forordningen fastsættes de væsentlige betingelser, der udløser den finansielle støtte, dvs. ansættelse og træning af et tilstrækkeligt antal grænsevagter eller andre specialister svarende til antallet af embedsmænd, der langvarigt udstationeres ved agenturet, eller den reelle indsættelse af embedsmænd i forbindelse med agenturets operationelle aktiviteter i mindst 4 måneder. På grund af manglen på relevante og sammenlignelige data om de faktiske omkostninger i medlemsstaterne vil udviklingen af en omkostningsbaseret finansieringsordning være unødvendigt kompleks og ikke imødekomme behovet for en enkel, hurtig, virkningsfuld og effektiv finansieringsordning. Med dette for øje bør agenturet bemyndiges til at tildele tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag i form af "finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger" med forbehold af, at betingelserne i henhold til artikel 125, stk. 1, litra a), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 opfyldes. Med henblik på at fastsætte omfanget af en sådan finansiering til forskellige medlemsstater er det hensigtsmæssigt som referencebeløb at anvende årslønnen for en kontraktansat i de europæiske institutioners ansættelsesgruppe III, lønklasse 8, løntrin 1, justeret med en korrektionskoefficient for hver medlemsstat efter princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og princippet om ligebehandling. Ved gennemførelsen af denne finansielle støtte sikrer agenturet og medlemsstaterne, at principperne om samfinansiering overholdes, og at der ikke ydes dobbeltfinansiering.

- (56) Med henblik på indsættelse af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps på tredjelandes område bør agenturet udvikle kapacitet med hensyn til dens egen kommando- og kontrolstrukturer.
- (57) For at muliggøre en effektiv indsættelse af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps pr. 1. januar 2020 bør visse afgørelser og gennemførelsesforanstaltninger træffes og iværksættes så hurtigt som muligt. Uanset den sædvanlige frist, der er fastsat i forordningen, bør bestyrelsens afgørelse, jf. artikel 55, stk. 4, om profilerne i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps vedtages inden 6 uger efter forordningens ikrafttræden. Denne afgørelse bør efterfølges af medlemsstaternes udpegelser, jf. artikel 56, stk. 4, og artikel 57, stk. 1, senest 12 uger efter forordningens ikrafttræden.
- (58) Ligeledes uanset den sædvanlige frist, der er fastsat i forordningen, bør bestyrelsens afgørelse om den laveste mængde af teknisk udstyr, der kræves for at dække agenturets behov i 2020, jf. artikel 64, stk. 4, vedtages inden 6 uger efter forordningens ikrafttræden.
- (59) Af hensyn til kontinuiteten i støtten til de operationelle aktiviteter, som agenturet tilrettelægger, bør alle indsættelser frem til den 31. december 2019 planlægges og gennemføres, også inden for udrykningsstyrken, jf. artikel 20, 30 og 31 i forordning (EU) 2016/1624 og i henhold til de årlige bilaterale forhandlinger, der blev gennemført i 2018. Til dette formål bør disse bestemmelser først ophæves med virkning fra den 1. januar 2020.
- (60) Agenturets arbejdsstyrke vil bestå af personale, der udfører de opgaver, der er forbeholdt agenturet, enten i hovedkvarteret eller som en del af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps kan omfatte vedtægtsmæssigt personale og personale, der er udstationeret langvarigt, eller som kortvarigt stilles til rådighed af nationale myndigheder med henblik på indsættelse. Vedtægtsomfattet personale i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps vil primært blive indsat som holdmedlemmer; kun en begrænset og klart defineret del af dette personale kan ansættes til at varetage støttefunktioner med henblik på oprettelsen af det stående korps, navnlig i hovedkvarteret.
- (61) For at afhjælpe de vedvarende mangler ved den frivillige sammenlægning af teknisk udstyr fra medlemsstaterne bør agenturet navnlig med hensyn til store aktiver råde over sit eget nødvendige udstyr, som kan indsættes i fælles operationer eller hurtige grænseindsatser eller andre operationelle aktiviteter. Selv om agenturet har kunnet erhverve eller lease sit eget tekniske udstyr siden 2011, hæmmes denne mulighed betydeligt af manglen på budgetmidler.
- (62) Derfor har Kommissionen med henblik på at matche det ambitionsniveau, der ligger til grund for oprettelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, i den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027 afsat en betydelig finansieringsramme, der skal gøre det muligt for agenturet at erhverve, vedligeholde og operere de nødvendige aktiver til brug i luften, til søs og på jorden svarende til de operationelle behov. Selv om erhvervelsen af de nødvendige aktiver kan være en langvarig proces, navnlig hvad angår store aktiver, bør agenturets eget udstyr i sidste ende blive rygraden i de operationelle indsættelser, hvor der under ekstraordinære omstændigheder kan indkaldes supplerende bidrag fra medlemsstaterne. Agenturets udstyr bør i vid udstrækning betjenes af agenturets tekniske mandskab, der indgår i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. For at sikre, at de foreslåede

finansielle midler anvendes effektivt, bør processen baseres på en flerårig strategi, som bestyrelsen fastlægger så tidligt som muligt.

- (63) Agenturet og medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af denne forordning gøre bedst mulig brug af den eksisterende kapacitet med hensyn til menneskelige ressourcer og teknisk udstyr både på EU-plan og nationalt plan.
- (64) Den langsigtede udvikling af ny kapacitet i den europæiske grænse- og kystvagt bør koordineres mellem medlemsstaterne og agenturet i overensstemmelse med den flerårige strategiske politikcyklus under hensyntagen til visse processers lange varighed. Dette omfatter ansættelse og uddannelse af nye grænsevagter (som i løbet af deres karriere kan arbejde både i medlemsstaterne og som en del af det stående korps), erhvervelse, vedligeholdelse og bortskaffelse af udstyr (for hvilket der bør tilstræbes interoperabilitet og stordriftsfordele), men også udvikling af nyt udstyr og tilhørende teknologier, herunder gennem forskning.
- (65) Med kapacitetskøreplanen bør medlemsstaternes kapacitetsudviklingsplaner og den flerårige planlægning af agenturets ressourcer tilnærmes indbyrdes, således at langsigtede investeringer optimeres for at beskytte de ydre grænser bedst muligt.
- (66) Under hensyntagen til det udvidede mandat fra Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, oprettelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og dets styrkede tilstedeværelse i marken ved de ydre grænser og dets øgede engagement med hensyn til tilbagesendelser bør agenturet kunne oprette lokalkontorer i nærheden af dets operationelle aktiviteter, så længe disse aktiviteter varer, fungere som forbindelsesled mellem agenturet og værtsmedlemsstaten og varetage koordinerings-, logistik- og støttefunktioner samt lette samarbejdet mellem agenturet og værtsmedlemsstaten.
- (67) Tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF²², er et væsentligt element i den omfattende indsats for at bekæmpe ulovlig indvandring og udgør et vigtigt spørgsmål af væsentlig samfundsmæssig interesse.
- (68) Agenturet bør optrappe sin bistand til medlemsstaterne i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med forbehold af Unionens tilbagesendelsespolitik og i henhold til direktiv 2008/115/EF. Det bør navnlig koordinere og tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer fra en eller flere medlemsstater og tilrettelægge og gennemføre tilbagesendelsesindsatser for at styrke tilbagesendelsessystemerne i de medlemsstater, der har brug for øget teknisk og operationel bistand for at opfylde deres forpligtelse til at sende tredjelandstatsborgere tilbage, jf. nævnte direktiv.
- (69) Agenturet bør under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, og uden at det berører medlemsstaternes ansvar for at træffe afgørelser om tilbagesendelse, yde medlemsstaterne teknisk og operationel bistand i forbindelse med tilbagesendelsesprocessen, herunder forberedelse af afgørelser om tilbagesendelse, identifikation af tredjelandstatsborgere og medlemsstaternes øvrige aktiviteter forud for tilbagesendelse og i relation til selve tilbagesendelsen. Agenturet bør desuden i

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

samarbejde med myndighederne i de relevante tredjelande bistå medlemsstaterne i erhvervelsen af rejsedokumenter med henblik på tilbagesendelse.

- (70) Bistand til medlemsstaternes gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurer bør omfatte praktiske oplysninger om tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, der er relevant for gennemførelsen af denne forordning, såsom kontaktoplysninger og andre logistiske oplysninger, der er nødvendige for en smidig gennemførelse af tilbagesendelsesoperationer. Bistanden bør også omfatte oprettelse, drift og vedligeholdelse af et centralt system til behandling af alle de oplysninger og data, som er nødvendige for, at agenturet kan yde teknisk og operationel bistand i henhold til forordningen, og som automatisk meddeles via medlemsstaternes nationale systemer til forvaltning af tilbagesendelse.
- (71) Agenturet bør også yde teknisk og operationel bistand til tredjelandes tilbagesendelsesaktiviteter, navnlig når bistanden er berettiget i forhold til prioriteterne i Unionens politik vedrørende irregulær migration.
- (72) En eventuel aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland fritager ikke agenturet eller medlemsstaterne fra deres forpligtelser i henhold til EU-retten eller folkeretten, navnlig overholdelsen af princippet om non-refoulement.
- (73) Medlemsstaterne bør kunne samarbejde på det operationelle plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande ved de ydre grænser, herunder militæroperationer med retshåndhævelsesformål, i det omfang at dette samarbejde er foreneligt med agenturets indsats.
- (74) Agenturet bør forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet med andre EU-organer, -kontorer og -agenturer såsom Europol, EASO, Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur, EU's Satellitcenter, Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur eller netadministratoren for det europæiske lufttrafikstyringsnet for bedst muligt at udnytte oplysninger, kapacitet og systemer, der allerede står til rådighed på europæisk plan, såsom det europæiske jordovervågningsprogram Copernicus.
- (75) Samarbejde med tredjelande er et element i en europæisk integreret grænseforvaltning. Det bør tjene til at fremme europæiske grænse- og tilbagesendelsesstandarder, udveksle oplysninger og risikoanalyse, lette gennemførelsen af tilbagesendelser med henblik på at øge deres effektivitet og støtte tredjelande på grænseforvaltnings- og migrationsområdet, herunder indsætte den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, når en sådan støtte er påkrævet for at beskytte de ydre grænser og sikre en effektiv forvaltning af Unionens migrationspolitik.
- (76) Samarbejdet med tredjelande bør finde sted inden for rammerne af Unionens optræden udadtil og i tråd med principperne og målene i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union. Kommissionen vil sikre overensstemmelse mellem den europæiske integrerede grænseforvaltning og andre EU-politikker vedrørende Unionens optræden udadtil og navnlig den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Kommissionen bør bistås af Unionens højtstående repræsentant og dennes tjenestegrene. Et sådant samarbejde bør navnlig omfatte agenturets aktiviteter på tredjelandes område eller inddragelse af embedsmænd fra tredjelande på områder såsom risikoanalyse, planlægning og gennemførelse af operationer, uddannelse, informationsudveksling og samarbejde.

- (77) For at sikre, at oplysningerne i Eurosur er så fuldstændige og ajourførte som muligt, navnlig med hensyn til situationen i tredjelande, bør agenturet samarbejde med tredjelandes myndigheder enten inden for rammerne af bilaterale og multilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande, herunder regionale netværk, eller gennem en samarbejdsordning, der etableres mellem agenturet og de relevante myndigheder i tredjelande. Med henblik herpå bør Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Unionens delegationer og kontorer levere alle oplysninger, der kan være relevante for Eurosur.
- (78) Denne forordning indeholder bestemmelser om samarbejde med tredjelande, fordi velstruktureret og permanent udveksling af oplysninger og samarbejde med disse lande, herunder, men ikke begrænset til tilgrænsende tredjelande, er nøglefaktorer for at nå målene for europæisk integreret grænseforvaltning. Det er afgørende, at alle former for udveksling af oplysninger og alt samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande foregår i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder.
- (79) Med henblik på at nå frem til et fyldestgørende situationsbillede og en risikoanalyse, der omfatter området før grænsen, bør agenturet og de nationale koordinationscentre indsamle oplysninger og koordinere med de indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til tredjelande af medlemsstaterne, tillige med Europa-Kommissionen, agenturet eller andre EU-agenturer.
- (80) Systemet for falske og ægte dokumenter online (FADO-systemet) blev oprettet ved fælles aktion 98/700/RIA i Generalsekretariatet for Rådet og gav medlemsstaternes myndigheder mulighed for at få oplysninger om eventuelle afsløringer af forfalskningsmetoder samt om de senest udstedte ægte dokumenter, der er i omløb.
- (81) Rådet anførte i sine konklusioner af 27. marts 2017, at forvaltningen af FADO-systemet er forældet, og at der er behov for at ændre dets retsgrundlag for fortsat at opfylde kravene inden for retlige og indre anliggender. Rådet konstaterede også, at der i den forbindelse kan opnås synergier ved at udnytte agenturets ekspertise inden for dokumentfalsk og det arbejde, som agenturet allerede har udført på dette område. Agenturet bør derfor overtage administrationen og den operationelle og tekniske forvaltning af FADO-systemet fra Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.
- (82) FADO-systemet bør bevare sin flerstrengede struktur for at levere forskellige niveauer af information om dokumenter til forskellige interessenter, herunder den brede offentlighed.
- (83) I overgangsperioden bør det sikres, at FADO-systemet er fuldt operationelt, indtil overførslen reelt er gennemført, og de eksisterende data er overført til det nye system. Ejerskabet til de eksisterende data bør derefter overdrages til agenturet.
- (84) Medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680²³, hvis det er relevant.

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

- (85) I forbindelse med tilbagesendelse er det ofte tilfældet, at tredjelandsstatsborgere ikke er i besiddelse af identifikationsdokumenter og ikke samarbejder om at fastslå deres identitet, idet de tilbageholder oplysninger eller giver forkerte personoplysninger. I betragtning af det særlige politikbehov for at gøre tilbagesendelsesprocedurerne formålstjenlige har agenturet brug for at kunne begrænse de registreredes rettigheder i et vist omfang for at forhindre, at misbrug af sådanne rettigheder kan hindre en korrekt gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurerne og en vellykket fuldbyrdelse af medlemsstaternes afgørelser om tilbagesendelse eller hindre agenturet i at udføre sine opgaver effektivt. Navnlig kan udøvelsen af retten til begrænsning af behandlingen betydeligt forsinke og hindre gennemførelsen af tilbagesendelsesoperationer. I nogle tilfælde kan den registreredes ret til indsigt bringe en tilbagesendelsesoperation i fare ved at øge risikoen for, at den registrerede forsvinder, hvis den registrerede får at vide, at agenturet behandler vedkommendes oplysninger i forbindelse med en planlagt tilbagesendelsesoperation. Retten til berigtigelse kan på den anden side øge risikoen for, at den pågældende tredjelandsstatsborger vildleder myndighederne ved at afgive ukorrekte oplysninger.
- (86) For at kunne udføre sine opgaver korrekt på tilbagesendelsesområdet, herunder ved at bistå medlemsstaterne med en korrekt gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurer og en vellykket fuldbyrdelse af afgørelser om tilbagesendelse, samt for at lette tilbagesendelsesoperationer, kan agenturet have behov for at overføre personoplysninger om personer i udsendelsesposition til tredjelande. De tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, er ofte ikke omfattet af afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, som er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 45 i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, og de har ofte ikke indgået eller har ikke til hensigt at indgå en tilbagetagelsesaftale med Unionen eller på anden vis fastsætte tilstrækkelige garantier som omhandlet i artikel 49 i [forordning (EU) nr. 45/2001] eller i de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 37 i direktiv (EU) 2016/680. På trods af Unionens omfattende bestræbelser på at samarbejde med de vigtigste oprindelseslande for tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, er det ikke altid muligt at sikre, at sådanne tredjelande systematisk opfylder den forpligtelse, der er fastsat i folkeretten, til at tage deres egne statsborgere tilbage. Tilbagetagelsesaftaler, som er indgået eller er ved at blive forhandlet på plads af Unionen eller medlemsstaterne, og som indeholder passende garantier for personoplysninger, omfatter et begrænset antal af disse tredjelande. I de tilfælde, hvor der endnu ikke findes sådanne aftaler, bør agenturet overføre personoplysninger med henblik på at lette Unionens tilbagesendelsesoperationer, når betingelserne i artikel 49, stk. 1, litra d), i [forordning (EU) nr. 45/2001] er opfyldt.
- (87) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i artikel 2 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("charteret"), særlig respekten for menneskelig værdighed, retten til livet, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, forbuddet mod menneskehandel, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til aktindsigt, asylretten og retten til beskyttelse mod udsendelse og udvisning, non-refoulement, forbuddet mod forskelsbehandling og barnets rettigheder.

- (88) Denne forordning bør etablere en klagemekanisme for agenturet i samarbejde med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder for at sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter. Det bør være en administrativ mekanisme, hvor den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør være ansvarlig for behandlingen af de klager, agenturet modtager i overensstemmelse med retten til god forvaltning. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør kontrollere, hvorvidt en klage kan behandles, registrere sådanne klager, sende alle registrerede klager til den administrerende direktør, sende klager vedrørende holdmedlemmer til oprindelsesmedlemsstaten og registrere agenturets eller medlemsstatens opfølgning heraf. Mekanismen bør være effektiv og sikre behørig opfølgning på klager. Klagemekanismen bør ikke berøre adgangen til administrative og judicielle retsmidler og udgør ikke en betingelse for at kunne anvende disse retsmidler. Det er medlemsstaterne, der bør gennemføre strafferetlige efterforskninger. Agenturets årsberetning bør med henblik på at øge gennemsigtighed og ansvarlighed omfatte oplysninger om klagemekanismen. Navnlig bør den omfatte angivelse af antallet af klager, agenturet har modtaget, typer af overtrædelse af de grundlæggende rettigheder, de pågældende operationer og så vidt muligt de opfølgende foranstaltninger, som agenturet og medlemsstaterne har truffet. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør have adgang til alle oplysninger om overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i relation til alle agenturets aktiviteter.
- (89) Agenturet bør være uafhængigt, hvad angår tekniske og operationelle forhold, og have retlig, administrativ og finansiell selvstændighed. Med henblik herpå er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at det er et EU-organ, der har status som juridisk person, og som udøver de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges det ved denne forordning.
- (90) Kommissionen og medlemsstaterne bør være repræsenteret i en bestyrelse, så de kan føre tilsyn med agenturet. Bestyrelsen bør om muligt bestå af de operationelle chefer for de nationale tjenester, som har ansvaret for grænsevagtforvaltningen, eller deres repræsentanter. De parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, bør bestræbe sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde. Bestyrelsen bør overlades de nødvendige beføjelser til at fastlægge agenturets budget, kontrollere dets gennemførelse, vedtage passende finansielle bestemmelser, fastlægge gennemsigtige arbejdsprocedurer for agenturets beslutningstagning og udpege den administrerende direktør og tre viceadministrerende direktører, som hver især kan tildeles et ansvar inden for et bestemt kompetenceområde i agenturet såsom forvaltning af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, tilsyn med agenturets opgaver med hensyn til tilbagesendelse eller forvaltning af deltagelsen i store IT-systemer. Agenturet bør forvaltes og drives under hensyntagen til principperne i den fælles tilgang til decentrale EU-agenturer, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedtog den 19. juli 2012.
- (91) For at sikre agenturets selvstændighed bør det råde over et selvstændigt budget med indtægter, der primært kommer fra et EU-bidrag. Unionens budgetprocedure bør gælde for så vidt angår Unionens bidrag og enhver anden støtte, som ydes over Unionens almindelige budget. Revisionen af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.

- (92) Agenturet vil sandsynligvis blive stillet over for store udfordringer i de kommende år med henblik på at opfylde ekstraordinære behov for at ansætte og fastholde kvalificeret personale fra det bredest mulige geografiske grundlag.
- (93) På baggrund af agenturets mandat og den store mobilitet blandt agenturets personale og for at undgå forskelsbehandling af agenturets personale på den anden side gælder det, at personalets tjenestested principielt bør fastsættes til Warszawa, men agenturets bestyrelse bør i en periode på fem år efter denne forordnings ikrafttræden have mulighed for at indrømme agenturets personale en månedlig "lønudligning" under behørig hensyntagen til den samlede løn, som de enkelte medlemmer af personalet oppebærer, herunder godtgørelse af tjenesterejseudgifter. De nærmere regler for at indrømme en sådan betaling bør underkastes Kommissionens forhåndsgodkendelse, hvilket bør sikre, at de til stadighed står i et rimeligt forhold til betydningen af de forfulgte mål, og at de ikke giver anledning til forskelsbehandling af personalet i Unionens institutioner, agenturer og andre organer. Disse regler bør tages op til revision senest i 2024 for at vurdere, om betalingen har bidraget til opfyldelsen af de forfulgte mål.
- (94) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013²⁴ bør finde anvendelse uden begrænsninger på agenturet, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)²⁵.
- (95) Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. forordning (EU) 2017/1939, efterforske og retsforfølge svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371.
- (96) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001²⁶ bør finde anvendelse på agenturet. Agenturet bør iagttage den videst mulige gennemsigtighed angående dets aktiviteter uden at bringe indfrielsen af målet med dets operationer i fare. Det bør offentliggøre oplysninger om alle sine aktiviteter. Det bør endvidere sikre, at offentligheden og alle interesserede parter hurtigt får information om dets arbejde.
- (97) Agenturet bør også aflægge rapport om dets aktiviteter for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i videst muligt omfang.
- (98) Enhver behandling af personoplysninger i agenturet inden for rammerne af denne forordning bør ske i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.
- (99) Målene for denne forordning, nemlig udviklingen og gennemførelsen af et system for integreret forvaltning af de ydre grænser for at sikre, at Schengenområdet fungerer efter hensigten, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne uden koordinering, men kan på grund af fraværet af kontrol ved de indre grænser, de

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

²⁵ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

betydelige migrationsudfordringer ved de ydre grænser, behovet for effektivt at overvåge passagen af disse grænser og bidrage til et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (100) De ydre grænser, der henvises til i nærværende forordning, er dem, for hvilke bestemmelserne i afsnit II i forordning (EU) 2016/399 finder anvendelse, hvilket omfatter Schengenmedlemsstaternes ydre grænser i overensstemmelse med protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (101) For at sikre en effektiv gennemførelse af den europæiske integrerede grænseforvaltning ved hjælp af en flerårig strategisk politikcyklus bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår opstillingen af politiske prioriteter og tilvejebringelsen af strategiske retningslinjer for europæisk integreret grænseforvaltning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (102) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår den praktiske håndbog om gennemførelsen og forvaltningen af Eurosur, nærmere oplysninger om informationslagene i situationsbillederne og reglerne for udarbejdelse af specifikke situationsbilleder, de foranstaltninger, der skal afbøde risiciene ved de ydre grænser, og som skal gennemføres af agenturet, og medlemsstaterne bør pålægges at samarbejde med agenturet om gennemførelsen, reglerne for betaling af finansiel støtte til opstillingen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og overvågning af betingelserne for den finansielle støtte og den praktiske vejledning om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner samt de tekniske specifikationer og procedurer i FADO. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁷.
- (103) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²⁸, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

²⁸ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

1999/437/EF²⁹. Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de Ydre Grænser³⁰ indeholder reglerne for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.

- (104) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne³¹, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF³².
- (105) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne³³, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU³⁴.
- (106) Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser³⁵ indeholder reglerne for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.
- (107) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i denne protokol

²⁹ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

³⁰ EUT L 188 af 20.7.2007, s. 19.

³¹ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

³² Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

³³ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

³⁴ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

³⁵ EUT L 243 af 16.9.2010, s. 4.

inden seks måneder efter, at Rådet har vedtaget denne forordning, træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale ret.

- (108) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF³⁶; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (109) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF³⁷; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (110) Agenturet bør fremme tilrettelæggelsen af specifikke aktiviteter, hvor medlemsstaterne kan udnytte den ekspertise og de faciliteter, som Irland og Det Forenede Kongerige måtte være parate til at tilbyde, på vilkår, der skal fastsættes af bestyrelsen i hvert enkelt tilfælde. Repræsentanter for Irland kan med henblik herpå indbydes til bestyrelsesmøder, så de i fuldt omfang kan deltage i drøftelserne vedrørende forberedelsen af sådanne specifikke aktiviteter. Repræsentanter for Det Forenede Kongerige kan indbydes til bestyrelsesmøder indtil den [datoen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union].
- (111) Selv om Det Forenede Kongerige ikke deltager i denne forordning, har det [fået indrømmet] en mulighed for at samarbejde med den europæiske grænse- og kystvagt på baggrund af sin status som en EU-medlemsstat. På baggrund af Det Forenede Kongeriges meddelelse om, at det ønsker at udtræde af Unionen, bør de særlige ordninger, der gælder for det operationelle samarbejde med Det Forenede Kongerige på grundlag af denne forordning, finde anvendelse, så længe Det Forenede Kongerige er en medlemsstat, eller — forudsat at en aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige på grundlag af traktatens artikel 50 træder i kraft — så længe Det Forenede Kongerige ligestilles med en medlemsstat på grundlag af en sådan aftale.
- (112) Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige er uenige om markeringen af Gibraltars grænser.
- (113) Suspenderingen af anvendelsen af denne forordning på Gibraltars grænser indebærer ingen ændringer for så vidt angår de berørte staters holdninger.
- (114) [Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt, jf. artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den ...]
- (115) Denne forordning har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i forordning (EU) 2016/1624, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1052/2013 og Rådets fælles aktion 98/700/RIA til den institutionelle ramme, som er fastsat ved traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Da de ændringer, der skal foretages, er væsentlige både med hensyn til antal og art, bør disse retsakter af klarhedshensyn erstattes og ophæves —

³⁶ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

³⁷ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

KAPITEL I

Den europæiske grænse- og kystvagt

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes der en europæisk grænse- og kystvagt for at sikre en europæisk integreret grænseforvaltning ved de ydre grænser med henblik på at forvalte passagen af de ydre grænser effektivt og øge effektiviteten af den fælles tilbagesendelsespolitik som et centralt led i en bæredygtig migrationsstyring.

Forordningen vedrører de migrationsmæssige udfordringer, herunder tilbagesendelse, og potentielle fremtidige trusler ved disse grænser og bidrager dermed til at bekæmpe alvorlig kriminalitet med en grænseoverskridende dimension for at sikre et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, samtidig med at den frie bevægelighed for personer i Unionen opretholdes.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (1) "ydre grænser": ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2016/399, for hvilke afsnit II i nævnte forordning finder anvendelse
- (2) "grænseovergangssted": grænseovergangssted som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) 2016/399
- (3) "grænsekontrol": grænsekontrol som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EU) 2016/399
- (4) "grænseovervågning": grænseovervågning som defineret i artikel 2, nr. 12), i forordning (EU) 2016/399
- (5) "ekstern flyvning": enhver flyvning med et bemannet eller ubemannet luftfartøj og dets passagerer og/eller last til eller fra medlemsstaternes områder, som ikke er en intern flyvning som defineret i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) 2016/399
- (6) "overvågning af luftgrænserne": overvågning af eksterne flyvninger
- (7) "situationskendskab": kapaciteten til at overvåge, opdage, indkredse, lokalisere og forstå ulovlige aktiviteter på tværs af grænserne for at finde begrundede årsager til at træffe reaktionsforanstaltninger på grundlag af en kombination af nye oplysninger og eksisterende viden og for bedre at være i stand til at nedbringe antallet af migranter, der mister livet ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser
- (8) "reaktionskapacitet": kapaciteten til at gennemføre aktioner, der har til formål at dæmme op for ulovlige aktiviteter på tværs af grænserne ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser, herunder midlerne og den nødvendige tid til at reagere hensigtsmæssigt

- (9) "Eurosur": rammerne for informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne og agenturet
- (10) "situationsbillede": en samling af geografisk baserede nærrealtidsdata og – oplysninger fra forskellige myndigheder, sensorer, platforme og andre kilder, som sendes via sikre kommunikations- og informationskanaler, og som kan behandles og vises særskilt samt deles med andre relevante myndigheder for at opnå situationskendskab og understøtte reaktionskapaciteten ved, langs med og i nærheden af de ydre grænser og i området før grænsen
- (11) "afsnit af den ydre grænse": hele eller dele af en medlemsstats ydre grænse som defineret i national ret eller fastsat af det nationale koordinationscenter eller en anden ansvarlig national myndighed
- (12) "grænseoverskridende kriminalitet": al grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension, der begås eller forsøges begået ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser
- (13) "område før grænsen": det geografiske område på den anden side af de ydre grænser
- (14) "hændelse": en situation i tilknytning til ulovlig indvandring, kriminalitet på tværs af grænserne eller en trussel mod migranternes liv ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser.
- (15) "vedtægtsomfattet personale": personale ansat af agenturet i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union ("personalevedtægten") og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen ("AØA"), jf. Rådets forordning nr. 259/68
- (16) "operationelt personale": grænsevagter, ledsagere ved tilbagesendelse, tilbagesendelsesspecialister og andet relevant personale, der udgør den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. I henhold til de tre kategorier, der er defineret i artikel 55, stk. 1, er det operationelle personale enten ansat af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (kategori 1), udstationeret i agenturet af medlemsstaterne (kategori 2) eller stillet til rådighed af medlemsstaterne med henblik på kortsigtet indsættelse (kategori 3). Det operationelle personale skal fungere som medlemmer af grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold eller indsatshold til brug ved tilbagesendelser, som har udøvende beføjelser. Det operationelle personale omfatter også det vedtægtsomfattede personale, der er ansvarligt for driften af den centrale ETIAS-enhed
- (17) "grænseforvaltningshold": hold fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, som skal indsættes under fælles operationer ved de ydre grænser og hurtige grænseindsatser i medlemsstater og tredjelande
- (18) "holdmedlem": et medlem af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, der er indsat via grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold og indsatshold til brug ved tilbagesendelser
- (19) "migrationsstyringsstøttehold": et hold eksperter, som yder teknisk og operationel forstærkning til medlemsstaterne, blandt andet i hotspotområder eller i kontrollerede centre, og som består af operationelt personale fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, eksperter, der er indsat af [Den Europæiske Unions Asylagentur], og fra Europol eller andre relevante EU-agenturer samt fra medlemsstaterne

- (20) "værtsmedlemsstat": en medlemsstat, hvori en fælles operation, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats finder sted, eller hvorfra den er indledt, eller hvori et migrationsstyringsstøttehold indsættes
- (21) "oprindelsesmedlemsstat": den medlemsstat, hvorfra en medarbejder er indsat eller udstationeret i det operationelle personale i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps
- (22) "deltagende medlemsstat": en medlemsstat, der deltager i en fælles operation, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation, en tilbagesendelsesindsats eller indsættelse af et migrationsstyringsstøttehold ved at stille teknisk udstyr eller operationelt personale til rådighed for den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, samt en medlemsstat, der deltager i tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendelsesindsatser ved at stille teknisk udstyr eller personale til rådighed, men som ikke er en værtsmedlemsstat
- (23) "hotspotområde": et område, hvor værtsmedlemsstaten, Kommissionen, relevante EU-agenturer og deltagende medlemsstater samarbejder med henblik på at håndtere en eksisterende eller potentiel uforholdsmæssigt stor migrationsmæssig udfordring, der er kendetegnet ved en betydelig stigning i antallet af migranter, der ankommer ved de ydre grænser
- (24) "kontrolleret center": et center, der er oprettet efter anmodning fra en medlemsstat, og hvor relevante EU-agenturer til støtte for værtsmedlemsstaten og med deltagende medlemsstater skelner mellem tredjelandsstatsborgere med behov for international beskyttelse og dem, der ikke har behov for en sådan beskyttelse, samt foretager sikkerhedskontrol, og hvor de anvender hurtige procedurer for international beskyttelse og/eller tilbagesendelse
- (25) "tilbagesendelse": tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF
- (26) "afgørelse om tilbagesendelse": afgørelse om tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2008/115/EF
- (27) "person i udsendelsesposition": en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse eller tilsvarende i et tredjeland
- (28) "tilbagesendelsesoperation": en operation, som koordineres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og som involverer teknisk og operationel forstærkning til en eller flere medlemsstater eller til et tredjeland, hvorved personer i udsendelsesposition fra en eller flere medlemsstater eller fra et tredjeland sendes tilbage enten frivilligt eller ved tvang uanset transportmidlet
- (29) "tilbagesendelsesindsats": aktivitet, hvorved Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning sikrer medlemsstater eller tredjelande udvidet teknisk og operationel bistand i form af indsættelse af europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer
- (30) "indsatshold til brug ved tilbagesendelser": hold, der dannes inden for rammerne af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, og som skal indsættes under tilbagesendelsesoperationer, tilbagesendelsesindsatser i medlemsstater og tredjelande eller andre operationelle aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af tilbagesendelsesrelaterede opgaver

- (31) "indvandringsforbindelsesofficer": indvandringsforbindelsesofficer som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 377/2004³⁸.

Artikel 3

Europæisk integreret grænseforvaltning

Europæisk integreret grænseforvaltning skal bestå af følgende:

- (a) grænsekontrol, herunder foranstaltninger for at lette lovlig grænsepassage og, hvis det er relevant, foranstaltninger vedrørende forebyggelse og opdagelse af grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme samt foranstaltninger vedrørende viderehenvvisning af personer, som har behov for eller ønsker at ansøge om international beskyttelse
- (b) eftersøgnings- og redningsoperationer for personer i havsnød, der indledes og udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 656/2014 og med folkeretten, og som finder sted i situationer, der kan forekomme i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs
- (c) analyse af risiciene for den interne sikkerhed og analyse af de trusler, der kan påvirke den måde, hvorpå de ydre grænser fungerer, eller sikkerheden ved disse
- (d) informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne og agenturet
- (e) tværfagligt samarbejde mellem de nationale myndigheder i hver medlemsstat, som er ansvarlige for grænsekontrol eller andre opgaver, der udføres ved grænsen, og mellem de myndigheder, der er ansvarlige for tilbagesendelse i hver medlemsstat, herunder regelmæssig udveksling af oplysninger gennem eksisterende informationsudvekslingsværktøjer
- (f) samarbejde mellem relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer på de områder, der er omfattet af denne forordning, herunder gennem regelmæssig udveksling af oplysninger
- (g) samarbejde med tredjelande på de områder, der er omfattet af denne forordning
- (h) tekniske og operationelle foranstaltninger inden for Schengenområdet, som vedrører grænsekontrol og sigter mod i højere grad at bekæmpe ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet
- (i) tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat
- (j) brug af den nyeste teknologi, herunder omfattende informationssystemer
- (k) en kvalitetskontrolmekanisme, navnlig Schengenevalueringsmekanismen, sårbarhedsvurderinger og mulige nationale mekanismer, der skal sikre gennemførelsen af EU-lovgivningen på området grænseforvaltning

³⁸ Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1).

- (l) solidaritetsmekanismer, navnlig EU-finansieringsinstrumenter og andre operationelle støtteforanstaltninger.

Artikel 4

Den europæiske grænse- og kystvagt

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ("agenturet") og medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, samt myndigheder med ansvar for tilbagesendelser, udgør den europæiske grænse- og kystvagt.

Artikel 5

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

- (32) Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, der oprindeligt blev oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004, er omfattet af denne forordning.
- (33) Agenturet omfatter den europæiske grænse- og kystvagts stående korps på 10 000 operationelle medarbejdere som omhandlet i artikel 55.
- (34) For at sikre en sammenhængende europæisk integreret grænseforvaltning letter agenturet anvendelsen af eksisterende og fremtidige EU-foranstaltninger vedrørende forvaltningen af de ydre grænser og tilbagesendelse, navnlig Schengengrænsekodeksen, der blev indført ved forordning (EU) 2016/399, og gør den mere effektiv.
- (35) Agenturet bidrager til en vedvarende og ensartet anvendelse af EU-retten, herunder gældende EU-ret om grundlæggende rettigheder, ved alle ydre grænser. Dets bidrag omfatter udveksling af bedste praksis.

Artikel 6

Ansvarlighed

Agenturet er ansvarligt over for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 7

Fælles ansvar

- (36) Den europæiske grænse- og kystvagt gennemfører den europæiske integrerede grænseforvaltning som et fælles ansvar mellem agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører overvågningsoperationer ved søgrænser og andre grænsekontrolopgaver. Medlemsstaterne bevarer det primære ansvar for forvaltningen af deres afsnit af de ydre grænser.
- (37) Agenturet yder teknisk og operationel bistand til gennemførelsen af foranstaltninger vedrørende fuldbyrdelse af afgørelser om tilbagesendelse. Medlemsstaterne har fortsat ansvaret for at træffe afgørelser om tilbagesendelse og foranstaltninger vedrørende frihedsberøvelse af personer i udsendelsesposition, jf. direktiv 2008/115/EF.

- (38) Medlemsstaterne sikrer i tæt samarbejde med agenturet forvaltningen af deres ydre grænser og fuldbyrdelsen af afgørelser om tilbagesendelse i deres egen interesse og i alle medlemsstaternes fælles interesse under fuld overholdelse af EU-retten og i overensstemmelse med den flerårige strategiske politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning, der er omhandlet i artikel 8.
- (39) Agenturet støtter anvendelsen af EU-foranstaltninger vedrørende forvaltningen af de ydre grænser og fuldbyrdelsen af afgørelser om tilbagesendelse ved at styrke, vurdere og koordinere medlemsstaternes tiltag samt yde direkte teknisk og operationel bistand ved gennemførelsen af disse foranstaltninger og i spørgsmål vedrørende tilbagesendelse.
- (40) Medlemsstaterne kan fortsætte samarbejdet på operationelt plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande, hvis et sådant samarbejde er foreneligt med agenturets opgaver. Medlemsstaterne afholder sig fra alle aktiviteter, der kan skade agenturets virke eller opfyldelsen af dets mål. Medlemsstaterne rapporterer til agenturet om det operationelle samarbejde med andre medlemsstater og/eller tredjelande ved de ydre grænser og på området tilbagesendelse. Den administrerende direktør informerer bestyrelsen regelmæssigt og mindst en gang om året om disse forhold.

Artikel 8

Flerårig strategisk politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning

- (41) Kommissionen og den europæiske grænse- og kystvagt sikrer effektiviteten af den europæiske integrerede grænseforvaltning ved hjælp af en flerårig strategisk politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning.
- (42) I den flerårige strategiske politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning fastlægges det, hvordan udfordringerne på området grænseforvaltning og tilbagesendelse skal tages op på en sammenhængende, integreret og systematisk måde.
- (43) Den flerårige strategiske politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning består af fire faser som beskrevet i stk. 4-7.
- (44) På grundlag af den strategiske risikoanalyse for europæisk integreret grænseforvaltning, jf. artikel 30, stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelser til som fastsat i artikel 118 at vedtage delegerede retsakter vedrørende udformning af en flerårig strategisk politik for europæisk integreret grænseforvaltning. Denne delegerede retsakt fastlægger de politiske prioriteter og de strategiske retningslinjer for de følgende fire år for så vidt angår elementerne i artikel 3.
- (45) For at gennemføre den i stk. 4 omhandlede delegerede retsakt udformer agenturet ved bestyrelsens beslutning herom på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør en teknisk og operationel strategi for europæisk integreret grænseforvaltning. Agenturet tager i begrundet omfang hensyn til den specifikke situation i medlemsstaterne, navnlig deres geografiske beliggenhed. Denne strategi skal være i overensstemmelse med artikel 3 og den i stk. 4 omhandlede delegerede retsakt. Den skal fremme og støtte gennemførelsen af europæisk integreret grænseforvaltning i alle medlemsstater.
- (46) Med henblik på gennemførelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, fastlægger medlemsstaterne deres nationale strategier for integreret

grænseforvaltning i tæt samarbejde mellem alle nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse. Disse nationale strategier skal være i overensstemmelse med artikel 3, den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, og den tekniske og operationelle strategi, der er omhandlet i stk. 5.

- (47) 42 måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, foretager Kommissionen med støtte fra agenturet en grundig evaluering af dens gennemførelse. Der skal tages hensyn til resultaterne af evalueringen ved udarbejdelsen af den følgende cyklus.
- (48) Hvis situationen ved de ydre grænser eller på tilbagesendelsesområdet kræver en ændring af de politiske prioriteter, ændrer Kommissionen den flerårige strategiske politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning i overensstemmelse med proceduren i stk. 4. De strategier, der er omhandlet i stk. 5 og 6, tilpasses om nødvendigt også.

Artikel 9

Integreret planlægning

- (49) På grundlag af den flerårige strategiske politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning, jf. artikel 8, fastlægger den europæiske grænse- og kystvagt en integreret planlægning for grænseforvaltning og tilbagesendelser.
- (50) Den integrerede planlægning skal omfatte operationel planlægning, beredskabsplanlægning og planlægning af kapacitetsudviklingen og skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 67.
- (51) Hver plan for den integrerede planlægning skal omfatte det scenarie, der danner grundlag for den integrerede planlægning. Scenarierne skal udledes af en risikoanalyse og afspejle den mulige udvikling i situationen ved de ydre grænser og på området ulovlig migration og de udfordringer, der er indkredset i den flerårige strategiske politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning.
- (52) Agenturets bestyrelse mødes mindst en gang om året for at drøfte og godkende den europæiske grænse- og kystvagts kapacitetskøreplan, jf. artikel 67, stk. 6. Når kapacitetskøreplanen er godkendt af bestyrelsen, knyttes den som bilag til den tekniske og operationelle strategi, der er omhandlet i artikel 8, stk. 5.

KAPITEL II

Den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde

AFDELING I

OPGAVER, DER SKAL VARETAGES AF DET EUROPÆISKE AGENTUR FOR GRÆNSE- OG KYSTBEVOGTNING

Artikel 10

Opgaver, der skal varetages af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

- (53) Agenturet udfører følgende opgaver for at bidrage til et effektivt, højt og ensartet niveau for grænsekontrol og tilbagesendelser:
1. overvågning af migrationsstrømme og foretagelse af risikoanalyser for så vidt angår alle aspekter af integreret grænseforvaltning
 2. overvågning af medlemsstaternes operationelle behov i forbindelse med gennemførelsen af tilbagesendelser, blandt andet ved at indsamle operationelle data
 3. foretagelse af en sårbarhedsvurdering, herunder en vurdering af medlemsstaternes kapacitet og beredskab med hensyn til at imødegå trusler og udfordringer ved de ydre grænser
 4. overvågning af forvaltningen af de ydre grænser ved hjælp af agenturets forbindelsesofficerer i medlemsstaterne
 5. støtte til udviklingen og driften af Eurosurrammen
 6. bistand til medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operationel bistand ved de ydre grænser, ved at koordinere og tilrettelægge fælles operationer under hensyntagen til at nogle situationer kan indebære humanitære nødsituationer og redning til søs i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten
 7. bistand til medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operationel bistand ved de ydre grænser, ved at iværksætte hurtige grænseindsatser ved de ydre grænser i de medlemsstater, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, under hensyntagen til at nogle situationer kan indebære humanitære nødsituationer og redning til søs i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten
 8. teknisk og operationel bistand i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten til medlemsstater og tredjelande i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer vedrørende personer i havsnød, hvilket kan forekomme i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs
 9. indsættelse af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps inden for rammerne af grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold og indsatshold til brug ved tilbagesendelser i forbindelse med fælles operationer og hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser
 10. oprettelse af en pulje af teknisk udstyr, herunder en udstyrspulje til hurtig udrykning, der skal anvendes under fælles operationer, hurtige grænseindsatser og inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold samt i forbindelse med tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser

11. udvikling og forvaltning af dets egen menneskelige og tekniske kapacitet til at bidrage til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og puljen af teknisk udstyr, herunder rekruttering og uddannelse af medarbejdere, der fungerer som holdmedlemmer
12. støtte til holdene i hotspotområder eller kontrollerede centre inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold
13. indsættelse af operationelt personale og teknisk udstyr med henblik på at yde bistand til screening, debriefing, identifikation og optagelse af fingeraftryk
14. fastlæggelse af en procedure for viderehenvielse af og tilvejebringelse af indledende information til personer, som har behov for eller ønsker at ansøge om international beskyttelse, i samarbejde med [Den Europæiske Unions Asylagentur] og de kompetente nationale myndigheder
15. bistand i alle faser af tilbagesendelsesprocessen og med koordinering og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer samt tilbagesendelsesindsatser
16. bistand til medlemsstaterne i situationer, hvor der kræves øget teknisk og operationel bistand for at gennemføre forpligtelsen til at tilbagesende irregulære migranter, herunder koordinering eller tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer
17. oprettelse af en pulje af observatører til brug ved tvangsmæssig tilbagesendelse
18. indsættelse af indsatshold til brug ved tilbagesendelser under tilbagesendelsesindsatser
19. samarbejde, inden for rammerne af de berørte agenturers respektive mandater, med Europol og Eurojust og støtte til medlemsstaterne i sammenhænge, der kræver øget teknisk og operationel bistand ved de ydre grænser for at bekæmpe organiseret, grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme
20. samarbejde med Den Europæiske Unions Asylagentur om bl.a. at fremme foranstaltninger, hvor tredjelandsstatsborgere, hvis ansøgning om international beskyttelse er blevet afvist ved en endelig afgørelse, sendes tilbage
21. samarbejde med EU-Fiskerikontrolagenturet og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed inden for deres respektive mandater for at støtte de nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner, jf. artikel 70, ved at tilbyde tjenester, information, udstyr og uddannelse og ved at koordinere operationer med flere formål
22. samarbejde med tredjelande på de områder, der er omfattet af forordningen, blandt andet ved en eventuel operationel indsættelse i tredjelande af grænseforvaltningshold og indsatshold til brug ved tilbagesendelse
23. støtte til tredjelande i forbindelse med koordineringen eller tilrettelæggelsen af tilbagesendelser til andre tredjelande, herunder udveksling af personoplysninger med henblik på tilbagesendelse
24. bistand til medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af deres tekniske og operationelle samarbejde om forhold, der er omfattet af denne forordning
25. bistand til medlemsstaterne og tredjelande til uddannelse af nationale grænsevagter, andet relevant personale og eksperter i tilbagesendelse, herunder fastlæggelse af fælles uddannelsesstandarder
26. deltagelse i udviklingen og forvaltningen af forsknings- og innovationsaktiviteter, der er relevante for kontrollen og overvågningen af de ydre grænser, herunder

- anvendelsen af avanceret overvågningsteknologi, og udvikling af pilotprojekter vedrørende forhold, der er omfattet af denne forordning
27. støtte til udviklingen af tekniske standarder for udstyr på området grænsekontrol og tilbagesendelse, herunder for sammenkobling af systemer og net
 28. oprettelse og vedligeholdelse af det kommunikationsnetværk, der er omhandlet i artikel 14
 29. udvikling og drift af informationssystemer, der gør det muligt at foretage hurtig og pålidelig udveksling af oplysninger om nye risici i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser, ulovlig indvandring og tilbagesendelse, i overensstemmelse med [forordning (EF) nr. 45/2001] og i tæt samarbejde med Kommissionen, EU-organer, -kontorer og -agenturer, samt det europæiske migrationsnetværk, der blev oprettet ved Rådets beslutning 2008/381/EF
 30. ydelse af den nødvendige bistand, når det er nødvendigt, til udvikling af et fælles miljø for udveksling af oplysninger, herunder interoperabilitet mellem systemer
 31. forvaltning og drift af det elektroniske system for falske og ægte dokumenter, der er omhandlet i artikel 80
 32. udførelse af de opgaver og opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler agenturet, som omhandlet i [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)] og sikre oprettelsen og driften af den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7 i [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)].
- (54) Agenturet giver på eget initiativ meddelelse om forhold, der er omfattet af dets mandat. Det giver offentligheden nøjagtige og detaljerede oplysninger om dets aktiviteter.

Kommunikationsaktiviteterne må ikke være til skade for de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, navnlig ikke ved at afsløre operative oplysninger, der, hvis de offentliggøres, vil bringe indfrielsen af operationernes mål i fare. Kommunikationsaktiviteterne skal gennemføres, uden at det berører artikel 91 og i overensstemmelse med de relevante kommunikations- og formidlingsplaner, som bestyrelsen har vedtaget, og i tæt samarbejde med andre agenturer, når det er hensigtsmæssigt.

AFDELING 2

INFORMATIONSDUDVEKSLING OG SAMARBEJDE

Artikel 11

Pligt til at samarbejde i god tro

Agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, er omfattet af en forpligtelse til at samarbejde i god tro og til at udveksle oplysninger.

Artikel 12

Forpligtelse til at udveksle oplysninger

1. Agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver,

deler i overensstemmelse med denne forordning og andre relevante bestemmelser i EU-retten og national ret vedrørende udveksling af oplysninger rettidigt og på korrekt vis alle nødvendige oplysninger med henblik på at varetage de opgaver, de er pålagt i henhold til denne forordning, navnlig agenturets forpligtelse til at overvåge migrationsstrømmene til og internt i Unionen, foretage risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger samt ydre teknisk og operationel bistand på tilbagesendelsesområdet.

2. Agenturet træffer alle passende foranstaltninger for at lette udvekslingen af de oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Kommissionen og medlemsstaterne og, når det er hensigtsmæssigt, de relevante EU-agenturer.
3. Agenturet og [Den Europæiske Unions Asylagentur] udveksler oplysninger med henblik på risikoanalyse, indsamling af statistiske data, vurdering af situationen i tredjelande, uddannelse om og støtte til medlemsstaterne til beredskabsplanlægning. Med henblik herpå skal agenturerne sammen udvikle de nødvendige redskaber og strukturer.
4. Agenturet træffer alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Irland og Det Forenede Kongerige, hvis de pågældende oplysninger vedrører de aktiviteter, de deltager i, jf. artikel 71 og artikel 98, stk. 5.

Artikel 13

Nationalt kontaktpunkt

Medlemsstaterne udpeger et nationalt kontaktpunkt med henblik på kommunikation med agenturet om alle spørgsmål vedrørende agenturets aktiviteter. Det nationale kontaktpunkt skal kunne kontaktes til enhver tid og sikre rettidig formidling af alle oplysninger fra agenturet til alle relevante myndigheder i den pågældende medlemsstat, navnlig medlemmerne af bestyrelsen og det nationale koordinationscenter.

Artikel 14

Kommunikationsnetværk

1. Agenturet opretter et kommunikationsnetværk og sikrer dets funktion for derved at stille kommunikations- og analyseredskaber til rådighed og muliggøre udvekslingen af følsomme ikkeklassificerede og klassificerede oplysninger på sikker vis og i næsten realtid med og mellem de nationale koordinationscentre. Netværket skal være operationelt i alle døgnets timer alle ugens dage og skal muliggøre:
 - (a) bilaterale og multilaterale udvekslinger af oplysninger i næsten realtid
 - (b) audio- og videokonferencer
 - (c) sikker håndtering, lagring, overførsel og behandling af følsomme ikkeklassificerede oplysninger
 - (d) sikker håndtering, lagring, overførsel og behandling af EU-klassificerede oplysninger op til niveauet CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL eller tilsvarende nationale klassifikationsniveauer, som sikrer, at klassificerede

oplysninger håndteres, lagres, videregives og behandles i en særskilt og behørigt akkrediteret del af kommunikationsnetværket.

2. Agenturet yder teknisk støtte og sikrer, at kommunikationsnetværket er permanent tilgængeligt og kan understøtte de kommunikations- og informationssystemer, agenturet forvalter.

Artikel 15

Informationsudvekslingssystemer og applikationer, der forvaltes af agenturet

1. Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Kommissionen og medlemsstaterne og, når det er hensigtsmæssigt, med tredjeparter og tredjelande, jf. artikel 69 og 71.
2. Agenturet udvikler, anvender og driver et informationssystem, der kan udveksle klassificerede og følsomme ikkeklassificerede oplysninger med disse aktører og udveksle personoplysninger, jf. artikel 80 og artikel 87-91, i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444³⁹, Kommissionens afgørelse 2015/443⁴⁰ og [forordning (EF) nr. 45/2001].
3. Agenturet anvender de informationssystemer, der er omhandlet i stk. 2, på kommunikationsnetværket, jf. artikel 14, når det er relevant.
4. I forbindelse med tilbagesendelser udvikler og driver agenturet et centralt system for forvaltning af tilbagesendelser med henblik på at behandle alle de oplysninger, der er nødvendige for, at agenturet kan yde operationel bistand, jf. artikel 49, og som automatisk meddeles via medlemsstaternes nationale systemer, herunder operationelle data om tilbagesendelser.

Artikel 16

Tekniske standarder for informationsudveksling

Agenturet udarbejder tekniske standarder for:

- (b) at sammenkoble kommunikationsnetværket med de nationale netværk, der anvendes til at oprette nationale situationsbilleder, og andre relevante informationssystemer med henblik på denne forordning
- (c) at udvikle og skabe en grænseflade mellem agenturets og medlemsstaternes relevante systemer og softwareapplikationer til udveksling af oplysninger med henblik på denne forordning
- (d) at udsende situationsbilleder og i givet fald specifikke situationsbilleder og sikre kommunikationen mellem de nationale myndigheders relevante enheder og centre og med de hold, der indsættes af agenturet, ved brug af forskellige kommunikationsmidler såsom satellitkommunikation og radionetværk

³⁹ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

⁴⁰ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

- (e) at indberette positionen for dets egne aktiver ved bedst muligt at udnytte den teknologiske udvikling af det satellitbaserede navigationssystem, der blev etableret inden for rammerne af Galileo-programmet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013⁴¹.

Artikel 17

Informationssikring

Medlemsstaterne sikrer via deres nationale koordinationscenter, at deres nationale myndigheder, agenturer og andre organer ved hjælp af kommunikationsnetværket og agenturets informationsudvekslingssystemer:

- (f) har ordentlig adgang til de relevante systemer og netværk
- (g) gennemfører de tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 16
- (h) anvender sikkerhedsregler og -normer svarende til dem, der anvendes af agenturet til behandling af klassificerede oplysninger
- (i) udveksler, behandler og lagrer følsomme ikkeklassificerede og klassificerede oplysninger i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse (EU) 2015/443.

AFDELING 3

EUROSUR

Artikel 18

Eurosur

Ved denne forordning oprettes Eurosur som en integreret ramme for udveksling af oplysninger og samarbejde internt i den europæiske grænse- og kystvagt for at forbedre situationskendskabet og øge Unionens reaktionskapacitet i forbindelse med grænseforvaltning med henblik på at opdage, forhindre og bekæmpe ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet og bidrage til at sikre beskyttelsen af migranter og redde deres liv.

Artikel 19

Anvendelsesområdet for Eurosur

- (55) Eurosur skal anvendes til ind- og udrejsekontrol ved autoriserede grænseovergangssteder og til overvågning af de ydre land-, sø- og luftgrænser, herunder overvågning, opdagelse, indkredsning, lokalisering, forhindring og pågribelse i forbindelse med uautoriserede grænsepassager med henblik på at opdage, forhindre og bekæmpe ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet og bidrage til at sikre beskyttelsen af migranter og redde deres liv.

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 af 11. december 2013 om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 1).

- (56) Eurosur skal ikke anvendes til retlige eller administrative foranstaltninger, der træffes, når en medlemsstats ansvarlige myndigheder har opfanget grænseoverskridende kriminelle aktiviteter eller pågrebet personer, der uautoriseret har passeret de ydre grænser.

Artikel 20

Eurosurs enkeltdele

- (57) Med henblik på udvekslingen af oplysninger og samarbejdet på området grænsekontrol anvender medlemsstaterne og agenturet Eurosurrammen, der består af følgende enkeltdele:
- (a) nationale koordinationscentre
 - (b) nationale situationsbilleder
 - (c) et europæisk situationsbillede, der omfatter afsnit af de ydre grænser med tilsvarende indvirkningsniveauer
 - (d) bestemte situationsbilleder
 - (e) Eurosurs fusionstjenester, der er omhandlet i artikel 29
 - (f) integreret planlægning i overensstemmelse med artikel 9 og 67.
- (58) De nationale koordinationscentre forsyner via kommunikationsnetværket og relevante systemer agenturet med oplysninger fra deres nationale situationsbilleder og i givet fald fra specifikke situationsbilleder, som er nødvendige for udarbejdelsen og vedligeholdelsen af det europæiske situationsbillede.
- (59) Agenturet giver via kommunikationsnetværket de nationale koordinationscentre ubegrænset adgang døgnet rundt alle ugens dage til bestemte situationsbilleder og til det europæiske situationsbillede.

Artikel 21

Nationalt koordinationscenter

- (60) Hver medlemsstat udpeger, driver og opretholder et nationalt koordinationscenter, som sikrer koordineringen og udvekslingen af oplysninger mellem alle myndigheder med ansvar for kontrollen af de ydre grænser på nationalt plan samt med andre nationale koordinationscentre og agenturet. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om oprettelsen af dens nationale koordinationscenter, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater og agenturet herom.
- (61) Det nationale koordinationscenter er det eneste kontaktpunkt for udvekslingen af oplysninger og for samarbejdet med andre nationale koordinationscentre og med agenturet inden for rammerne af Eurosur, jf. dog artikel 13.
- (62) Det nationale koordinationscenter skal:
- (a) sikre rettidig udveksling af oplysninger og rettidigt samarbejde mellem alle nationale myndigheder med ansvar for kontrollen af de ydre grænser og med andre nationale koordinationscentre og agenturet
 - (b) sikre rettidig udveksling af oplysninger med eftersøgnings- og redningstjenester, retshåndhævende myndigheder samt asyl- og

indvandringsmyndigheder og forvalte formidlingen af relevante oplysninger på nationalt plan

- (c) bidrage til en effektiv og virkningsfuld forvaltning af ressourcer og personale
 - (d) udarbejde og ajourføre det nationale situationsbillede i henhold til artikel 26
 - (e) støtte og koordinere planlægningen og gennemførelsen af nationale grænsekontrolaktiviteter
 - (f) koordinere det nationale grænsekontrollsystem i henhold til national lovgivning
 - (g) bidrage til regelmæssigt at måle virkningerne af de nationale grænsekontrolaktiviteter med henblik på denne forordning
 - (h) koordinere operationelle foranstaltninger med andre medlemsstater og tredjelande, uden at dette berører agenturets og de andre medlemsstaters beføjelser
 - (i) udveksle relevante oplysninger med de nationale indvandringsforbindelsesofficerer, når det handler, med henblik på at bidrage til det europæiske situationsbillede og støtte grænsekontrolaktioner
 - (j) koordinere brugernes adgang til og sikkerheden for de nationale og agenturets informationssystemer.
- (63) Det nationale koordinationscenter skal fungere døgnet rundt alle ugens dage.

Artikel 22

Overdragelse af opgaver til andre myndigheder i medlemsstaterne

- (64) Medlemsstaterne kan give regionale, lokale, funktionelle eller andre myndigheder, der er i stand til at træffe operationelle beslutninger, til opgave på deres respektive kompetenceområder at sikre situationskendskabet og reaktionskapaciteten, herunder de opgaver og kompetencer, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, litra c), e) og f).
- (65) Medlemsstaternes beslutning om at overdrage opgaver i henhold til stk. 1 må ikke påvirke det nationale koordinationscenters kapacitet til at samarbejde og udveksle oplysninger med andre nationale koordinationscentre og agenturet.
- (66) I tilfælde, der er fastsat forud på nationalt plan, kan det nationale koordinationscenter give en af de i stk. 1 omhandlede myndigheder beføjelse til at kommunikere og udveksle oplysninger med de regionale myndigheder eller det nationale koordinationscenter i en anden medlemsstat eller de kompetente myndigheder i et tredjeland, forudsat at den pågældende myndighed regelmæssigt informerer sit eget nationale koordinationscenter om denne kommunikation og udveksling af oplysninger.

Artikel 23

Eurosurhåndbogen

- (67) Kommissionen, der bistås af et udvalg efter proceduren i artikel 117, stk. 2, vedtager i tæt samarbejde med agenturet og andre relevante EU-organer, -kontorer eller -agenturer en praktisk håndbog i gennemførelsen og forvaltningen af Eurosur

("håndbogen") og stiller den til rådighed for disse. Håndbogen skal indeholde tekniske og operationelle retningslinjer, henstillinger og bedste praksis, herunder om samarbejde med tredjelande. Kommissionen vedtager håndbogen i form af en henstilling.

- (68) Kommissionen kan i samråd med medlemsstaterne og agenturet beslutte at klassificere dele af håndbogen som RESTREINT UE/EU RESTRICTED i overensstemmelse med reglerne i Kommissionens forretningsorden.

Artikel 24

Overvågning af Eurosurs

- (69) Agenturet og medlemsstaterne sikrer, at der indføres procedurer for at kontrollere Eurosurs tekniske og operationelle funktion i lyset af målene om at sikre et hensigtsmæssigt situationskendskab og en hensigtsmæssig reaktionskapacitet ved de ydre grænser.
- (70) Agenturet overvåger til stadighed kvaliteten af den tjeneste, der tilbydes af kommunikationsnetværket, og kvaliteten af de data, der udveksles i Eurosursituationsbilledet.
- (71) Agenturet fremsender kvalitetskontroloplysningerne til de relevante brugere som led i Eurosurs fusionstjenester. Disse oplysninger skal klassificeres RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

AFDELING 4

SITUATIONSKENDSKAB

Artikel 25

Situationsbilleder

- (72) De nationale situationsbilleder, det europæiske situationsbillede og det specifikke situationsbillede skal udarbejdes ved hjælp af indsamling, evaluering, sammenstilling, analyse, fortolkning, generering, visualisering og formidling af oplysninger.

De i stk. 1 omhandlede situationsbilleder skal omfatte følgende lag:

- (a) et begivenhedslag, der omfatter alle begivenheder vedrørende uautoriseret grænsepassage, grænseoverskridende kriminalitet og opdagelse af ulovlige sekundære bevægelser
- (b) et indsatslag, der omfatter oplysninger om operationer, herunder indsættelsesplanen, indsatsområdet, patruljeringstidsplaner og kommunikationskoder, position, tidspunkt, status og arten af de aktiver, der indgår i den operationelle plan
- (c) et analyselag, der omfatter analyserede oplysninger, som er relevante med henblik på denne forordning, og navnlig for så vidt angår fastsættelsen af indvirkningsniveauerne for afsnit af de ydre grænser, herunder billeder og geodata, den vigtigste udvikling i situationen og indikatorer, analyserapporter og andre relevante underbyggende oplysninger.

- (73) De i stk. 1 omhandlede situationsbilleder skal gøre det muligt at kortlægge og spore hændelser, operationer og tilsvarende analyser vedrørende situationer, hvor menneskers liv er i fare.
- (74) De i stk. 1 omhandlede begivenhedslag, indsatslag og analyselag af situationsbilleder skal struktureres på samme måde.
- (75) Hvilke nærmere oplysninger, informationslagene i situationsbillederne skal indeholde, og reglerne for udarbejdelse af specifikke situationsbilleder fastlægges i en gennemførelsesretsakt, som vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 117, stk. 3.

Gennemførelsesretsakten skal præcisere, hvilken type oplysninger der skal fremlægges, hvilke enheder der er ansvarlige for indsamling, behandling, arkivering og fremsendelse af specifikke oplysninger, de maksimale frister for indberetning, datasikkerheds- og databeskyttelsesreglerne samt tilknyttede kvalitetskontrolmekanismer.

Artikel 26

Nationalt situationsbillede

- (76) Det nationale koordinationscenter udarbejder et nationalt situationsbillede og ajourfører det for at give alle myndigheder med ansvar for grænsekontrol hensigtsmæssige, præcise og aktuelle oplysninger.
- (77) Det nationale situationsbillede skal bestå af oplysninger, der er indsamlet fra følgende kilder:
- (a) det nationale grænseovervågningssystem i henhold til national lovgivning
 - (b) stationære og mobile sensorer, der forvaltes af de nationale myndigheder med ansvar for overvågningen af de ydre grænser
 - (c) patruljer på grænseovervågning og andre overvågningsopgaver
 - (d) lokale, regionale og andre koordinationscentre
 - (e) andre relevante nationale myndigheder og systemer, herunder indvandringsforbindelsesofficerer, operationelle centre og kontaktpunkter
 - (f) ind- og udrejsekontrol
 - (g) agenturet
 - (h) nationale koordinationscentre i andre medlemsstater
 - (i) myndigheder i tredjelande på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler og regionale netværk som omhandlet i artikel 75
 - (j) skibrapporteringssystemer i henhold til deres respektive retsgrundlag
 - (k) andre relevante europæiske og internationale organisationer
 - (l) andre kilder.

- (78) Det nationale koordinationscenter tildeler hver hændelse i begivenhedslaget i det nationale situationsbillede et enkelt vejledende indvirkningsniveau, der går fra "lavt" og "middelhøjt" til "højt" og "kritisk". Alle hændelser skal meddeles til agenturet.
- (79) Det nationale koordinationscenter kan efter anmodning fra den ansvarlige nationale myndighed beslutte at begrænse adgangen til oplysninger vedrørende militære aktiver efter "need-to-know" -princippet.
- (80) De nationale koordinationscentre i nabomedlemsstater udveksler indbyrdes, direkte og i næsten realtid situationsbilleder af tilstødende afsnit af de ydre grænser, herunder position og status for samt arten af egne aktiver, der opererer i tilstødende afsnit af de ydre grænser.

Artikel 27

Europæisk situationsbillede

- (81) Agenturet udarbejder et europæisk situationsbillede og ajourfører det med henblik på at give de nationale koordinationscentre og Kommissionen hensigtsmæssige, præcise og aktuelle oplysninger og analyser, der omfatter de ydre grænser, området før grænsen og ulovlige sekundære bevægelser.
- (82) Det europæiske situationsbillede skal bestå af oplysninger, der er indsamlet fra følgende kilder:
 - (a) nationale koordinationscentre og nationale situationsbilleder, i det omfang denne artikel kræver det, samt oplysninger og rapporter modtaget fra indvandringsforbindelsesofficerer
 - (b) agenturet samt oplysninger og rapporter, som dets forbindelsesofficerer forelægger i henhold til artikel 32 og 77
 - (c) Unionens delegationer og missioner og operationer inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik
 - (d) andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer samt internationale organisationer som omhandlet i artikel 69
 - (e) myndigheder i tredjelande på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler og regionale netværk som omhandlet i artikel 73 og samarbejdsordninger som omhandlet i artikel 74, stk. 1
 - (f) andre kilder.
- (83) Begivenhedslaget i det europæiske situationsbillede skal omfatte oplysninger vedrørende:
 - (a) hændelser og andre begivenheder, der er indeholdt i begivenhedslaget i det nationale situationsbillede
 - (b) hændelser og andre begivenheder, der er indeholdt i det fælles efterretningsbillede af området før grænsen
 - (c) hændelser i det indsatsområde, hvor agenturet koordinerer en fælles operation eller hurtig indsats, eller i et hotspot eller et kontrolleret center.

- (84) Indsatslaget i det europæiske situationsbillede skal indeholde oplysninger om de fælles operationer og hurtige indsatser, der koordineres af agenturet, herunder opgaver, placering, status, varighed, oplysninger om de medlemsstater og andre aktører, der er involveret, daglige og ugentlige situationsrapporter, statistiske data og informationspakker til medierne.
- (85) Oplysningerne om egne aktiver i indsatslaget i det europæiske situationsbillede kan om nødvendigt klassificeres som RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
- (86) I det europæiske situationsbillede tager agenturet hensyn til det indvirkningsniveau, som det nationale koordinationscenter har tildelt en specifik hændelse i det nationale situationsbillede, og for alle hændelser, der indtræffer i området før grænsen, tildeler agenturet et enkelt vejledende indvirkningsniveau og underretter de nationale koordinationscentre.

Artikel 28

Specifikke situationsbilleder

- (87) Agenturet og medlemsstaterne kan oprette og ajourføre specifikke situationsbilleder med henblik på at understøtte specifikke operationelle aktiviteter ved de ydre grænser eller udveksle oplysninger med tredjeparter som omhandlet i artikel 69 eller tredjelande som fastsat i artikel 76, eller med begge.
- (88) De specifikke situationsbilleder skal bestå af en delmængde af oplysninger fra de nationale og europæiske situationsbilleder.
- (89) Retningslinjerne for udarbejdelse og deling af de specifikke situationsbilleder skal beskrives i den operationelle plan for de pågældende operationelle aktiviteter og i den bilaterale eller multilaterale aftale, når det specifikke situationsbillede er udarbejdet inden for rammerne af et bilateralt eller multilateralt samarbejde med tredjelande.

Artikel 29

Eurosurs fusionstjenester

- (90) Agenturet koordinerer Eurosurs fusionstjenester med henblik på regelmæssigt at give de nationale koordinationscentre og Kommissionen og selv få oplysninger vedrørende de ydre grænser og området før grænsen på en pålidelig og omkostningseffektiv måde.
- (91) Agenturet giver på anmodning af et nationalt koordinationscenter disse oplysninger om den anmodende medlemsstats ydre grænser og området før grænsen, der kan stamme fra:
- (a) selektiv overvågning af udpegede havne og kyster i tredjelande, som ved hjælp af en risikoanalyse og oplysninger er blevet kortlagt som værende påstigningssteder eller transitsteder for fartøjer eller andre transportmidler, der anvendes til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet
 - (b) lokalisering af fartøjer eller andre transportmidler i åbent hav, som mistænkes for at blive brugt til, eller som beviseligt bruges til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet

- (c) overvågning af udpegede havområder for at opdage, indkredse og lokalisere fartøjer og andre transportmidler, som bliver brugt til, eller som mistænkes for at blive brugt til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet
 - (d) vurdering af omgivelserne i udpegede havområder og områder ved de ydre land- og luftgrænser for at optimere overvågnings- og patruljeringsaktiviteterne
 - (e) selektiv overvågning af udpegede områder før de ydre grænser, som ved hjælp af en risikoanalyse og oplysninger er blevet kortlagt som værende potentielle afrejse- eller transitsteder i forbindelse med ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet
 - (f) overvågning af migrationsstrømmene til og internt i Unionen
 - (g) medieovervågning, efterretninger indhentet fra åbne kilder og analyse af internetaktiviteter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁴² for at forhindre ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet
 - (h) analyse af omfattende informationssystemer med henblik på at opdage ændringer i de ruter og metoder, der anvendes til ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet.
- (92) Agenturet kan afvise en anmodning fra et nationalt koordinationscenter af tekniske, finansielle eller operationelle årsager. Agenturet meddeler i god tid det nationale koordinationscenter begrundelsen for et sådant afslag.
- (93) Agenturet kan på eget initiativ anvende de i stk. 2 omhandlede overvågningsredskaber til indsamling af oplysninger om området før grænsen, som er relevante for det europæiske efterretningsbillede.

AFDELING 5 ***RISIKOANALYSE***

Artikel 30 ***Risikoanalyse***

1. Agenturet overvåger migrationsstrømmene til og internt i Unionen, tendenser og andre mulige udfordringer ved Unionens ydre grænser og med hensyn til tilbagesendelse. Med henblik herpå udarbejder agenturet ved en beslutning truffet af bestyrelsen på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør en fælles integreret risikoanalysemodel, som skal anvendes af agenturet og medlemsstaterne. Den fælles integrerede risikoanalysemodel ajourføres på grundlag af resultatet af evalueringen af den flerårige strategiske politikcyklus for europæisk integreret

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

grænseforvaltning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 7. Agenturet foretager desuden en sårbarhedsvurdering som fastsat i artikel 33.

2. Agenturet udarbejder generelle årlige risikoanalyser, der forelægges for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 91, samt skræddersyede risikoanalyser for operationelle aktiviteter. Hvert andet år forelægger agenturet Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en strategisk risikoanalyse for europæisk integreret grænseforvaltning, der skal tages hensyn til ved udarbejdelsen af den flerårige strategiske politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning.
3. Den i stk. 2 omhandlede risikoanalyse, som agenturet foretager, skal dække alle aspekter, der er relevante for europæisk integreret grænseforvaltning, med henblik på udvikling af en forvarslingsmekanisme.
4. Medlemsstaterne sender agenturet alle nødvendige oplysninger vedrørende situationen, tendenser og mulige trusler ved de ydre grænser og på området tilbagesendelse. Medlemsstaterne sender regelmæssigt eller på agenturets anmodning alle relevante oplysninger såsom statistiske og operationelle oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med gennemførelsen af Schengenreglerne, samt oplysninger fra analyselaget i det nationale situationsbillede som fastsat i artikel 26 til agenturet.
5. Resultaterne af risikoanalysen forelægges bestyrelsen rettidigt og på korrekt vis.
6. Medlemsstaterne tager hensyn til resultaterne af risikoanalysen, når de planlægger deres operationer og aktiviteter ved de ydre grænser samt deres aktiviteter vedrørende tilbagesendelse.
7. Agenturet indarbejder resultaterne af en fælles integreret risikoanalysemodel ved dets udformning af fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer for grænsevagter og personale, der er involveret i opgaver i forbindelse med tilbagesendelse.

AFDELING 6

FOREBYGGELSE OG REAKTIONSKAPACITET

Artikel 31

Opdeling af de ydre grænser i grænseafsnit

Hver medlemsstat opdeler med henblik på denne forordning sine ydre land- og søgrænser og, hvis det er relevant, luftgrænser i grænseafsnit, og underretter agenturet herom.

Enhver ændring af en medlemsstats grænseafsnit koordineres med agenturet for at sikre kontinuitet i agenturets risikoanalyse.

Artikel 32

Agenturets forbindelsesofficerer i medlemsstaterne

1. Agenturet sikrer regelmæssig overvågning af alle medlemsstaternes forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelser ved hjælp af dets forbindelsesofficerer.
Agenturet kan beslutte, at en forbindelsesofficer skal dække op til fire medlemsstater, som geografisk ligger tæt på hinanden.

2. Den administrerende direktør udpeger eksperter blandt agenturets vedtægtsomfattede personale, der indsættes som forbindelsesofficerer. Den administrerende direktør udarbejder på grundlag af en risikoanalyse og i samråd med de berørte medlemsstater et forslag vedrørende arten af og vilkårene for indsættelsen, hvilken medlemsstat eller region en forbindelsesofficer kan indsættes i, og eventuelle opgaver, som ikke er omfattet af stk. 3. Forslaget fra den administrerende direktør skal godkendes af bestyrelsen. Den administrerende direktør underretter den berørte medlemsstat om udpegelsen og fastsætter sammen med medlemsstaten, hvor den pågældende skal indsættes.
3. Forbindelsesofficererne handler på agenturets vegne og har til opgave at fremme samarbejdet og dialogen mellem agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver. Forbindelsesofficererne har navnlig til opgave:
 - (a) at fungere som forbindelsesled mellem agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver
 - (b) at støtte indsamlingen af de oplysninger, som agenturet har anmodet om for at kunne overvåge ulovlig indvandring og foretage risikoanalyser som omhandlet i artikel 30
 - (c) at støtte indsamlingen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, og som agenturet har anmodet om for at kunne foretage sårbarhedsvurderingen
 - (d) at overvåge de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer ved de grænseafsnit, der er tildelt et højt eller kritisk indvirkningsniveau, jf. artikel 35
 - (e) at bidrage til at fremme anvendelsen af gældende EU-ret vedrørende forvaltningen af de ydre grænser og tilbagesendelse, herunder hvad angår overholdelse af de grundlæggende rettigheder
 - (f) hvis det er muligt, at hjælpe medlemsstaterne med at udarbejde deres beredskabsplaner vedrørende grænseforvaltning
 - (g) at lette kommunikationen mellem medlemsstaten og agenturet, dele relevante oplysninger fra agenturet med medlemsstaten, herunder oplysninger om igangværende operationer
 - (h) regelmæssigt at rapportere til den administrerende direktør om situationen ved de ydre grænser og den pågældende medlemsstats kapacitet til effektivt at håndtere situationen ved de ydre grænser også at rapportere om gennemførelsen af tilbagesendelsesoperationer til relevante tredjelande
 - (i) at overvåge de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i forbindelse med en situation, der kræver en hurtig indsats ved de ydre grænser, jf. artikel 43.
 - (j) at overvåge de foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet med hensyn til tilbagesendelse, og støtte indsamlingen af de oplysninger, som agenturet har brug for til at udføre de i artikel 49 omhandlede aktiviteter.
4. Hvis de i stk. 3, litra h), omhandlede rapporter fra forbindelsesofficeren giver anledning til bekymring for så vidt angår et eller flere aspekter af relevans for den pågældende medlemsstat, underretter den administrerende direktør straks medlemsstaten.

5. Med henblik på stk. 3 skal forbindelsesofficeren under overholdelse af de nationale og Unionens sikkerheds- og databeskyttelsesregler:
 - (k) modtage oplysninger fra det nationale koordinationscenter og det nationale situationsbillede, der udarbejdes i henhold til artikel 26
 - (l) holde regelmæssig kontakt med de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, samtidig med at de underretter et af den pågældende medlemsstat udpeget kontaktpunkt.
6. Forbindelsesofficerens rapport skal indgå som en del af sårbarhedsvurderingen, jf. artikel 33. Rapporten fremsendes til den pågældende medlemsstat.
7. Forbindelsesofficererne tager ved udførelsen af deres opgaver kun imod instrukser fra agenturet.

Artikel 33

Sårbarhedsvurdering

1. Agenturet udarbejder ved en afgørelse truffet af bestyrelsen på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør en fælles metodologi for sårbarhedsvurderingen. Denne skal omfatte objektive kriterier, ud fra hvilke agenturet skal foretage sårbarhedsvurderingen, hyppigheden af sådanne vurderinger og en beskrivelse af, hvordan på hinanden følgende sårbarhedsvurderinger skal gennemføres, og retningslinjerne for et effektivt system for kontrollere, at henstillingerne efterkommes.
2. Agenturet overvåger og vurderer, hvorvidt medlemsstaterne har adgang til det tekniske udstyr, de systemer, kapaciteter, ressourcer og infrastrukturer samt det tilstrækkeligt kyndige og uddannede personale, der er nødvendigt for at kunne foretage grænsekontrol som fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a). I den forbindelse vurderer agenturet de i artikel 67, stk. 4, omhandlede planer for kapacitetsudvikling med hensyn til deres gennemførlighed og gennemførelse. Med henblik på fremtidig planlægning gennemfører agenturet dette som en forebyggende foranstaltning på grundlag af en risikoanalyse, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2. Agenturet foretager denne overvågning og vurdering mindst én gang om året, medmindre den administrerende direktør på basis af risikoanalyser eller en tidligere sårbarhedsvurdering beslutter andet.
3. Medlemsstaterne fremlægger på agenturets anmodning oplysninger om det tekniske udstyr, det personale og så vidt muligt de finansielle midler, der er til rådighed på nationalt plan til grænsekontrol, jf. dog artikel 9 og 67. Medlemsstaterne fremlægger endvidere på agenturets anmodning oplysninger om deres beredskabsplaner for grænseforvaltning.
4. Formålet med sårbarhedsvurderingen er, at agenturet skal vurdere medlemsstaternes kapacitet og parathed til at håndtere kommende udfordringer, herunder aktuelle og fremtidige trusler og udfordringer ved de ydre grænser; navnlig for de medlemsstater, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, indkredse de mulige umiddelbare konsekvenser ved de ydre grænser og efterfølgende konsekvenser for Schengenområdet funktion; og vurdere deres kapacitet til at bidrage til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og puljen af teknisk

udstyr, herunder udstyrspuljen til hurtig udrykning. Denne vurdering berører ikke Schengenevalueringsmekanismen.

5. Agenturet tager i sårbarhedsvurderingen hensyn til medlemsstaternes kapacitet til at udføre alle grænseforvaltningsopgaver, herunder deres kapacitet til at klare en potentiel situation, hvor der ankommer et stort antal personer til deres område.
6. Resultaterne af sårbarhedsvurderingen forelægges de berørte medlemsstater. De berørte medlemsstater kan fremsætte bemærkninger til denne vurdering.
7. Om nødvendigt fremsætter den administrerende direktør i samråd med den berørte medlemsstat en henstilling, der fastlægger de nødvendige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat skal træffe, og fristen for gennemførelsen af disse foranstaltninger. Den administrerende direktør opfordrer de berørte medlemsstater til at træffe de nødvendige foranstaltninger på grundlag af en handlingsplan udarbejdet af medlemsstaten i samråd med den administrerende direktør.
8. Den administrerende direktør lægger resultaterne af sårbarhedsvurderingen til grund for henstillingerne om foranstaltninger til de berørte medlemsstater, idet der tages hensyn til agenturets risikoanalyse, den berørte medlemsstats bemærkninger og resultaterne af Schengenevalueringsmekanismen.

Foranstaltningerne bør have til formål at fjerne de sårbarheder, der er konstateret ved vurderingen, således at medlemsstaterne kan øge deres beredskab til at håndtere kommende udfordringer ved at udvide eller forbedre deres kapacitet, tekniske udstyr, systemer, ressourcer og beredskabsplaner.

9. Den administrerende direktør overvåger efterkommelsen af henstillingerne ved hjælp af regelmæssige rapporter fra medlemsstaterne baseret på de handlingsplaner, der er omhandlet i denne artikels stk. 7.

Hvis der er risiko for, at en medlemsstat efterkommer en henstilling med forsinkelse i forhold til den fastsatte tidsfrist, underretter den administrerende direktør straks den pågældende medlemsstats medlem af bestyrelsen og Kommissionen og sender en forespørgsel til de relevante myndigheder i den pågældende medlemsstat om grundene til forsinkelsen og yder støtte til agenturet for at lette gennemførelsen af foranstaltningen.

10. Hvis en medlemsstat ikke gennemfører de nødvendige foranstaltninger i henstillingen inden for den i denne artikels stk. 7 omhandlede frist, henviser den administrerende direktør sagen til bestyrelsen og underretter Kommissionen. Bestyrelsen vedtager på forslag af den administrerende direktør en afgørelse, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat skal træffe, og fristen for gennemførelsen af disse foranstaltninger. Bestyrelsens afgørelse er bindende for medlemsstaten. Hvis medlemsstaten ikke gennemfører foranstaltningerne inden for den frist, der er fastsat i afgørelsen, underretter bestyrelsen Rådet og Kommissionen, og der kan iværksættes yderligere tiltag, jf. artikel 43.
11. Resultaterne af sårbarhedsvurderingen sendes som fastsat i artikel 91 regelmæssigt og mindst én gang om året til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 34

Synergier mellem sårbarhedsvurderingen og Schengenevalueringssystemet

1. Synergierne mellem sårbarhedsvurderinger og Schengenevalueringssystemet, der er indført ved forordning (EU) nr. 1053/2013, maksimeres med henblik på at skabe et bedre situationsbillede af, hvordan Schengenområdet fungerer, så man i videst muligt omfang undgår dobbeltarbejde på medlemsstaternes side og sikrer en bedre koordineret anvendelse af de relevante finansielle EU-instrumenter til støtte for forvaltningen af de ydre grænser.
2. Med henblik på stk. 1 indfører Kommissionen og agenturet de ordninger, der er nødvendige for at sikre en regelmæssig, sikker og rettidig deling af alle oplysninger vedrørende resultaterne af sårbarhedsvurderinger og Schengenevalueringssystemet på området grænseforvaltning. Udvekslingsmekanismen skal omfatte rapporter om sårbarhedsvurderinger og besøg i forbindelse med Schengenevalueringer, efterfølgende henstillinger, handlingsplaner og eventuelle ajourføringer om gennemførelsen af medlemsstaternes handlingsplaner.
3. De i stk. 2 omhandlede ordninger skal omfatte resultaterne af Schengenevalueringssystemet på området tilbagesendelse for at sikre, at agenturet fuldt ud har kendskab til de konstaterede mangler, således at det er i stand til at foreslå passende foranstaltninger til støtte for de pågældende medlemsstater i denne henseende.

Artikel 35

Fastsættelse af indvirkningsniveau for hvert afsnit af de ydre grænser

1. På grundlag af agenturets risikoanalyse og sårbarhedsvurdering og efter aftale med den berørte medlemsstat fastsætter eller ændrer agenturet følgende indvirkningsniveauer for hvert afsnit af medlemsstaternes ydre land- og søgrænser og, hvis det er relevant, luftgrænser:
 - (m) lavt indvirkningsniveau, når de hændelser i tilknytning til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har ubetydelig indvirkning på grænsesikkerheden
 - (n) middelhøjt indvirkningsniveau, når de hændelser i tilknytning til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har moderat indvirkning på grænsesikkerheden
 - (o) højt indvirkningsniveau, når de hændelser i tilknytning til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har betydelig indvirkning på grænsesikkerheden.
 - (p) kritisk indvirkningsniveau, når de hændelser i tilknytning til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har afgørende indvirkning på grænsesikkerheden i et sådant omfang, at de risikerer at bringe Schengenområdets funktion i fare.
2. Det nationale koordinationscenter vurderer løbende, om der er behov for at ændre indvirkningsniveauet for et grænseafsnit under hensyn til oplysningerne i det nationale situationsbillede og informerer agenturet herom.

3. Agenturet visualiserer indvirkningsniveauerne for de ydre grænser i det europæiske situationsbillede.

Artikel 36

Reaktion svarende til indvirkningsniveau

1. Medlemsstaterne sikrer, at de grænsekontrolaktiviteter, der gennemføres ved de forskellige afsnit af de ydre grænser, svarer til det indvirkningsniveau, der er fastsat for dem, som følger:
 - (q) når der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et lavt indvirkningsniveau, organiserer de nationale myndigheder med ansvar for grænsekontrollen af de ydre grænser regelmæssig kontrol på grundlag af en risikoanalyse og sikrer, at der holdes tilstrækkeligt personale og ressourcer parat i grænseområdet med henblik på lokalisering, identifikation og pågribelse
 - (r) når der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et mellemhøjt indvirkningsniveau, sikrer de nationale myndigheder med ansvar for kontrollen af de ydre grænser, ud over de foranstaltninger, der er truffet i henhold til litra a), at der træffes passende kontrolforanstaltninger i dette grænseafsnit. Når der træffes sådanne kontrolforanstaltninger, underrettes det nationale koordinationscenter herom. Det nationale koordinationscenter koordinerer al støtte, jf. artikel 21, stk. 3
 - (s) når der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et højt indvirkningsniveau, sikrer den berørte medlemsstat, ud over de foranstaltninger, der er truffet i henhold til litra b), via det nationale koordinationscenter, at de nationale myndigheder, der opererer i det pågældende grænseafsnit, får den nødvendige støtte, og at der træffes skærpede kontrolforanstaltninger. Den berørte medlemsstat kan anmode agenturet om støtte med forbehold af kravene om, at der skal indledes fælles operationer eller hurtige indsatser i henhold til artikel 37.
 - (t) når der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et kritisk indvirkningsniveau, underretter agenturet Kommissionen herom. Den berørte medlemsstat og agenturet efterkommer ud over de foranstaltninger, der er truffet i henhold til litra c), henstillingen fra agenturets administrerende direktør, jf. artikel 42.
2. Det nationale koordinationscenter underretter regelmæssigt agenturet om de foranstaltninger, der er truffet på nationalt plan i medfør af stk. 1, litra b), c) og d).
3. Når der er fastsat et mellemhøjt eller kritisk indvirkningsniveau for et afsnit af den ydre grænse, som støder op til et grænseafsnit i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, med hvilket der er indgået aftaler eller oprettet regionale netværk, jf. artikel 73 og 74, kontakter det nationale koordinationscenter det nationale koordinationscenter i nabomedlemsstaten eller den kompetente myndighed i nabolandet og sørger for at koordinere de nødvendige grænseoverskridende foranstaltninger med agenturet.
4. Agenturet evaluerer sammen med den berørte medlemsstat fastsættelsen af indvirkningsniveauer og de tilsvarende foranstaltninger, der er truffet på nationalt

plan og EU-plan. Denne evaluering skal bidrage til agenturets sårbarhedsvurdering, jf. artikel 33.

AFDELING 7

AGENTURETS INDSATS VED DE YDRE GRÆNSER

Artikel 37

Agenturets indsats ved de ydre grænser

1. En medlemsstat kan anmode agenturet om bistand til at opfylde sine forpligtelser med hensyn til kontrollen af de ydre grænser. Agenturet gennemfører også foranstaltninger som fastsat i artikel 42 og 43.
2. Agenturet tilrettelægger passende teknisk og operationel bistand til værtsmedlemsstaten, og kan, idet det handler i overensstemmelse med den relevante EU-ret og folkeret, herunder princippet om non-refoulement, træffe en eller flere af følgende foranstaltninger:
 - (u) koordinere fælles operationer for én eller flere medlemsstater og indsætte den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og teknisk udstyr
 - (v) tilrettelægge hurtige grænseindsatser og indsætte den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og teknisk udstyr
 - (w) koordinere aktiviteter for én eller flere medlemsstater og tredjelande ved de ydre grænser, herunder fælles operationer med tilgrænsende tredjelande
 - (x) indsætte den europæiske grænse- og kystvagts stående korps inden for rammerne af migrationsstyringsstøtteholdene, blandt andet i hotspotområder eller i kontrollerede centre, herunder om nødvendigt yde teknisk og operationel bistand i forbindelse med tilbagesendelsesaktiviteter
 - (y) inden for rammerne af de operationer, der er omhandlet i nærværende stykkes litra a), b), og c), og i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten yde teknisk og operationel bistand til medlemsstater og tredjelande i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer vedrørende personer i havsnød, hvilket kan forekomme i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs
 - (z) give forrang til Eurosurs fusionstjenester.
3. Agenturet finansierer eller medfinansierer de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2, over sit budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.
4. Hvis der opstår et væsentligt øget finansielt behov hos agenturet på grund af en situation ved de ydre grænser, underretter det straks Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen herom.

Artikel 38

Iværksættelse af fælles operationer og hurtige grænseindsatser ved de ydre grænser

1. En medlemsstat kan anmode agenturet om at iværksætte fælles operationer for at klare kommende udfordringer, herunder ulovlig indvandring, nuværende og fremtidige trusler ved dens ydre grænser eller grænseoverskridende kriminalitet eller for at yde øget teknisk og operationel bistand, når den opfylder sine forpligtelser med hensyn til kontrol af de ydre grænser.
2. Efter anmodning fra en medlemsstat, der står i en situation med særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, specielt når der til steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandsstatsborgere, som forsøger at indrejse på medlemsstatens område uden tilladelse, kan agenturet gennemføre en hurtig grænseindsats i et begrænset tidsrum på værtsmedlemsstatens område.
3. Den administrerende direktør evaluerer, godkender og koordinerer medlemsstaternes forslag til fælles operationer. Forud for fælles operationer og hurtige grænseindsatser skal der foretages en grundig, pålidelig og ajourført risikoanalyse, som sætter agenturet i stand til at foretage en prioritering af de foreslåede fælles operationer og hurtige grænseindsatser, idet der tages hensyn til indvirkningen ved afsnit af den ydre grænse, jf. artikel 35, og de disponible ressourcer.
4. Målene for en fælles operation eller en hurtig grænseindsats kan nås som en del af en operation med flere formål. Sådanne operationer kan involvere kystvagtopgaver og forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet, herunder bekæmpelse af smugling af migranter eller menneskehandel, og migrationsstyring, herunder identifikation, registrering, debriefing og tilbagesendelse.

Artikel 39

Operationel plan for fælles operationer

1. Som forberedelse af en fælles operation udarbejder den administrerende direktør i samarbejde med værtsmedlemsstaten en liste over det tekniske udstyr og det personale, der er behov for, under hensyntagen til værtsmedlemsstatens disponible ressourcer. På grundlag af disse elementer fastlægger agenturet en pakke bestående af teknisk og operationel forstærkning samt kapacitetsopbyggende aktiviteter, som skal medtages i den operationelle plan.
2. Den administrerende direktør udarbejder en operationel plan for fælles operationer ved de ydre grænser. Den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgår i samråd med de deltagende medlemsstater aftale om den operationelle plan med detaljeret angivelse af de organisatoriske og proceduremæssige aspekter af den fælles operation.
3. Den operationelle plan er bindende for agenturet, værtsmedlemsstaten og de deltagende medlemsstater. Den skal omfatte alle de aspekter, der anses for nødvendige for at gennemføre den fælles operation, blandt andet:
 - (æ) en beskrivelse af situationen inkl. modus operandi og formålene med indsættelsen, herunder det operationelle mål
 - (ø) den forventede varighed af den fælles operation
 - (å) det geografiske område, hvor den fælles operation skal finde sted

- (aa) en beskrivelse af opgaver, ansvarsområder, herunder for så vidt angår overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, og særlige instrukser til holdene, herunder om tilladte søgninger i databaser og tilladte tjenestevåben samt tilladt ammunition og udstyr i værtsmedlemsstaten
- (bb) sammensætningen af holdene samt indsættelsen af andet relevant personale
- (cc) bestemmelser om kommando og kontrol, herunder angivelse af navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med holdmedlemmerne og agenturet, navnlig navn og rang for de grænsevagter, som har kommandoen i indsættelsesperioden, og holdmedlemmernes plads i kommandoleddene
- (dd) det tekniske udstyr, der skal anvendes under den fælles operation, herunder særlige krav såsom betingelser for brug, det mandskab, der er anmodet om, transport og anden logistik samt finansielle bestemmelser
- (ee) detaljerede bestemmelser for agenturets øjeblikkelige rapportering om hændelser til bestyrelsen og relevante nationale myndigheder
- (ff) en rapporterings- og evalueringsordning med benchmarks for evalueringsrapporten, herunder med hensyn til beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, og en endelig frist for indgivelse af den endelige evalueringsrapport
- (gg) med hensyn til operationer til søs, specifikke oplysninger angående relevant jurisdiktionskompetence og lovgivning for det geografiske område, hvor den fælles operation finder sted, herunder henvisninger til national rets, folkerettens og EU-retten regler om opbringning, redning til søs og ildsætning. I den forbindelse skal den operationelle plan udarbejdes i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014
- (hh) vilkårene for samarbejde med tredjelande, andre EU-organer, -kontorer og -agenturer eller internationale organisationer
- (ii) procedurer, hvorved personer med behov for international beskyttelse, ofre for menneskehandel, uledsagede mindreårige og sårbare personer henvises til de kompetente nationale myndigheder med henblik på passende bistand
- (jj) procedurer for oprettelse af en mekanisme for modtagelse og videresendelse til agenturet af klager over alle personer, som deltager i en fælles operation eller en hurtig grænseindsats, herunder grænsevagter eller andet relevant personale i værtsmedlemsstaten og holdmedlemmer, med påstand om krænkelse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med deres deltagelse i en fælles operation eller en hurtig grænseindsats
- (kk) logistiske ordninger, herunder information om arbejdsvilkår og forholdene i de områder, hvor der er planer om at gennemføre en fælles operation.

4. Alle ændringer og tilpasninger af den operationelle plan skal godkendes af den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten efter høring af de deltagende

medlemsstater. Agenturet sender straks en kopi af den ændrede eller tilpassede operationelle plan til de deltagende medlemsstater.

Artikel 40

Procedure for iværksættelse af en hurtig grænseindsats

1. En medlemsstats anmodning om iværksættelse af en hurtig grænseindsats skal indeholde en beskrivelse af situationen, mulige mål og forudsete behov. Den administrerende direktør kan om nødvendigt straks sende eksperter fra agenturet, som skal vurdere situationen ved den pågældende medlemsstats ydre grænser.
2. Den administrerende direktør informerer straks bestyrelsen om en anmodning fra en medlemsstat om at iværksætte en hurtig grænseindsats.
3. Når den administrerende direktør træffer afgørelse om en medlemsstats anmodning, tager den pågældende hensyn til resultaterne af agenturets risikoanalyser og analyselaget i det europæiske situationsbillede og resultatet af sårbarhedsvurderingen, jf. artikel 33, og alle andre relevante oplysninger fra den pågældende medlemsstat eller en anden medlemsstat.
4. Den administrerende direktør træffer afgørelse om anmodningen om at iværksætte en hurtig grænseindsats senest to arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af anmodningen. Den administrerende direktør underretter samtidigt skriftligt den anmodende medlemsstat og bestyrelsen herom. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om de vigtigste grunde, som den er baseret på. Den administrerende direktør vurderer straks mulighederne for omfordeling af disponible holdmedlemmer fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, navnlig agenturets vedtægtsomfattede personale, i andre operationelle områder.
5. Hvis den administrerende direktør beslutter at iværksætte en hurtig grænseindsats, indsætter den pågældende disponible grænseforvaltningshold fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og udstyr fra puljen af teknisk udstyr, jf. artikel 64, og beslutter om nødvendigt, om der skal udsendes øjeblikkelig forstærkning fra et eller flere grænseforvaltningshold, jf. artikel 58.
6. Den administrerende direktør udarbejder sammen med værtsmedlemsstaten straks og under alle omstændigheder senest tre arbejdsdage efter datoen for beslutningen herom en operationel plan, jf. artikel 39, stk. 3.
7. Så snart den operationelle plan er blevet godkendt og stillet til rådighed for medlemsstaterne, giver den administrerende direktør ordre til straks at indsætte det operationelle personale, der er til rådighed, ved hjælp af omfordelinger fra andre operationelle områder eller andre opgaver.
8. Parallelt med den i stk. 7 omhandlede indsættelse, og hvis det er nødvendigt for at sikre øjeblikkelig forstærkning af de grænseforvaltningshold, der er omfordelt fra andre områder eller andre opgaver, anmoder den administrerende direktør hver medlemsstat om at angive antallet af og profilerne for de yderligere medarbejdere, der skal indsættes fra deres nationale lister med henblik på kortvarig indsættelse, jf. artikel 58. Disse oplysninger skal sendes skriftligt til de nationale kontaktpunkter og skal angive den dato, hvor indsættelsen skal finde sted. Der fremsendes også en kopi af den operationelle plan.

9. Medlemsstaterne sikrer, at antallet af operationelle medarbejdere og deres profiler straks stilles til rådighed for agenturet med henblik på at sikre en komplet indsættelse, jf. artikel 58, stk. 5 og 7.
10. Indsættelsen af de første grænseforvaltningshold, der omfordeles fra andre områder og opgaver, skal finde sted senest fem arbejdsdage efter den dato, hvor den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgik aftale om den operationelle plan. Indsættelsen af yderligere grænseforvaltningshold finder om nødvendigt sted senest syv arbejdsdage efter indsættelsen af de første hold.
11. Når der skal foretages en hurtig grænseindsats, overvejer den administrerende direktør i samråd med bestyrelsen straks prioriteterne med hensyn til agenturets igangværende og planlagte fælles operationer ved andre ydre grænser, så der sikres en mulig omfordeling af ressourcer til de områder ved de ydre grænser, hvor der er størst behov for en styrket indsættelse.

Artikel 41

Migrationsstyringsstøttehold

1. Migrationsstyringsstøttehold kan indsættes efter anmodning fra en medlemsstat eller på agenturets initiativ og efter aftale med den pågældende medlemsstat for at yde medlemsstaten teknisk og operationel forstærkning, navnlig i hotspotområder og kontrollerede centre.

Den i stk. 1 omhandlede medlemsstat forelægger Kommissionen en anmodning om forstærkning fra migrationsstyringsstøtteholdene og en vurdering af dens behov herfor. På grundlag af den pågældende medlemsstats behovsvurdering fremsender Kommissionen anmodningen til agenturet, [Den Europæiske Unions Asylagentur], Europol og andre relevante EU-agenturer, hvis det er relevant.

2. De relevante EU-agenturer vurderer under Kommissionens koordinering en medlemsstats anmodning om forstærkning og dennes behov med henblik på at fastlægge de nødvendige foranstaltninger, herunder anvendelsen af teknisk udstyr, som den pågældende medlemsstat skal godkende.
3. Kommissionen fastlægger i samarbejde med værtsmedlemsstaten og de relevante EU-agenturer vilkårene for samarbejde med henblik på indsættelse af migrationsstyringsstøttehold samt indsættelse af teknisk udstyr og er ansvarlig for koordineringen af disse holds aktiviteter.
4. Den tekniske og operationelle forstærkning, migrationsstyringsstøtteholdene yder under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, kan omfatte:
 - (ll) bistand til screening af tredjelandstatsborgere ved ankomsten til de ydre grænser, herunder identifikation, registrering og debriefing af disse tredjelandstatsborgere og på medlemsstatens anmodning optagelse af tredjelandstatsborgernes fingeraftryk og sikkerhedskontrol af disse, idet der informeres om formålet med disse procedurer
 - (mm) indledende information af personer, som ønsker at ansøge om international beskyttelse, og den videre henvisning af dem til den berørte medlemsstats kompetente nationale myndigheder eller eksperter, der er indsat af [Den Europæiske Unions Asylagentur]

- (nn) teknisk og operationel bistand i forbindelse med tilbagesendelsesprocessen, herunder udarbejdelsen af afgørelser om tilbagesendelse, erhvervelse af rejsedokumenter samt forberedelse og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer, herunder med hensyn til frivillig tilbagevenden
- (oo) det nødvendige tekniske udstyr.
5. Agenturet samarbejder med [Den Europæiske Unions Asylagentur] om at lette foranstaltninger med henblik på henvisning til proceduren for international beskyttelse, og for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, hvis ansøgning om international beskyttelse er blevet afvist ved en endelig afgørelse, til tilbagesendelsesproceduren.
6. Migrationsstyringsstøtteholdene skal om nødvendigt omfatte personale med ekspertise inden for beskyttelse af børn, menneskehandel, beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og beskyttelse mod kønsbaseret vold.

Artikel 42

Foreslåede aktioner ved de ydre grænser

1. På grundlag af resultaterne af sårbarhedsvurderingen eller når en kritisk indvirkning henføres til et eller flere eksterne grænseafsnit, og under hensyntagen til de relevante elementer i medlemsstatens beredskabsplaner, agenturets risikoanalyse og analyselaget i det europæiske situationsbillede henstiller den administrerende direktør til den pågældende medlemsstat at indlede og gennemføre fælles operationer eller hurtige grænseindsatser eller enhver anden relevant indsats fra agenturets side som fastsat i artikel 37.
2. Den pågældende medlemsstat efterkommer henstillingen fra den administrerende direktør inden for fem arbejdsdage. I tilfælde af et negativt svar vedrørende de foreslåede foranstaltninger fremlægger medlemsstaten de begrundelser, der ligger til grund for dette svar. Den administrerende direktør underretter straks Kommissionen om de foreslåede foranstaltninger og om begrundelserne for det negative svar med henblik på at vurdere, om der kan kræves hasteforanstaltninger i henhold til artikel 43.

Artikel 43

Situationer ved de ydre grænser, der kræver en hurtig indsats

1. Hvis kontrollen ved de ydre grænser bliver så ineffektiv, at det vil kunne bringe Schengenområdet i fare, fordi:
- (pp) en medlemsstat ikke træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med en bestyrelsens afgørelse, jf. artikel 33, stk. 10, eller
- (qq) en medlemsstat, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer ved de ydre grænser, enten ikke har anmodet om tilstrækkelig bistand fra agenturet i henhold til artikel 38, 40, 41 eller 42 eller ikke tager de nødvendige skridt til gennemførelse af tiltag efter disse artikler,
- kan Kommissionen efter høring af agenturet og efter proceduren i artikel 117, stk. 3, træffe afgørelse ved brug af en gennemførelsesretsakt, hvori de foranstaltninger, som agenturet skal gennemføre for at afhjælpe disse risici, fastsættes, og hvori det kræves,

at den berørte medlemsstat samarbejder med agenturet om gennemførelsen af disse foranstaltninger.

I behørigt begrundede og særligt hastende tilfælde i forbindelse med den måde, hvorpå Schengenområdet fungerer, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 117, stk. 4, gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse.

2. Hvis der opstår en situation, der kræver en hurtig indsats, underrettes Europa-Parlamentet og Rådet straks herom og om alle efterfølgende foranstaltninger og afgørelser, der træffes vedrørende situationen.
3. For at afhjælpe risikoen for at bringe Schengenområdet i fare skal den i stk. 1 omhandlede Kommissionsafgørelse omfatte én eller flere af følgende foranstaltninger, der træffes af agenturet:
 - (rr) tilrettelægge og koordinere hurtige grænseindsatser og indsætte den europæiske grænse- og kystvagts stående korps
 - (ss) indsætte den europæiske grænse- og kystvagts stående korps inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold i særlige hotspotområder
 - (tt) koordinere aktiviteter for én eller flere medlemsstater og tredjelande ved de ydre grænser, herunder fælles operationer med tilgrænsende tredjelande
 - (uu) indsætte teknisk udstyr
 - (vv) tilrettelægge tilbagesendelsesindsatser.
4. Den administrerende direktør skal senest to arbejdsdage efter datoen for vedtagelsen af den i stk. 1 omhandlede Kommissionsafgørelse:
 - (ww) træffe afgørelse om de tiltag, der skal tages med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i nævnte afgørelse, herunder det tekniske udstyr og antallet af og profilerne for de operationelle medarbejdere, der kræves for at nå målene for nævnte afgørelse
 - (xx) forelægge et udkast til den operationelle plan for de berørte medlemsstater.
5. Den administrerende direktør og den berørte medlemsstat udarbejder den operationelle plan inden to arbejdsdage fra datoen for fremlæggelsen af udkastet.
6. Agenturet indsætter straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage fra datoen for fastlæggelsen af den operationelle plan det nødvendige operationelle personale fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, jf. artikel 55, med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i den i stk. 1 omhandlede Kommissionsafgørelse. Der indsættes yderligere hold, i det omfang det er nødvendigt, i anden fase og under alle omstændigheder senest syv arbejdsdage fra indsættelsen af de første hold i indsatsområdet.
7. Agenturet indsætter straks og under alle omstændigheder inden 10 arbejdsdage fra datoen for fastlæggelsen af den operationelle plan det fornødne tekniske udstyr til den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i den i stk. 1 omhandlede Kommissionsafgørelse.

Yderligere teknisk udstyr indsættes, i det omfang det er nødvendigt, i anden fase, jf. artikel 64.

8. Den berørte medlemsstat efterkommer den i stk. 1 omhandlede Kommissionsafgørelse. Med henblik herpå samarbejder den straks med agenturet og tager de nødvendige skridt, navnlig ved at efterkomme forpligtelserne i artikel 44, 83 og 84, til at lette gennemførelsen af nævnte afgørelse og den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er fastsat i afgørelsen og i den operationelle plan.
9. I overensstemmelse med artikel 58 og, når det er relevant, artikel 40, stiller medlemsstaterne det operationelle personale som fastsat af den administrerende direktør, jf. nærværende artikels stk. 4, til rådighed.

Hvis den berørte medlemsstat ikke efterkommer den i stk. 1 omhandlede Kommissionsafgørelse inden for 30 dage og ikke samarbejder med agenturet i medfør af nærværende artikels stk. 8, kan Kommissionen iværksætte den i artikel 29 i forordning (EU) 2016/399 omhandlede procedure.

Artikel 44

Instrukser til holdene

1. Under indsættelsen af grænseforvaltningsholdene, indsatsholdene til brug ved tilbagesendelser og migrationsstyringsstøtteholdene udsteder værtsmedlemsstaten instrukser til holdene i overensstemmelse med den operationelle plan.
2. Agenturet kan via sin koordinationsansvarlige meddele værtsmedlemsstaten sine holdninger til de instrukser, der gives til holdene. I sådanne tilfælde tager værtsmedlemsstaten hensyn hertil og respekterer dem så vidt muligt.
3. Hvis instrukserne til holdene ikke er i overensstemmelse med den operationelle plan, rapporterer den koordinationsansvarlige det straks til den administrerende direktør, som om nødvendigt kan træffe foranstaltninger i henhold til artikel 47, stk. 3.
4. Holdmedlemmerne overholder under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser fuldt ud de grundlæggende rettigheder, herunder retten til adgang til asylprocedurer, og respekterer den menneskelige værdighed. De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser, skal stå i et rimeligt forhold til målene for disse foranstaltninger. De må under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser ikke diskriminere personer på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.
5. De holdmedlemmer, der ikke er agenturets vedtægtsomfattede medarbejdere, kan fortsat pålægges disciplinærforanstaltninger af deres oprindelsesmedlemsstat. Oprindelsesmedlemsstaten fastsætter bestemmelser om passende disciplinære eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med sin nationale lovgivning vedrørende tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder eller forpligtelser vedrørende international beskyttelse under udførelsen af en fælles operation eller hurtig grænseindsats.

Artikel 45

Den koordinationsansvarlige

1. Agenturet sikrer den operationelle gennemførelse af alle de organisatoriske aspekter under de fælles operationer, pilotprojekter og hurtige grænseindsatser, herunder tilstedeværelsen af vedtægtsomfattede medlemmer af agenturets personale.

2. Den administrerende direktør udpeger en eller flere eksperter fra agenturets vedtægtsomfattede personale, der skal indsættes som koordinationsansvarlig(e) for hver fælles operation eller hurtig grænseindsats, jf. dog artikel 60. Den administrerende direktør underretter værtsmedlemsstaten om udpegelsen.
3. Den koordinationsansvarlige handler på agenturets vegne med hensyn til alle aspekter af indsættelsen af holdene. Den koordinationsansvarlige har til opgave at fremme samarbejdet og koordinationen mellem værtsmedlemsstater og de deltagende medlemsstater. Den koordinationsansvarlige skal navnlig:
 - (yy) fungere som forbindelsesled mellem agenturet, værtsmedlemsstaten og medlemmerne af de europæiske grænse- og kystvagthold og yde bistand på vegne af agenturet i alle spørgsmål vedrørende betingelserne for deres indsættelse i holdene
 - (zz) overvåge, at den operationelle plan gennemføres korrekt, herunder hvad angår beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, og rapportere til agenturet herom
 - (ææ) handle på agenturets vegne i forbindelse med alle aspekter af indsættelsen af dets hold og rapportere til agenturet om alle disse aspekter
 - (øø) rapportere til den administrerende direktør, hvis instrukserne til holdene fra værtsmedlemsstaterne ikke er i overensstemmelse med den operationelle plan, og hvis det er relevant, foreslå den administrerende direktør at overveje at træffe afgørelse efter artikel 47.
4. I forbindelse med fælles operationer eller hurtige grænseindsatser kan den administrerende direktør give den koordinationsansvarlige beføjelse til at bistå med at løse eventuelle uoverensstemmelser om gennemførelsen af den operationelle plan og indsættelsen af hold.

Artikel 46

Omkostninger

1. Agenturet dækker fuldt ud følgende omkostninger, som afholdes af medlemsstaterne, når de stiller operationelt personale til rådighed til kortvarig indsættelse som holdmedlemmer af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps:
 - (åå) rejseomkostninger fra oprindelsesmedlemsstaten til værtsmedlemsstaten og fra værtsmedlemsstaten til oprindelsesmedlemsstaten og internt i værtsmedlemsstaten med henblik på indsættelsen
 - (aaa) omkostninger vedrørende vaccinationer
 - (bbb) omkostninger vedrørende særlige forsikringsbehov
 - (ccc) omkostninger vedrørende sundhedsydelser
 - (ddd) dagpenge, herunder indkvarteringsomkostninger
 - (eee) omkostninger vedrørende agenturets tekniske udstyr.
2. Efter forudgående godkendelse fra Kommissionen fastsætter bestyrelsen de nærmere regler og ajourfører dem, når det er nødvendigt, for så vidt angår betaling af udgifter, der er afholdt af det personale, der er indsat i kort tid, jf. artikel 58. De nærmere

regler skal så vidt muligt være baseret på forenkledede omkostningsmuligheder. Bestyrelsen sigter i givet fald mod at sikre sammenhæng med reglerne for godtgørelse af det vedtægtsomfattede personales udgifter til tjenesterejser.

Artikel 47

Suspendering eller afslutning af aktiviteter

1. Den administrerende direktør bringer agenturets aktiviteter til ophør, hvis betingelserne for at gennemføre disse aktiviteter ikke længere er opfyldt. Den administrerende direktør underretter den berørte medlemsstat, inden aktiviteterne bringes til ophør.
2. De medlemsstater, der deltager i en fælles operation, en hurtig grænseindsats eller indsættelsen af et migrationsstyringsstøttehold, kan anmode den administrerende direktør om at bringe den fælles operation, den hurtige grænseindsats eller indsættelsen af migrationsstyringsstøtteholdet til ophør.
3. Den administrerende direktør kan efter at have underrettet den berørte medlemsstat trække finansieringen af en aktivitet tilbage eller suspendere eller bringe den til ophør, hvis værtsmedlemsstaten ikke respekterer den operationelle plan.
4. Efter at have hørt den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og efter at have underrettet den berørte medlemsstat trækker den administrerende direktør finansieringen af en fælles operation, en hurtig grænseindsats, et pilotprojekt, indsættelsen af et migrationsstyringsstøttehold, en tilbagesendelsesoperation, en tilbagesendelsesindsats eller en samarbejdsordning tilbage eller suspenderer eller bringer sådanne aktiviteter helt eller delvis til ophør, hvis vedkommende finder, at der er sket tilsidesættelser af de grundlæggende rettigheder eller af forpligtelsen til at yde international beskyttelse, som er af alvorlig art, eller som sandsynligvis vil være ved. Den administrerende direktør underretter bestyrelsen om en sådan afgørelse.
5. Hvis den administrerende direktør træffer afgørelse om at suspendere agenturets indsættelse af et migrationsstyringsstøttehold eller bringe den til ophør, underretter den pågældende de øvrige relevante agenturer, som er aktive i det pågældende hotspotområde eller kontrollerede center, om denne afgørelse.

Artikel 48

Evaluering af aktiviteter

Den administrerende direktør evaluerer resultaterne af de fælles operationer og de hurtige grænseindsatser, pilotprojekterne, indsættelserne af migrationsstyringsstøttehold og det operationelle samarbejde med tredjelande. Den pågældende fremsender detaljerede evalueringsrapporter sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder senest 60 dage efter disse aktiviteters afslutning. Den administrerende direktør foretager en omfattende sammenlignende analyse af disse resultater for at fremme kvaliteten, sammenhængen og effektiviteten af fremtidige aktiviteter og inkluderer denne analyse i årsberetningen om agenturets virksomhed.

AFDELING 8
AGENTURETS TILTAG PÅ OMRÅDET TILBAGESENDELSE

Artikel 49

Tilbagesendelse

1. Agenturet skal for så vidt angår tilbagesendelse under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og de generelle principper i EU-retten og folkeretten, herunder forpligtelser vedrørende beskyttelse af flygtninge og børns rettigheder, navnlig:
 - (fff) yde teknisk og operationel bistand til medlemsstaterne i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, herunder udarbejdelse af afgørelser om tilbagesendelse, identifikation af tredjelandsstatsborgere og kortlægning af medlemsstaternes øvrige aktiviteter forud for tilbagesendelse og i relation til tilbagesendelse, herunder frivillige udrejser, for at skabe et integreret system for forvaltning af tilbagesendelser mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder med deltagelse af relevante myndigheder i tredjelande og andre relevante interessenter
 - (ggg) yde teknisk og operationel bistand til medlemsstater, der står over for udfordringer med hensyn til tilbagesendelse eller migrationspres, herunder ved at indsætte migrationsstyringsteam
 - (hhh) udvikle en referencemodel for et system for forvaltning af tilbagesendelser, der foreskriver strukturen af de nationale systemer for forvaltning af tilbagesendelser, samt yde teknisk og operationel bistand til medlemsstaterne i forbindelse med udviklingen af nationale systemer for forvaltning af tilbagesendelser, der er i overensstemmelse med modellen
 - (iii) udvikle og drive et centralt system og en kommunikationsinfrastruktur mellem medlemsstaternes nationale systemer for forvaltning af tilbagesendelser og det centrale system samt yde teknisk og operationel bistand til medlemsstaterne med hensyn til at koble sig til kommunikationsstrukturen
 - (jjj) yde teknisk og operationel bistand til medlemsstaterne med henblik på identifikation af tredjelandsstatsborgere og erhvervelse af rejsedokumenter, blandt andet via konsulært samarbejde, uden at videregive oplysninger om, at der er indgivet en ansøgning om international beskyttelse tilrettelægge og koordinere tilbagesendelsesoperationer og yde støtte ved frivillig udrejse i samarbejde med medlemsstaterne
 - (kkk) tilrettelægge, fremme og koordinere aktiviteter, der muliggør informationsudveksling og kortlægning og samling af bedste praksis med hensyn til forhold, der vedrører tilbagesendelser mellem medlemsstaterne
 - (lll) finansiere eller medfinansiere de operationer, indsatser og aktiviteter, der er omhandlet i dette kapitel, over dets budget, i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.
2. Den tekniske og operationelle bistand, der er omhandlet i stk. 1, litra b), skal omfatte aktiviteter med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre de kompetente nationale myndigheders tilbagesendelsesprocedurer ved hjælp af navnlig følgende:

(mmm) tolketjenester

(nnn) praktiske oplysninger om, analyser af og henstillinger vedrørende de tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, og som er relevante for gennemførelsen af denne forordning, hvis det er hensigtsmæssigt, i samarbejde med andre EU-organer, -kontorer og -agenturer, herunder EASO

(ooo) rådgivning om teknisk og operationel bistand i forbindelse med gennemførelsen og forvaltningen af tilbagesendelsesprocedurer i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF, herunder udarbejdelse af tilbagesendelsesafgørelser, identifikation og erhvervelse af rejsedokumenter

(ppp) rådgivning og bistand i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF og folkeretten vedrørende de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at personer i udsendelsesposition er til stede, og for at forhindre, at de forsvinder

(qqq) udstyr, kapacitet og ekspertise til gennemførelse af afgørelser om tilbagesendelse og til identifikation af tredjelandstatsborgere.

3. Agenturet sigter mod at skabe synergier og sammenkoble EU-finansierede net og programmer på området tilbagesendelse i tæt samarbejde med Kommissionen og med støtte fra relevante interessenter, herunder det europæiske migrationsnetværk.
4. Agenturet kan undtagelsesvis modtage tilskud fra EU-fonde, der specifikt støtter tilbagesendelsesaktiviteter i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet. Agenturet sikrer, at det i dets støtteaftaler med medlemsstaterne gøres til en betingelse for finansiell støtte, at chartret overholdes fuldt ud.

Artikel 50

Informationsudvekslingssystemer og forvaltning af tilbagesendelse

Agenturet udvikler, anvender og driver informationssystemer og softwareapplikationer, der muliggør udveksling af klassificerede og følsomme ikkeklassificerede oplysninger med henblik på tilbagesendelser internt i den europæiske grænse- og kystvagt og med henblik på udveksling af de personoplysninger, der er omhandlet i artikel 87-89, jf. Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444, Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 og [forordning (EF) nr. 45/2001].

Agenturet opretter, driver og vedligeholder navnlig et centralt system til behandling af alle de oplysninger og data, der automatisk fremsendes via medlemsstaternes nationale systemer for forvaltning af tilbagesendelser, og som er nødvendige for, at agenturet kan yde teknisk og operationel bistand som fastsat i artikel 49.

Artikel 51

Tilbagesendelsesoperationer

1. Uden at tage stilling til afgørelser om tilbagesendelse yder agenturet teknisk og operationel bistand og sikrer koordineringen eller tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, blandt andet i form af chartering af luftfartøjer med henblik på sådanne operationer eller tilrettelæggelse af tilbagesendelser på

ruteflyvninger. Agenturet kan på eget initiativ koordinere eller tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer.

2. Medlemsstaterne forelægger hver måned de operationelle data om tilbagesendelser, der er nødvendige for, at agenturet kan vurdere behovene for tilbagesendelser, og underretter det om deres vejledende planlægning vedrørende antallet af personer i udsendelsesposition og de tredjelande, hvortil der skal ske tilbagesendelse, begge for så vidt angår de relevante nationale tilbagesendelsesoperationer, og om deres behov for agenturets bistand eller koordinering. Agenturet udarbejder og ajourfører en rullende operationel plan for at give de medlemsstater, der anmoder om det, den nødvendige operationelle forstærkning, herunder i form af teknisk udstyr. Agenturet kan på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat på grundlag af en behovsvurdering i den rullende operationelle plan medtage datoer og destinationer for tilbagesendelsesoperationer, hvis den finder det nødvendigt. Bestyrelsen træffer efter forslag fra den administrerende direktør afgørelse om fremgangsmåden i forbindelse med den rullende operationelle plan.
3. Agenturet kan yde den nødvendige tekniske og operationelle bistand og enten på de deltagende medlemsstaters anmodning eller på eget forslag sikre koordinationen eller tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, hvortil et tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse, stiller transportmidler og ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed ("tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperationer"). De deltagende medlemsstater og agenturet sikrer, at de grundlæggende rettigheder og princippet om non-refoulement overholdes, og at der sker en forholdsmæssig brug af tvangsmidler under hele tilbagesendelsesoperationen. Mindst én repræsentant for medlemsstaterne og én observatør ved tvangsmæssig tilbagesendelse fra den pulje, der oprettes i henhold til artikel 52, eller fra den nationale tilsynsordning i den deltagende medlemsstat, skal være til stede under hele tilbagesendelsesoperationen og indtil ankomsten til det tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse.
4. Den administrerende direktør udarbejder straks en tilbagesendelsesplan for tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperationer. Den administrerende direktør og alle deltagende medlemsstater indgår aftale om planen, som præciserer de organisatoriske og proceduremæssige aspekter af den tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperation under hensyntagen til indvirkningerne på de grundlæggende rettigheder og risiciene ved sådanne operationer. Alle ændringer eller tilpasninger af denne plan skal godkendes af de i stk. 3 og i nærværende stykke omhandlede parter.
5. Tilbagesendelsesplanen for tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperationer er bindende for agenturet og alle deltagende medlemsstater. Den skal omfatte alle de skridt, der er nødvendige for at gennemføre den tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperation.

Der føres tilsyn med hver tilbagesendelsesoperation, jf. artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF. Tilsynet med tvangsmæssige tilbagesendelsesoperationer udføres af observatøren ved tvangsmæssig tilbagesendelse på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier og omfatter hele tilbagesendelsesoperationen fra før afrejsen til overdragelsen af personerne i udsendelsesposition til det tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse. Observatøren ved tvangsmæssig tilbagesendelse indsender en rapport om hver tvangsmæssig tilbagesendelsesoperation til den administrerende direktør, den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og de kompetente nationale

myndigheder i alle de medlemsstater, der er involveret i den pågældende operation. Den administrerende direktør og de kompetente nationale myndigheder sikrer om nødvendigt en passende opfølgning herpå.

Hvis agenturet er bekymret for, om de grundlæggende rettigheder i forbindelse med en tilbagesendelsesoperation overholdes, meddeler agenturet de deltagende medlemsstater og Kommissionen dette.

6. Den administrerende direktør evaluerer resultaterne af tilbagesendelsesoperationerne og sender hver sjette måned en detaljeret evalueringsrapport vedrørende alle de tilbagesendelsesoperationer, der er blevet gennemført i det foregående halvår, til bestyrelsen, sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder. Den administrerende direktør foretager en omfattende sammenlignende analyse af disse resultater for at fremme kvaliteten, sammenhængen og effektiviteten af fremtidige tilbagesendelsesoperationer. Den administrerende direktør medtager denne analyse i årsberetningen om agenturets virksomhed.
7. Agenturet finansierer eller medfinansierer tilbagesendelsesoperationer over sit budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet, idet tilbagesendelsesoperationer, der gennemføres af mere end én medlemsstat eller fra hotspotområder eller kontrollerede centre, prioriteres.

Artikel 52

Pulje af observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse

1. Agenturet opretter efter høring af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder en pulje af observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse fra de kompetente organer, som fører tilsyn med tvangsmæssige tilbagesendelser, jf. artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF, og som er uddannet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 62.
2. Bestyrelsen træffer på forslag af den administrerende direktør afgørelse om det antal observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse, der skal stilles til rådighed til puljen, og deres profil. Den samme procedure finder anvendelse ved alle senere ændringer af profilerne og det samlede antal. Medlemsstaterne er ansvarlige for at bidrage til puljen ved at udnævne observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse, der svarer til den fastlagte profil. Der skal indgå observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse med særlig ekspertise i børnebeskyttelse i puljen.
3. Medlemsstaternes bidrag med observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til tilbagesendelsesoperationer og -indsatser i det følgende år planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 21 arbejdsdage før den planlagte indsættelse eller fem arbejdsdage i tilfælde af en hurtig tilbagesendelsesindsats.
4. Agenturet stiller på anmodning observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed for de deltagende medlemsstater, som på medlemsstaternes vegne fører tilsyn med, at tilbagesendelsesoperationerne og tilbagesendelsesindsatserne gennemføres på korrekt vis under hele deres varighed. Ved enhver

tilbagesendelsesoperation, der omfatter børn, stiller agenturet observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse med særlig ekspertise i børnebeskyttelse til rådighed.

5. Observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse forbliver omfattet af deres oprindelsesmedlemsstats disciplinære foranstaltninger under udførelsen af en tilbagesendelsesoperation eller tilbagesendelsesindsats.

Artikel 53

Indsatshold til brug ved tilbagesendelser

1. Agenturet kan enten på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ indsætte insatshold til brug ved tilbagesendelser under tilbagesendelsesindsatser inden for rammerne af migrationsstyringshold eller i det omfang, det er nødvendigt for at yde yderligere teknisk og operationel bistand på tilbagesendelsesområdet, herunder når sådanne udfordringer er knyttet til store indgående blandede migrationsstrømme eller overtagelsen af tredjelandsstatsborgere, der er bjærget på havet.
2. Artikel 41, stk. 2, 3, 4 og 5 og artikel 44, 45 og 46 finder tilsvarende anvendelse på de europæiske insatshold til brug ved tilbagesendelser.

Artikel 54

Tilbagesendelsesindsatser

1. I situationer, hvor en medlemsstat står over for en byrde i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelsen til at tilbagesende tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af afgørelser om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat, yder agenturet enten på eget initiativ eller efter anmodning fra den pågældende medlemsstat passende teknisk og operationel bistand i form af en tilbagesendelsesindsats. En sådan indsats kan bestå i indsættelse af insatshold til brug ved tilbagesendelser i værtsmedlemsstaten, som yder bistand ved gennemførelsen af tilbagesendelsesprocedurer og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer fra værtsmedlemsstaten.
2. Agenturet kan også iværksætte tilbagesendelsesindsatser i tredjelande på grundlag af de retningslinjer, der er fastsat i den flerårige strategiske politikcyklus, hvis et sådant tredjeland kræver yderligere teknisk og operationel bistand med hensyn til dets tilbagesendelsesaktiviteter. En sådan indsats kan bestå i indsættelse af insatshold med henblik på at yde teknisk og operationel bistand til tredjelandes tilbagesendelsesaktiviteter.
3. I situationer, hvor en medlemsstat står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer i forbindelse med opfyldelsen af sin forpligtelse til at tilbagesende tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af afgørelser om tilbagesendelse, yder agenturet enten på eget initiativ eller efter anmodning fra den pågældende medlemsstat passende teknisk og operationel bistand i form af en hurtig tilbagesendelsesindsats. En hurtig tilbagesendelsesindsats kan bestå i hurtig indsættelse af insatshold til brug ved tilbagesendelser i værtsmedlemsstaten, som yder bistand ved gennemførelsen af tilbagesendelsesprocedurer og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer fra værtsmedlemsstaten.
4. I forbindelse med en tilbagesendelsesindsats udarbejder den administrerende direktør straks en operationel plan efter aftale med værtsmedlemsstaten og de deltagende medlemsstater. De relevante bestemmelser i artikel 39 finder anvendelse.

5. Den administrerende direktør træffer snarest mulig afgørelse om den operationelle plan og i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, inden for fem arbejdsdage. De berørte medlemsstater og bestyrelsen underrettes straks skriftligt om afgørelsen.
6. Agenturet finansierer eller medfinansierer tilbagesendelsesindsatser over sit budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.

AFDELING 9

KAPACITET

Artikel 55

Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps

1. Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps på 10 000 operationelle medarbejdere skal indgå som en del af agenturet. Dette stående korps skal bestå af følgende tre kategorier af personale i overensstemmelse med den årlige tilgængelighedsordning, der er fastsat i bilag I:
 - (rrr) Kategori 1: operationelle medarbejdere i agenturet, der er ansat i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, og som er indsat i indsatsområder, jf. artikel 56
 - (sss) Kategori 2: operationelle medarbejdere fra medlemsstaterne, der er udstationeret langvarigt i agenturet som en del af det stående korps, jf. artikel 57
 - (ttt) Kategori 3: operationelle medarbejdere fra medlemsstaterne, der udsendes kortvarigt til agenturet som en del af det stående korps, jf. artikel 58.
2. Agenturet indsætter medlemmerne af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps som medlemmer af grænseforvaltningsholdene, migrationsstyringsstøtteholdene og holdene til brug ved tilbagesendelser i forbindelse med fælles operationer, hurtige grænseindsatser eller tilbagesendelsesindsatser eller andre relevante operationelle aktiviteter i medlemsstaterne eller i tredjelande.
3. I henhold til artikel 83 skal alle medlemmer af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps kunne udføre grænsekontrol eller tilbagesendelsesopgaver, herunder de opgaver, der kræver udøvende beføjelser som fastsat i den relevante nationale lovgivning eller, for agenturets personale, i overensstemmelse med bilag II.
4. På forslag af den administrerende direktør træffer bestyrelsen senest den 31. marts hvert år under hensyntagen til agenturets risikoanalyse, resultaterne af sårbarhedsvurderingen og den flerårige strategiske politikcyklus og med udgangspunkt i det antal medarbejdere og disses profiler, der er til rådighed for agenturet gennem dets vedtægtsomfattede personale og de igangværende udstationeringer, afgørelse om:
 - (uuu) antallet af operationelle medarbejdere pr. specifik profil under hver af de tre kategorier inden for den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, der skal indgå i holdene det følgende år

(vvv) det specifikke antal operationelle medarbejdere og deres profiler pr. medlemsstat, der skal udstationeres i agenturet i overensstemmelse med artikel 57, og som skal udpeges i overensstemmelse med artikel 58 det følgende år

(www) en vejledende flerårig planlægning af profilerne for årene derefter for at lette den langsigtede planlægning af medlemsstaternes bidrag og rekrutteringen af agenturets vedtægtsomfattede personale.

5. Med henblik på artikel 74 udvikler og sikrer agenturet kommando- og kontrolstrukturerne for at sikre en effektiv indsættelse af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps på tredjelandes område.
6. Agenturet kan ansætte op til 4 % af det samlede antal medarbejdere i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps som personale med understøttende funktioner i forbindelse med oprettelsen af det stående korps og med henblik på planlægning og forvaltning af dets aktiviteter og til erhvervelse af agenturets eget udstyr.

Artikel 56

Agenturets vedtægtsomfattede personale inden for den europæiske grænse- og kystvagts stående korps

1. Agenturet bidrager til den europæiske grænse- og kystvagts korps med medlemmer af dets vedtægtsomfattede personale (kategori 1), som skal indsættes i indsatsområder som holdmedlemmer med alle opgaver og beføjelser, herunder opgaven med at betjene agenturets eget udstyr.
2. I henhold til artikel 62, stk. 2, skal de nye medarbejdere efter ansættelsen gennemgå et fuldstændigt uddannelsesforløb for grænsevagter eller vedrørende tilbagesendelse, alt efter hvad der er relevant, inden for rammerne af særlige uddannelsesprogrammer, som agenturet har udformet, og på grundlag af aftaler med udvalgte medlemsstater; uddannelsen gennemføres på deres specialiserede læresteder. Udgifterne til uddannelse dækkes fuldt ud af agenturet.
3. Agenturet sikrer under hele ansættelsen, at dets vedtægtsomfattede personale varetager deres opgaver som holdmedlemmer med høje standarder. Der skal udarbejdes passende uddannelseskort for hver ansat, der sikrer, at de konstant har det faglige niveau til at kunne udføre opgaver som grænsevagter eller i forbindelse med tilbagesendelse.
4. Andre medarbejdere, der er ansat af agenturet, og som ikke er kvalificerede til at udføre grænsekontrol- eller tilbagesendelsesopgaver, må kun indsættes under fælles operationer med henblik på koordinering og andre dermed forbundne opgaver. De skal indgå som en del af holdene.

Artikel 57

Medlemsstaternes deltagelse i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps gennem langsigtet udstationeringer

1. Medlemsstaterne bidrager til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med operationelt personale, der udstationeres som holdmedlemmer i agenturet (kategori 2). Varigheden af de individuelle udstationeringer fastlægges i overensstemmelse med artikel 93, stk. 7. For at lette gennemførelsen af det system

for finansiel støtte., der er omhandlet i artikel 61, begynder udstationeringen som hovedregel i begyndelsen af et kalenderår.

2. Hver medlemsstat er ansvarlig for at sikre det operationelle personales fortsatte bidrag som udstationerede holdmedlemmer i overensstemmelse med bilag III.
3. Det operationelle personale, der udstationeres i agenturet, har samme opgaver og beføjelser som holdmedlemmerne. Den medlemsstat, der har udstationeret det operationelle personale eller andet relevant personale, betragtes som deres oprindelsesmedlemsstat. Under udstationeringen træffer den administrerende direktør beslutning om de udstationerede holdmedlemmers placering(er) og varigheden af indsættelsen/indsættelserne i overensstemmelse med de operationelle behov.
4. Senest den 30. juni hvert år udpeger hver medlemsstat det operationelle personale, der skal udstationeres, i overensstemmelse med det specifikke antal medarbejdere og de profiler, som bestyrelsen har truffet afgørelse om for det følgende år, jf. artikel 55, stk. 4. Agenturet kan undersøge, om det operationelle personale, som medlemsstaterne foreslår, svarer til de fastlagte profiler og besidder de nødvendige sprogkundskaber. Senest den 15. september godkender agenturet de foreslåede kandidater eller anmoder en medlemsstat om at foreslå en anden kandidat til udstationering, hvis den foreslåede kandidat ikke svarer til den krævede profil, ikke har tilstrækkelige sprogkundskaber, har begået tjenesteforseelser eller har overtrådt de gældende regler under tidligere udsendelser.
5. Hvis en operationel medarbejder som følge af force majeure ikke kan udstationeres eller ikke kan fortsætte sin udstationering, sørger den pågældende medlemsstat for, at den pågældende udskiftes med en anden operationel medarbejder, der har den profil, der kræves.

Artikel 58

Medlemsstaternes deltagelse i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps gennem kortsigtede udsendelser

1. Ud over de udstationeringer, der er omhandlet i artikel 57, bidrager medlemsstaterne senest den 30. juni hvert år også til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps ved at udpege grænsevagter og andet relevant personale til den nationale liste over operationelt personale til kortvarige udsendelser (kategori 3) i overensstemmelse med de bidrag, der er anført i bilag IV, og i overensstemmelse med det specifikke antal profiler, som bestyrelsen har truffet beslutning om for det følgende år, jf. artikel 55, stk. 4. De nationale lister over udpegede operationelle medarbejdere skal meddeles til agenturet. Betalingen af udgifterne til personale, der udsendes i henhold til denne artikel, skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 46, stk. 2.
2. Hver medlemsstat har ansvaret for at sikre, at de udpegede operationelle medarbejdere er til rådighed efter anmodning fra agenturet i overensstemmelse med de i denne artikel fastlagte ordninger. Hver enkelt operationel medarbejder står til rådighed i en periode på højst 4 måneder inden for et kalenderår.
3. Agenturet kan kontrollere, om det operationelle personale, der er udpeget til kortvarig udsendelse af medlemsstaterne, svarer til de fastlagte profiler og har de nødvendige sprogkundskaber. Agenturet kan anmode en medlemsstat om at fjerne en operationel medarbejder fra den nationale liste, hvis den pågældende ikke svarer til

den krævede profil, ikke har tilstrækkelige sprogkundskaber, har begået tjenesteforseelser eller har overtrådt de gældende regler under tidligere udsendelser.

4. Senest den 31. juli hvert år anmoder agenturet medlemsstaterne om at yde deres bidrag i form af operationelle medarbejdere til fælles operationer for det følgende år. Den enkeltes udsendelsesperioder fastlægges på grundlag af de årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. Slutresultatet skal dog være, at medlemsstaterne stiller det antal operationelle medarbejdere med de profiler, der er angivet i agenturets anmodning, til rådighed.
5. Hvis en operationel medarbejder som følge af force majeure ikke kan udsendes i overensstemmelse med aftalerne, sørger den pågældende medlemsstat for, at den pågældende udskiftes med en anden operationel medarbejder fra listen, der har den krævede profil.
6. I tilfælde af øgede behov for at styrke en igangværende fælles operation eller et behov for at iværksætte en ny fælles operation, der ikke er specificeret i det respektive årlige arbejdsprogram og de tilsvarende konklusioner af de årlige bilaterale forhandlinger, underretter den administrerende direktør straks medlemsstaterne om de yderligere behov ved at angive det mulige antal operationelle medarbejdere og profiler, som hver medlemsstat skal stille med. Når den administrerende direktør og værtslandet vedtager en ændret operationel plan eller, hvis det er relevant, en ny operationel plan, fremsætter den administrerende direktør en formel anmodning om det pågældende antal operationelle medarbejdere og profiler. De respektive holdmedlemmer skal udsendes fra hver medlemsstat inden for 20 arbejdsdage efter den formelle anmodning.
7. Hvis risikoanalysen eller en eventuel tilgængelig sårbarhedsvurdering viser, at en medlemsstat står over for en situation, der i væsentlig grad vil berøre udførelsen af nationale opgaver, skal dens bidrag udgøre halvdelen af det pågældende års bidrag, jf. bilag IV. Hvis en medlemsstat påberåber sig en sådan ekstraordinær situation, giver den skriftligt en udførlig begrundelse og oplysninger om situationen til agenturet, som skal indgå i den rapport, der er omhandlet i artikel 65.
8. Varigheden af indsættelsen i en bestemt operation beslutes af oprindelsesmedlemsstaten, men kan under alle omstændigheder ikke være på under 30 dage, medmindre varigheden af den operation, som indsættelsen er en del af, er på under 30 dage.

Artikel 59

Midtvejsevaluering af måde, hvorpå den europæiske grænse- og kystvagts stående korps fungerer

1. Senest den 31. juni 2024 foretager Kommissionen navnlig på grundlag af de rapporter, der er omhandlet i artikel 65, en midtvejsevaluering af, hvordan den europæisk grænse- og kystvagts stående korps fungerer, og vurderer dets samlede antal og sammensætning. Ved evalueringen skal der tages hensyn til udviklingen i det vedtægtsomfattede personale, der skal indgå i bidraget til agenturet, eller eventuelle væsentlige ændringer i de enkelte medlemsstaters kapacitet, som påvirker deres evne til at bidrage til det stående korps.
2. Denne midtvejsevaluering ledsages om nødvendigt af passende forslag til ændring af bilag I, III og IV.

Artikel 60
Lokalkontorer

1. Forudsat at værtsmedlemsstaten er indforstået hermed, kan agenturet oprette lokalkontorer på dens område for at lette og forbedre koordineringen af de operationelle aktiviteter, herunder på tilbagesendelsesområdet, som tilrettelægges af agenturet i den pågældende medlemsstat eller i naboregionen, og for at sikre en effektiv forvaltning af agenturets menneskelige og tekniske ressourcer. Lokalkontorerne skal være midlertidige og oprettes for det tidsrum, der er nødvendigt for, at agenturet kan udføre væsentlige operationelle aktiviteter i den pågældende medlemsstat eller i den pågældende naboregion. Dette tidsrum kan om nødvendigt forlænges.
2. Agenturet og den værtsmedlemsstat, hvor lokalkontoret oprettes, bestræber sig på at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre de bedst mulige betingelser for varetagelsen af de opgaver, der pålægges lokalkontoret.
3. Lokalkontoret skal, når det er relevant:
 - (xxx) yde operationel og logistisk støtte og sikre koordineringen af agenturets aktiviteter i de berørte indsatsområder
 - (yyy) yde operationel støtte til medlemsstaten i de pågældende indsatsområder
 - (zzz) overvåge agenturets holds aktiviteter og regelmæssigt rapportere til hovedsædet
 - (æææ) samarbejde med værtsmedlemsstaten/værtsmedlemsstaterne om alle spørgsmål vedrørende den praktiske gennemførelse af de operationelle aktiviteter, som agenturet har tilrettelagt i den eller de pågældende medlemsstat(er), herunder eventuelle yderligere spørgsmål, der måtte være opstået i forbindelse med disse aktiviteter
 - (øøø) støtte den i artikel 45 omhandlede koordinationsansvarlige i forbindelse med dennes samarbejde med de deltagende medlemsstater om alle spørgsmål vedrørende deres bidrag til de operationelle aktiviteter, som agenturet har tilrettelagt, og om nødvendigt samarbejde med hovedsædet
 - (ååå) bistå den koordinationsansvarlige med om nødvendigt at lette koordineringen og kommunikationen mellem agenturets hold og de relevante myndigheder i værtsmedlemsstaten
 - (aaaa) tilrettelægge logistisk støtte i forbindelse med indsættelse af medlemmerne af holdene og indsættelse og brug af teknisk udstyr
 - (bbbb) yde al anden logistisk støtte vedrørende det indsatsområde, som de er ansvarlige for, med henblik på at lette gennemførelsen af de operationelle aktiviteter, som agenturet har tilrettelagt
 - (cccc) støtte agenturets forbindelsesofficer med henblik på at kortlægge aktuelle eller fremtidige udfordringer i forbindelse med grænseforvaltning i det område, de er ansvarlige for, eller med gennemførelsen af den gældende EU-ret om tilbagesendelse og regelmæssigt rapportere til hovedsædet

- (dddd) sikre en effektiv forvaltning af agenturets eget udstyr inden for de områder, der er omfattet af dets aktiviteter, herunder eventuel registrering, langsigtet vedligeholdelse og eventuel nødvendig logistisk støtte.
4. Hvert lokalkontor ledes af en repræsentant for agenturet udpeget af den administrerende direktør. Den udpegede leder af lokalkontoret fører tilsyn med kontorets overordnede arbejde og fungerer som centralt kontaktpunkt for kontorets arbejde.
 5. Bestyrelsen træffer på forslag af den administrerende direktør afgørelse om lokalkontorets oprettelse, dets sammensætning, hvor længe det skal eksistere og om nødvendigt forlængelse af dette tidsrum under hensyntagen til udtalelse fra Kommissionen og samtykke fra den medlemsstat, på hvis område det pågældende lokalkontor befinder sig. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer.
 6. Den administrerende direktør aflægger hvert kvartal rapport til bestyrelsen om lokalkontorenes virksomhed. Lokalkontorenes aktiviteter skal beskrives i et særskilt afsnit i den årlige aktivitetsrapport, jf. artikel 98, stk. 2, nr. 10).

Artikel 61

Finansiel støtte til udvikling af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps

1. Medlemsstaterne har ret til at modtage finansielle midler i form af finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne på årsbasis, til støtte for udviklingen af de menneskelige ressourcer for derved at sikre deres bidrag til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, jf. bilag III og IV og artikel 125, stk. 1, litra a), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, som skal betales efter udløbet af det pågældende år, og efter opfyldelse af de betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 3 og 4. Finansieringen skal baseres på et referencebeløb som fastsat i stk. 2 og beløbe sig til:

(eeee) 100 % af referencebeløbet ganget med antallet af grænsevagter eller andre medarbejdere, der hvert år skal udstationeres i henhold til bilag III

(ffff) 30 % af referencebeløbet ganget med antallet af grænsevagter eller andre medarbejdere, der rent faktisk indsættes, jf. artikel 58 inden for den grænse, der er fastsat i bilag IV.
2. Det i stk. 1 omhandlede referencebeløb skal svare til den årlige grundløn for en kontraktansat, ansættelsesgruppe III, lønklasse 8, trin 1, jf. artikel 93 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen ("AØA") med forbehold af den korrektionskoefficient, der finder anvendelse på den pågældende medlemsstat.
3. Den årlige betaling af det i stk. 1, litra a), nævnte beløb forfalder på betingelse af, at medlemsstaterne tilsvarende øger deres respektive samlede antal nationale grænsevagter ved at ansætte nye grænsevagter og andre medarbejdere i den pågældende periode. De relevante oplysninger med henblik på rapportering forelægges agenturet i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlinger og kontrolleres ved hjælp af sårbarhedsvurderingen det følgende år. Den årlige betaling af det i stk. 1, litra b), omhandlede beløb skal erlægges i forhold til antallet af grænsevagter eller andre medarbejdere, der i praksis er indsat i mindst 4 måneder, jf. artikel 58, inden for den grænse, der er fastsat i bilag IV.

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af en gennemførelsesretsakt detaljerede regler for den årlige betaling og overvågningen af de gældende betingelser, jf. stk. 3, efter proceduren i artikel 117, stk. 3.

Artikel 62

Uddannelse

1. Under hensyntagen til den kapacitetsköreplan, der er omhandlet i artikel 9, stk. 4, når der findes en sådan, udvikler agenturet i samarbejde med de relevante uddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne og, hvis det er relevant, EASO og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, særlige uddannelsesværktøjer, herunder specifik oplæring i beskyttelse af børn og andre sårbare personer. Det sikrer de grænsevagter og andet relevant personale, som er medlem af den europæiske grænse- og kystvagts korps, den videreuddannelse, som er relevant for deres opgaver og beføjelser. Eksperty fra agenturets personale afholder regelmæssige øvelser med de pågældende grænsevagter og andre holdmedlemmer i overensstemmelse med den plan for videreuddannelse og øvelser, som er fastlagt i agenturets årlige arbejdsprogram.
2. Agenturet sikrer, at alle medarbejdere, der er ansat til at fungere som operationelt personale i den europæiske grænse- og kystvagts korps, har modtaget fyldestgørende uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder om de grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og, når det er relevant, eftersøgning og redning, inden de indsættes i forbindelse med de operationelle aktiviteter, som agenturet tilrettelægger. Med henblik herpå gennemfører agenturet på grundlag af aftaler med udvalgte medlemsstater de nødvendige uddannelsesprogrammer i deres nationale uddannelsesinstitutioner. Udgifterne til uddannelse dækkes fuldt ud af agenturet.
3. Agenturet tager de fornødne initiativer til at sikre, at alt operationelt personale fra de medlemsstater, der deltager i holdene fra den europæiske grænse- og kystvagts korps, har modtaget uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder vedrørende de grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og, når det er relevant, eftersøgning og redning, inden de deltager i de operationelle aktiviteter, som agenturet tilrettelægger.
4. Agenturet tager de fornødne initiativer til at sikre uddannelse af det personale, der er involveret i opgaver i forbindelse med tilbagesendelse, og som er afsat til den europæiske grænse- og kystvagts korps, jf. artikel 52. Agenturet sikrer, at dets personale og alt personale, der deltager i tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, har modtaget uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder grundlæggende rettigheder og adgang til international beskyttelse, inden det deltager i de operationelle aktiviteter, som agenturet tilrettelægger.
5. Agenturet udarbejder og videreudvikler fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer til uddannelse af grænsevagter og tilbyder uddannelse på europæisk niveau for instruktører, der uddanner medlemsstaternes nationale grænsevagter, herunder med hensyn til de grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og relevante søretlige bestemmelser samt et fælles grundlæggende uddannelsesprogram for uddannelse af personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver. De fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer har til formål at fremme de højeste standarder og bedste praksis med hensyn til gennemførelse af EU-lovgivningen vedrørende grænseforvaltning og tilbagesendelse. Agenturet udarbejder de fælles grundlæggende

uddannelsesprogrammer efter høring af det rådgivende forum og den ansvarlige for grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne indarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer i den uddannelse, de tilrettelægger for deres nationale grænsevagter og personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver.

6. Agenturet tilbyder ligeledes videreuddannelseskurser og seminarer for medarbejdere i medlemsstaternes og, hvis det er hensigtsmæssigt, tredjelandes kompetente nationale tjenester om emner i tilknytning til kontrol af de ydre grænser og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere.
7. Agenturet kan tilrettelægge uddannelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstater og tredjelande på deres område.
8. Agenturet udformer et udvekslingsprogram, således at de grænsevagter, der deltager i dets hold, og de medarbejdere, der deltager i de europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser, kan tilegne sig viden eller særlig knowhow fra erfaringer og god praksis i udlandet ved at arbejde sammen med grænsevagter og personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver i en anden medlemsstat end deres egen.

Artikel 63

Erhvervelse eller leasing af teknisk udstyr

1. Agenturet kan, enten selv eller i fællesskab med en medlemsstat, erhverve eller lease teknisk udstyr med henblik på indsættelse under fælles operationer, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser, aktiviteter på tilbagesendelsesområdet, herunder tilbagesendelsesoperationer, tilbagesendelsesindsatser, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold eller projekter vedrørende teknisk bistand i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.
2. På grundlag af et forslag fra den administrerende direktør udarbejder bestyrelsen efter at have modtaget en positiv udtalelse fra Kommissionen en samlet flerårig strategi for, hvordan agenturets egen tekniske kapacitet skal udvikles under hensyntagen til den flerårige strategiske politikcyklus for den europæiske integrerede grænseforvaltning, herunder den kapacitetskøreplan, der er omhandlet i artikel 9, stk. 4, hvis den foreligger, og de budgetmidler, der stilles til rådighed til dette formål i den flerårige finansielle ramme.

Strategien ledsages af en detaljeret gennemførelsesplan med angivelse af tidsplanen for erhvervelse eller leasing, udbudsplanlægning og risikomindskelse. Hvis strategien og planen ikke følger Kommissionens udtalelse, sender agenturet Kommissionen en begrundelse for sine beslutninger. Efter vedtagelsen af strategien bliver gennemførelsesplanen en del af den flerårige programmeringskomponent i det dokument, der henvises til i artikel 98, stk. 2, nr. 10).

3. Agenturet kan erhverve teknisk udstyr ved en afgørelse, som den administrerende direktør træffer i samråd med bestyrelsen og i overensstemmelse med gældende regler for offentlige indkøb. Inden der erhverves eller leases udstyr, der påfører agenturet væsentlige udgifter, foretages der en grundig behovs- og cost-benefit-analyse. Sådanne udgifter skal fremgå af agenturets budget som vedtaget af bestyrelsen.
4. Erhverver eller leaser agenturet større teknisk udstyr såsom luftfartøjer, helikoptere eller fartøjer finder følgende betingelser anvendelse:

(gggg) ved agenturets erhvervelse eller erhvervelse i fællesskab indgår agenturet en aftale med én medlemsstat om, at medlemsstaten sørger for indregistrering af udstyret i overensstemmelse med gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat

(hhhh) ved leasing skal udstyret indregistreres i en medlemsstat.

5. Indregistreringsmedlemsstaten og agenturet aftaler på grundlag af en standardaftale, der udarbejdes af agenturet og godkendes af bestyrelsen, de nærmere vilkår for sikring af udstyrets funktionsdygtighed. For så vidt angår aktiver, der ejes i fællesskab, skal betingelserne også omfatte de tidsrum, hvor agenturet har fuld rådighed over aktiverne, og angive, hvordan udstyret skal bruges, herunder særlige bestemmelser om hurtig indsættelse under hurtige grænseindsatser.
6. Hvis agenturet ikke har det fornødne kvalificerede vedtægtsomfattede personale, tilvejebringer indregistreringsmedlemsstaten eller leverandøren af det tekniske udstyr de nødvendige eksperter og det fornødne tekniske mandskab til at betjene det tekniske udstyr på en juridisk holdbar og sikker måde. I så tilfælde stilles det tekniske udstyr, som agenturet er eneejer af, til rådighed for agenturet på dettes anmodning, og indregistreringsmedlemsstaten kan ikke påberåbe sig, at der er tale om en ekstraordinær situation som omhandlet i artikel 64, stk. 8.

Artikel 64

Pulje af teknisk udstyr

1. Agenturet udarbejder og ajourfører en central fortegnelse over udstyret i en pulje af teknisk udstyr bestående af udstyr tilhørende medlemsstaterne eller agenturet samt udstyr, der ejes af medlemsstaterne og agenturet i fællesskab, til brug ved dets operationelle aktiviteter.
2. Udstyr, som agenturet er eneejer af, skal være fuldt til rådighed til indsættelse til enhver tid, jf. artikel 63, stk. 5.
3. Udstyr, der for mere end 50 %'s vedkommende ejes af agenturet, skal ligeledes være til rådighed til indsættelse i overensstemmelse med en aftale mellem en medlemsstat og agenturet, jf. artikel 64, stk. 5.
4. Agenturet sørger for kompatibiliteten og interoperabiliteten af det udstyr, der er registreret i puljen af teknisk udstyr.
5. Til det formål fastsætter agenturet om nødvendigt de tekniske standarder, som udstyret skal overholde, når det indsættes i agenturets aktiviteter. Udstyr, som agenturet erhverver som eneejer eller medejer, og udstyr, som medlemsstaterne ejer, og som er registreret i puljen over teknisk udstyr, skal overholde disse standarder.
6. På forslag af den administrerende direktør og under hensyntagen til agenturets risikoanalyse og resultaterne af sårbarhedsvurderinger fastsætter bestyrelsen senest den 31. marts minimumsmængden af teknisk udstyr, der kræves for at dække agenturets behov det følgende år, navnlig hvad angår gennemførelse af fælles operationer, indsættelser af migrationsstyringsstøttehold, hurtige grænseindsatser, aktiviteter på tilbagesendelsesområdet, herunder tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser. Agenturets eget udstyr skal medregnes i minimumsmængden af teknisk udstyr. I samme afgørelse skal der fastsættes regler for indsættelse af teknisk udstyr i de operationelle aktiviteter.

Viser minimumsmængden af teknisk udstyr sig at være utilstrækkelig til at gennemføre den operationelle plan, der er vedtaget for sådanne aktiviteter, justeres den af agenturet på grundlag af begrundede behov og af en aftale med medlemsstaterne.

7. Puljen af teknisk udstyr skal indeholde den minimumsmængde teknisk udstyr, som agenturet har fastsat, at der er behov for, for hver type teknisk udstyr. Udstyret i puljen af teknisk udstyr skal indsættes under fælles operationer, indsættelser af migrationsstyringsstøttehold, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendelsesindsatser.
8. Puljen af teknisk udstyr skal omfatte en udstyrspulje til hurtig udrykning indeholdende en begrænset mængde udstyr, som er nødvendig til eventuelle hurtige grænseindsatser. Medlemsstaternes bidrag til udstyrspuljen til hurtig udrykning planlægges i overensstemmelse med de årlige bilaterale forhandlinger og aftaler, der er omhandlet i stk. 8. For så vidt angår udstyret på listen over mængden af udstyr i denne pulje kan medlemsstaterne ikke gøre den i stk. 8 omhandlede ekstraordinære situation gældende.

Udstyret på denne liste sendes hurtigst muligt til bestemmelsesstedet med henblik på indsættelse og under alle omstændigheder ikke senere end 10 dage efter den dato, hvor der blev opnået enighed om den operationelle plan.

Agenturet bidrager til denne pulje med det udstyr, der er til agenturets rådighed, jf. artikel 63, stk. 1.

9. Medlemsstaterne bidrager til puljen af teknisk udstyr. Medlemsstaternes bidrag til puljen og indsættelse af teknisk udstyr til specifikke operationer planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler, og for så vidt det indgår i den minimumsmængde teknisk udstyr, der er fastsat for det pågældende år, stiller medlemsstaterne deres tekniske udstyr til rådighed med henblik på indsættelse på anmodning af agenturet, medmindre de står over for en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad påvirker udførelsen af nationale opgaver. Hvis en medlemsstat påberåber sig en sådan ekstraordinær situation, skal den skriftligt give en udførlig begrundelse og oplysninger til agenturet om situationen, hvis indhold skal indgå i den rapport, der er omhandlet i stk. 13. Agenturets anmodning indgives mindst 45 dage før den planlagte indsættelse af større teknisk udstyr og 30 dage før den planlagte indsættelse af andet udstyr. Bidragene til puljen af teknisk udstyr revideres en gang om året.
10. På forslag af den administrerende direktør træffer bestyrelsen for hvert år afgørelse om reglerne vedrørende teknisk udstyr, herunder den krævede samlede minimumsmængde af hver type af teknisk udstyr og vilkårene for indsættelsen heraf og refusion af udgifter samt den begrænsede mængde teknisk udstyr til en udstyrspulje til hurtig udrykning. Af budgetmæssige grunde bør afgørelsen herom træffes af bestyrelsen senest den 31. marts hvert år.
11. Hvis der finder en hurtig grænseindsats sted, finder artikel 40, stk. 11, tilsvarende anvendelse.
12. Hvis der opstår uventede behov for teknisk udstyr til en fælles operation eller en hurtig grænseindsats, efter at minimumsmængden af teknisk udstyr er blevet fastsat, og disse behov ikke kan dækkes via puljen af teknisk udstyr eller udstyrspuljen til

hurtig udrykning, stiller medlemsstaterne, når det er muligt, på ad hoc-basis det nødvendige tekniske udstyr til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet.

13. Den administrerende direktør aflægger regelmæssigt rapport om sammensætningen og indsættelsen af det udstyr, der indgår i puljen af teknisk udstyr, til bestyrelsen. Hvis den minimumsmængde teknisk udstyr, der kræves i puljen, ikke er opfyldt, underretter den administrerende direktør straks bestyrelsen herom. Bestyrelsen træffer afgørelse om prioriteringen af indsættelsen af det tekniske udstyr som hastesag og træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe manglerne. Bestyrelsen underretter Kommissionen om manglerne og om, hvilke foranstaltninger den har truffet. Kommissionen underretter efterfølgende Europa-Parlamentet og Rådet herom og om sin egen vurdering.
14. I puljen af teknisk udstyr registrerer medlemsstaterne alle transportmidler og alt driftsudstyr, som er købt i forbindelse med specifikke aktioner under Fonden for Intern Sikkerhed i henhold til artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014⁴³, eller, hvis det er relevant, andre øremærkede EU-midler, som stilles til rådighed for medlemsstaterne med henblik på at øge agenturets operationelle kapacitet. Det tekniske udstyr skal indgå i minimumsmængden af teknisk udstyr for et givet år.

Medlemsstaterne stiller det tekniske udstyr, der medfinansieres under de specifikke aktioner under Fonden for Intern Sikkerhed eller enhver anden form for øremærkede EU-midler, til rådighed for indsættelse i agenturet på dets anmodning via de årlige bilaterale forhandlinger. Hvert stykke udstyr stilles til rådighed i mindst 5 måneder. I tilfælde af en operation som omhandlet i denne forordnings artikel 40 eller 43 kan de ikke påberåbe sig, at der er tale om en ekstraordinær situation, jf. denne artikels stk. 8.
15. Agenturet forvalter fortegnelsen over puljen af teknisk udstyr som følger:
 - (iii) klassificering efter type af udstyr og type af operation
 - (jjj) klassificering efter ejer (medlemsstat, agenturet eller andre)
 - (kkk) samlet mængde udstyr, der kræves
 - (lll) eventuelle krav til mandskabet
 - (mmm) andre oplysninger såsom nærmere oplysninger angående indregistrering, krav til transport og vedligeholdelse, gældende nationale eksportordninger, tekniske instrukser eller andre oplysninger, der er relevante for at kunne betjene udstyret rigtigt
 - (nnn) angivelse af, om et stykke udstyr er finansieret med EU-midler.
16. Agenturet finansierer 100 % af indsættelsen af det tekniske udstyr, der indgår i minimumsmængden af teknisk udstyr, som den pågældende medlemsstat skal

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiell støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

bidrage med det pågældende år. Indsættelsen af teknisk udstyr, der ikke indgår i minimumsmængden af teknisk udstyr, samfinansieres af agenturet med op til 100 % af de støtteberettigede udgifter under hensyntagen til den specifikke situation, som de medlemsstater, der indsætter sådant teknisk udstyr, står i.

Artikel 65

Rapportering om agenturets kapacitet

1. Bestyrelsen vedtager og forelægger på forslag af den administrerende direktør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af artikel 52, 56, 57, 58, 63 og 64.
2. Rapporten skal navnlig indeholde oplysninger om:
 - (oooo) antallet af operationelle medarbejdere, som hver medlemsstat har afsat til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, og til puljen af observatører ved tvangsmæssige tilbagesendelser
 - (pppp) antallet af operationelle medarbejdere, som agenturet har afsat til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps
 - (qqqq) antallet af operationelle medarbejdere, som hver medlemsstat rent faktisk har indsat fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps pr. profil i det foregående år
 - (rrrr) mængden af teknisk udstyr, som hver medlemsstat og agenturet har afsat til puljen af teknisk udstyr
 - (ssss) mængden af teknisk udstyr, som hver medlemsstat og agenturet det foregående år har afsat til puljen af teknisk udstyr under særlig henvisning til
 - (tttt) tilsagn om og indsættelse af udstyr fra udstyrpuljen til hurtig udrykning
 - (uuuu) udvikling af agenturets egen menneskelige og tekniske kapacitet.
3. Denne rapport skal indeholde en liste over de medlemsstater, der i det foregående år har påberåbt sig en ekstraordinær situation som omhandlet i artikel 58, stk. 7, og artikel 64, stk. 8, og omfatte de begrundelser og oplysninger, som den pågældende medlemsstat har angivet.
4. For at sikre gennemsigtighed skal bestyrelsen hvert kvartal underrettes om de elementer, der er anført i stk. 2, for så vidt angår det igangværende år.

Artikel 66

Forskning og innovation

1. Agenturet følger og bidrager proaktivt til forsknings- og innovationsaktiviteter af relevans for den integrerede europæiske grænseforvaltning, herunder vedrørende anvendelsen af avanceret overvågningsteknologi, idet der tages hensyn til den kapacitetskøreplan, der er omhandlet i artikel 9, stk. 4. Agenturet formidler resultaterne af denne forskning til Europa-Parlamentet, medlemsstaterne og Kommissionen, jf. artikel 50. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan det anvende resultaterne i forbindelse med fælles operationer, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser.

2. Under hensyntagen til den kapacitetskøreplan, der er omhandlet i artikel 9, stk. 4, bistår agenturet medlemsstaterne og Kommissionen med at indkredse vigtige forskningsområder. Agenturet bistår medlemsstaterne og Kommissionen med at udarbejde og gennemføre de relevante EU-rammeprogrammer for forskning og innovation.
3. Agenturet gennemfører de dele af rammeprogrammet for forskning og innovation, der vedrører grænsesikkerhed. Med henblik herpå, og hvis Kommissionen har tillagt agenturet de relevante beføjelser hertil, har agenturet til opgave at:
 - (vvvv) forvalte visse faser af programgennemførelsen og visse faser af specifikke projekters forløb på grundlag af de relevante arbejdsprogrammer, som Kommissionen har vedtaget
 - (www) vedtage budgetgennemførelsesakter for indtægter og udgifter og træffe alle de dispositioner, der er nødvendige for programforvaltningen
 - (xxxx) yde bistand i forbindelse med programgennemførelsen.
4. Agenturet kan planlægge og gennemføre pilotprojekter vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 67 **Udformning af planer**

1. De planer, der indgår i den integrerede planlægning af grænseforvaltning og tilbagesendelse, der er omhandlet i artikel 9, skal fastsættes i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4.
2. Medlemsstaterne og agenturet udarbejder operationelle planer for grænseforvaltning og tilbagesendelser. Medlemsstaternes operationelle planer for grænseafsnit med store og kritiske indvirkningsniveauer fastlægges i samarbejde med nabomedlemsstater og med agenturet. For agenturets virksomhed fastlægges den operationelle planlægning for det følgende år i bilaget til det samlede programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 100, og for hver specifik operationel aktivitet via den operationelle plan, der er omhandlet i artikel 39 og artikel 75, stk. 3.
3. Medlemsstaterne vedtager en beredskabsplan for forvaltning af deres grænser og tilbagesendelse. I overensstemmelse med den nationale strategi for integreret grænseforvaltning skal beredskabsplanerne indeholde en beskrivelse af alle nødvendige foranstaltninger og ressourcer til eventuel kapacitetsforstærkning, herunder logistik og støtte både på nationalt plan og fra agenturet.

De tilsvarende scenarier og den del af beredskabsplanerne, der kræver yderligere støtte fra den europæiske grænse- og kystvagt, udarbejdes i fællesskab af hver medlemsstat og agenturet i tæt samarbejde med nabomedlemsstater.
4. Medlemsstaterne vedtager en plan for kapacitetsudvikling inden for grænseforvaltning og tilbagesendelse i overensstemmelse med deres nationale strategi for integreret grænseforvaltning. I kapacitetsudviklingsplanen beskrives det påtænkte scenario og den tilknyttede udvikling af den nationale kapacitet med henblik på grænseforvaltning og tilbagesendelse på mellemlang og lang sigt.

Den nationale kapacitetsudviklingsplan skal navnlig omhandle rekrutterings- og uddannelsespolitikken for så vidt angår grænsevagter og tilbagesendelsesspecialister, erhvervelse og vedligeholdelse af udstyr samt de nødvendige forsknings- og udviklingsaktiviteter og de tilsvarende finansielle aspekter.

5. Agenturet skal udarbejde en sammenfatning af de nationale kapacitetsudviklingsplaner og opstille en flerårig strategi for erhvervelse af agenturets udstyr, jf. artikel 63, og den flerårige planlægning af profiler til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps.

Agenturet deler denne sammenfatning med medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at indkredse mulige synergier og muligheder for samarbejde på de forskellige områder, der er omfattet af kapacitetsudviklingsplanerne, herunder fælles indkøb. På grundlag af de konstaterede synergier kan agenturet opfordre medlemsstaterne til at deltage i opfølgningsaktioner med henblik på samarbejde.

6. Den administrerende direktør fremsætter forslag til den i artikel 9, stk. 4, omhandlede køreplan for kapacitetsudvikling på grundlag af en sammenfatning af de nationale planer for kapacitetsudvikling, idet der bl.a. tages hensyn til resultaterne af de risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 33 og agenturets egne flerårige planer.
7. Metoden og proceduren til fastlæggelse af de i stk. 2 nævnte scenarier og de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede planer vedtages af agenturets bestyrelse efter forslag fra den administrerende direktør.

AFDELING 10

EU-SYSTEMET VEDRØRENDE REJSEINFORMATION OG REJSETILLADELSE (ETIAS)

Artikel 68

Oprettelse af den centrale ETIAS-enhed

1. Der oprettes en central ETIAS-enhed.
2. Agenturet sikrer oprettelsen og driften af den centrale ETIAS-enhed som omhandlet i artikel 7 i [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)].

AFDELING 11

SAMARBEJDE

UNDERAFDELING 1

SAMARBEJDE INTERNT I UNIONEN

Artikel 69

Agenturets samarbejde med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer

1. Agenturet samarbejder med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer inden for deres respektive retlige rammer og gør brug af

de eksisterende oplysninger, kapaciteter og systemer, der er tilgængelige inden for rammerne af Eurosur.

I henhold til stk. 1 samarbejder agenturet navnlig med:

(yyyy) Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten

(zzzz) Den Europæiske Politienhed (Europol)

(ææææ) Den Europæiske Unions Asylagentur

(øøøø) Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder

(åååå) Eurojust

(aaaaa) EU-Satellitcentret

(bbbbb) Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og EU-Fiskerikontrolagenturet

(ccccc) Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed

(ddddd) Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur og netadministratoren, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 677/2011 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM)

(qqqqq) Maritime Analysis and Operations Centre - Narcotics (MAOC-N)

(fffff) missioner og operationer inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

2. Det i stk. 1 omhandlede samarbejde skal finde sted inden for rammerne af de samarbejdsordninger, der er indgået med de enheder, der er omhandlet i stk. 1. Ordningerne skal forhåndsgodkendes af Kommissionen. Agenturet underretter i hvert tilfælde Europa-Parlamentet om alle sådanne ordninger.
3. Hvad angår håndteringen af klassificerede oplysninger, skal det i disse ordninger fastsættes, at EU-organet, -kontoret eller -agenturet eller den berørte internationale organisation skal overholde sikkerhedsregler og -standarder, der svarer til dem, der anvendes af agenturet. Der skal foretages et vurderingsbesøg forud for indgåelsen af ordningen, og Kommissionen underrettes om resultatet af vurderingsbesøget.
4. Ved gennemførelsen af aktiviteter i henhold til denne forordning samarbejder agenturet med Kommissionen og, når det er relevant, med medlemsstaterne og Tjenesten for EU-Udenrigstjenesten. Selv om det falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, indgår agenturet også i et sådant samarbejde om aktiviteter vedrørende toldområdet, herunder risikostyring, hvis disse aktiviteter kan understøtte hinanden. Dette samarbejde berører ikke de beføjelser, som Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne har på nuværende tidspunkt.
5. De i stk. 1 omhandlede EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer må kun anvende de oplysninger, de modtager fra agenturet, inden for rammerne af deres beføjelser og i det omfang, de overholder de grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelseskravene. Videregivelse eller anden meddelelse af personoplysninger, der behandles af agenturet, til andre EU-

institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer skal være underlagt særlige samarbejdsordninger om udveksling af personoplysninger og forudsætter forudgående godkendelse af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Enhver videregivelse af personoplysninger, som foretages af agenturet, skal finde sted i overensstemmelse med de i artikel 87–90 fastsatte bestemmelser om databeskyttelse. Hvad angår håndteringen af klassificerede oplysninger, skal det i disse ordninger fastsættes, at den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur eller den berørte internationale organisation overholder sikkerhedsregler og -standarder svarende til dem, der anvendes af agenturet.

6. Informationsudvekslingen mellem agenturet og de i stk. 2 omhandlede EU-organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer sker via det kommunikationsnetværk, der er omhandlet i artikel 14, eller andre akkrediterede informationsudvekslingssystemer, der opfylder kriterierne for tilgængelighed, fortrolighed og integritet.

Artikel 70

Europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner

1. Uden at dette berører Eurosur, støtter agenturet i samarbejde med EU-Fiskerikontrolagenturet og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed de nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner på nationalt plan og EU-plan og, hvis det er relevant, på internationalt plan, ved at:
 - (ggggg) udveksle, samkøre og analysere oplysninger, der er tilgængelige i skibsmeldesystemer og andre informationssystemer, som disse agenturer hoster eller har adgang til, i overensstemmelse med deres respektive retsgrundlag, og uden at dette berører medlemsstaternes ejendomsret til data
 - (hhhhh) levere overvågnings- og kommunikationstjenester på grundlag af den nyeste teknologi, herunder rumbaseret og jordbaseret infrastruktur og sensorer på enhver form for platform
 - (iiiiii) opbygge kapacitet ved at afstikke retningslinjer og opstille anbefalinger og ved at etablere bedste praksis samt gennem uddannelse og udveksling af personale
 - (jjjjj) forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet om kystvagtfunktioner, herunder ved at analysere operationelle udfordringer og nye risici på det maritime område
 - (kkkkk) dele kapacitet gennem planlægning og gennemførelse af operationer med flere formål og gennem deling af aktiver og anden kapacitet, i det omfang disse aktiviteter er koordineret af disse agenturer og godkendt af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.
2. De nærmere former for samarbejde om kystvagtfunktioner mellem agenturet, EU-Fiskerikontrolagenturet og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed fastsættes i en samarbejdsordning i overensstemmelse med deres respektive mandater og de finansielle bestemmelser, der gælder for disse agenturer. En sådan ordning skal godkendes af bestyrelserne for agenturet, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og EU-Fiskerikontrolagenturet.

3. Kommissionen stiller i tæt samarbejde med medlemsstaterne, agenturet, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og EU-Fiskerikontrolagenturet en praktisk håndbog om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner til rådighed. Denne håndbog skal indeholde retningslinjer, anbefalinger og bedste praksis for udveksling af oplysninger. Kommissionen vedtager håndbogen i form af en forordning efter proceduren i artikel 117, stk. 3.

Artikel 71

Samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige

1. Agenturet fremmer medlemsstaternes operationelle samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige om specifikke aktiviteter.
2. Med henblik på Eurosur kan udvekslingen af oplysninger og samarbejdet med Irland og Det Forenede Kongerige ske på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler mellem henholdsvis Irland eller Det Forenede Kongerige og en eller flere nabomedlemsstater eller via regionale netværk på grundlag af disse aftaler. Medlemsstaternes nationale koordinationscentre udgør kontaktpunktet for informationsudvekslingen med de tilsvarende myndigheder i Irland og Det Forenede Kongerige inden for Eurosur.
3. De i stk. 2 omhandlede aftaler begrænses til udveksling af følgende oplysninger mellem det nationale koordinationscenter i en medlemsstat og den tilsvarende myndighed i Irland eller Det Forenede Kongerige:
 - (lllll) oplysninger, som indgår i en medlemsstats nationale situationsbillede, i det omfang de overføres til agenturet med henblik på anvendelse til det europæiske situationsbillede
 - (mmmmm) oplysninger indsamlet af Irland og Det Forenede Kongerige, som er relevante med henblik på det europæiske situationsbillede
 - (nnnnn) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 26, stk. 5.
4. Oplysninger, som agenturet eller en medlemsstat, som ikke er part i en aftale som omhandlet i stk. 2, tilvejebringer inden for rammerne Eurosur, må ikke udveksles med Irland og Det Forenede Kongerige, uden at der foreligger en forhåndsgodkendelse fra agenturet eller den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne og agenturet er omfattet af forbuddet mod at udveksle disse oplysninger med Irland eller Det Forenede Kongerige.
5. Videregivelse eller anden meddelelse til tredjelande eller andre tredjeparter af oplysninger, der er udvekslet i henhold til denne artikel, er forbudt.
6. De i stk. 2 omhandlede aftaler skal indeholde bestemmelser om de finansielle omkostninger ved Irlands og Det Forenede Kongeriges deltagelse i gennemførelsen af disse aftaler.
7. Den bistand, som agenturet yder i henhold til artikel 10, stk. 1, nr. 12), 13) og 15), skal omfatte tilrettelæggelsen af medlemsstaternes tilbagesendelsesoperationer, som Irland og/eller Det Forenede Kongerige også deltager i.
8. Denne forordnings anvendelse på Gibraltars grænser suspenderes, indtil der opnås enighed om anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der vedrører personers passage af de ydre grænser.

UNDERAFDELING 2

SAMARBEJDE MED TREDJELANDE

Artikel 72

Samarbejde med tredjelande

1. Som fastsat i artikel 3, litra g), samarbejder medlemsstaterne og agenturet med tredjelande med henblik på integreret grænseforvaltning og migrationspolitik, herunder tilbagesendelser.
2. På grundlag af de politiske prioriteter, der er fastsat i henhold til artikel 8, stk. 4, yder agenturet teknisk og operationel bistand til tredjelande inden for rammerne af Unionens udenrigspolitik, herunder med hensyn til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og princippet om non-refoulement.
3. Agenturet og medlemsstaterne overholder EU-retten, herunder normer og standarder, som udgør en del af gældende EU-ret, også når et samarbejde med tredjelande finder sted på disse landes område.

Artikel 73

Medlemsstaternes samarbejde med tredjelande

1. Med henblik på anvendelsen af denne forordning kan medlemsstaterne fortsætte samarbejdet på operationelt plan og udveksle oplysninger med et eller flere tredjelande. Dette samarbejde og denne udveksling af oplysninger sker på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler eller gennem regionale netværk, der er oprettet på grundlag af disse aftaler.
2. Ved indgåelsen af de i stk. 1 omhandlede bilaterale og multilaterale aftaler medtager medlemsstaterne bestemmelser om udveksling af oplysninger og samarbejde inden for rammerne af Eurosur, jf. artikel 76.
3. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal overholde EU-lovgivningen og folkeretten om grundlæggende rettigheder og international beskyttelse, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og konventionen om flygtnings retsstilling, navnlig princippet om non-refoulement. Ved gennemførelsen af sådanne aftaler, også for så vidt angår artikel 8, vurderer medlemsstaterne løbende og tager hensyn til den generelle situation i tredjelandet.

Artikel 74

Samarbejde mellem agenturet og tredjelande

1. Agenturet kan samarbejde med de tredjelandsmyndigheder, der er kompetente på områder, der er omfattet af denne forordning, og i det omfang, det er nødvendigt, for at det kan udføre sine opgaver.
2. Under et sådant samarbejde handler agenturet inden for rammerne af Unionens politik udadtil, herunder hvad angår beskyttelse af grundlæggende rettigheder og princippet om non-refoulement, med støtte fra og koordineret med Unionens delegationer og, hvis det er relevant, FSFP-missioner og -operationer.
3. I situationer, hvor der kræves indsættelse af grænsevagter og indsatshold til brug ved tilbagesendelser fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps til et

tredjeland, hvor holdmedlemmerne vil udøve udøvende beføjelser, skal Unionen indgå en statusaftale med det pågældende tredjeland. Statusaftalen skal omfatte alle aspekter, der er nødvendige for at gennemføre tiltagene. I aftalen fastsættes navnlig operationens omfang, det civil- og strafferetlige ansvar samt holdmedlemmernes opgaver og beføjelser. Statusaftalen skal sikre fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder under disse operationer.

4. Når der er indgået samarbejdsordninger med de pågældende myndigheder, handler agenturet desuden inden for rammerne af disse i overensstemmelse med EU-retten og Unionens politikker, jf. artikel 77, stk. 6. Disse samarbejdsordninger skal præcisere samarbejdets omfang, art og formål og være knyttet til forvaltningen af det operationelle samarbejde og kan omfatte bestemmelser om udveksling af følsomme ikkeklassificerede oplysninger og samarbejde inden for rammerne af Eurosur, jf. artikel 75, stk. 3. Eventuelle samarbejdsaftaler om udveksling af klassificerede oplysninger indgås i overensstemmelse med artikel 77, stk. 6. Agenturet overholder EU-retten, herunder normer og standarder, der indgår i gældende EU-ret.
5. Agenturet bidrager til gennemførelsen af de internationale aftaler og ikke juridisk bindende ordninger vedrørende tilbagesendelse, som Unionen har indgået med tredjelande inden for rammerne af Unionens politik udadtil og vedrørende områder, der er omfattet af denne forordning.
6. Agenturet kan modtage EU-finansiering i henhold til bestemmelserne i de relevante instrumenter til støtte for og i relation til tredjelande. Det kan iværksætte og finansiere projekter vedrørende teknisk bistand i tredjelande i forbindelse med forhold, der er omfattet af denne forordning, og i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.
7. Agenturet underretter Europa-Parlamentet om de aktiviteter, det har udført i medfør af denne artikel.
8. Det skal i sine årsberetninger vedlægge en vurdering af samarbejdet med tredjelande.

Artikel 75

Agenturets tekniske og operationelle bistand til tredjelande

1. Som fastsat i artikel 72, stk. 3, kan agenturet i tilfælde, hvor der kræves øget teknisk og operationel bistand, koordinere det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande og yde operationel støtte til tredjelande i forbindelse med den europæiske integrerede grænseforvaltning.
2. Agenturet skal have mulighed for at gennemføre tiltag ved de ydre grænser, forudsat at det pågældende tilgrænsende tredjeland er indforstået hermed, herunder på tredjelandets område.
3. Operationerne skal gennemføres på grundlag af en operationel plan, der aftales mellem agenturet og det pågældende tredjeland. Ved operationer, der gennemføres ved den fælles grænse mellem et tredjeland og en eller flere medlemsstater, skal den operationelle plan godkendes af den eller de medlemsstater, der grænser op til indsatsområdet. De operationelle planer kan indeholde bestemmelser om informationsudveksling og samarbejde inden for rammerne af Eurosur, jf. artikel 76. Uden at dette berører indsættelsen af medlemmerne af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, jf. artikel 55-58, skal medlemsstaternes deltagelse i fælles operationer på tredjelandes område ske på frivillig basis.

4. Agenturet kan yde bistand til tredjelandes tilbagesendelsesaktiviteter og sikre koordineringen eller tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, hvor et antal tilbagesendte sendes tilbage fra dette tredjeland til et andet tredjeland. Sådanne tilbagesendelsesoperationer kan organiseres med deltagelse af en eller flere medlemsstater ("blandede tilbagesendelsesoperationer") eller som nationale tilbagesendelsesoperationer, navnlig når dette er begrundet i prioriteterne i Unionens politik for irregulær migration. De deltagende medlemsstater og agenturet sikrer, at de grundlæggende rettigheder overholdes, og at der sker en forholdsmæssig brug af tvangsmidler under hele udsendelsesoperationen, navnlig at der er observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse og ledsagere fra tredjelande ved tvangsmæssig tilbagesendelse til stede.

Artikel 76

Informationsudveksling med tredjelande inden for rammerne af Eurosur

1. Medlemsstaternes nationale koordinationscentre og, når det relevant, agenturet er de eneste kontaktpunkter for udvekslingen af oplysninger og for samarbejdet med tredjelande inden for rammerne af Eurosur.
2. Bestemmelserne om udveksling af oplysninger inden for rammerne af Eurosur, jf. artikel 72, stk. 2, skal indeholde følgende oplysninger:
 - (ooooo) de specifikke situationsbilleder, der deles med tredjelande
 - (ppppp) de oplysninger, der stammer fra tredjelande, som kan udveksles i det europæiske situationsbillede og procedurerne for udveksling af disse data
 - (qqqqq) de procedurer og betingelser, hvorved Eurosurs fusionstjenester kan leveres til myndighederne i tredjelande
 - (rrrrr) de nærmere bestemmelser for samarbejde og informationsudveksling med tredjelande med observatørstatus med henblik på Eurosur.
3. Oplysninger, som agenturet eller en medlemsstat, der ikke er part i en aftale som omhandlet i artikel 73, stk. 1, fremlægger inden for rammerne af Eurosur, må ikke videregives til et tredjeland i henhold til denne aftale uden forudgående godkendelse fra agenturet eller den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne og agenturet er omfattet af forbuddet mod at dele disse oplysninger med det pågældende tredjeland.

Artikel 77

Kommissionens rolle med hensyn til samarbejde med tredjelande

1. Kommissionen fører forhandlinger om den statusaftale, der er omhandlet i artikel 74, stk. 3, jf. artikel 218, stk. 3, i TEUF.
2. Kommissionen udarbejder efter høring af medlemsstaterne og agenturet standardbestemmelser for de bilaterale og multilaterale aftaler, der er omhandlet i artikel 71, stk. 2, og artikel 73, til udveksling af oplysninger inden for rammerne af Eurosur, jf. artikel 76, stk. 2.

Kommissionen udarbejder efter høring af agenturet en model for de i artikel 74 omhandlede arbejdsaftaler.

3. De berørte medlemsstater meddeler de eksisterende bilaterale og multilaterale aftaler, der er omhandlet i artikel 73, stk. 1, til Kommissionen, som kontrollerer, om bestemmelserne heri er i overensstemmelse med denne forordning.
4. Inden indgåelsen af en ny bilateral eller multilateral aftale som omhandlet i artikel 73, stk. 1, skal den eller de pågældende medlemsstater underrette Kommissionen, som kontrollerer, om dens bestemmelser er i overensstemmelse med denne forordning, og underretter medlemsstaten herom.
5. Når der er indgået en ny aftale, meddeler den pågældende medlemsstat den til Kommissionen, som underretter Europa-Parlamentet, Rådet og agenturet herom.
6. Inden der indgås en samarbejdsordning med tredjeparter eller tredjelande, meddeler agenturet den til Kommissionen, som skal forhåndsgodkende den. Når der er indgået samarbejdsordninger, meddeler agenturet dem til Kommissionen, som underretter Europa-Parlamentet og Rådet herom.
7. Agenturet underretter Kommissionen om de operationelle planer, der er omhandlet i artikel 75, stk. 3. Beslutningen om at indsætte forbindelsesofficerer i tredjelande, jf. artikel 78, forudsætter, at Kommissionen forinden har afgivet udtalelse herom. Europa-Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud om de pågældende aktiviteter.

Artikel 78

Agenturets forbindelsesofficerer i tredjelande

1. Agenturet kan indsætte eksperter fra sit vedtægtsomfattede personale som forbindelsesofficerer, der bør nyde den størst mulige beskyttelse ved udførelsen af deres opgaver i tredjelande. De indgår i de lokale eller regionale samarbejdsnetværk mellem Unionens og medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer og sikkerhedseksperter, herunder det netværk, der er oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 377/2004. Agenturet kan ved beslutning truffet af bestyrelsen fastsætte særlige profiler for forbindelsesofficerer, f.eks. tilbagesendelsesforbindelsesofficerer, afhængigt af de operationelle behov i forbindelse med det pågældende tredjeland.
2. Inden for rammerne af Unionens politik udadtil skal der ved indsættelsen af forbindelsesofficerer gives prioritet til de tredjelande, som på grundlag af en risikoanalyse anses for at udgøre et oprindelses- eller transitland med hensyn til ulovlig indvandring. Agenturet kan på gensidigt grundlag modtage forbindelsesofficerer fra de pågældende tredjelande. Bestyrelsen vedtager på forslag af den administrerende direktør listen over prioriteter på årsbasis. Indsættelsen af forbindelsesofficerer skal godkendes af bestyrelsen efter udtalelse fra Kommissionen.
3. Agenturets forbindelsesofficerers opgaver omfatter i overensstemmelse med EU-retten og under overholdelse af de grundlæggende rettigheder etablering og vedligeholdelse af kontakter med de kompetente myndigheder i det tredjeland, de tilknyttes, med henblik på at bidrage til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og til tilbagesendelse af personer i udsendelsesposition, blandt andet ved at yde teknisk bistand til at identificere tredjelandstatsborgere og fremskaffe rejsedokumenter til dem. Disse forbindelsesofficerer sikrer en tæt koordinering med Unionens delegationer og, når det er relevant, FSFP-missioner og -operationer.

Artikel 79

Observatører, der deltager i agenturets aktiviteter

1. Agenturet kan efter aftale med de berørte medlemsstater opfordre observatører fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller internationale organisationer og FSFP-missioner og -operationer til at deltage i sine aktiviteter, navnlig fælles operationer og pilotprojekter, risikoanalyser og uddannelse, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med målene for disse aktiviteter, kan bidrage til forbedringen af samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis og ikke berører den generelle sikkerhed i forbindelse med disse aktiviteter. Disse observatører kan kun deltage i risikoanalyser og uddannelse efter aftale med de berørte medlemsstater. For så vidt angår fælles operationer og pilotprojekter skal observatørers deltagelse aftales med værtsmedlemsstaten. Den operationelle plan skal indeholde nærmere regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen.
2. Agenturet kan efter aftale med de berørte medlemsstater opfordre observatører fra tredjelande til at deltage i sine aktiviteter ved de ydre grænser, jf. artikel 37, tilbagesendelsesoperationer, jf. artikel 51, tilbagesendelsesindsatser, jf. artikel 54, og uddannelse, jf. artikel 62, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med formålene med disse aktiviteter, kan bidrage til forbedringen af samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis og ikke berører den generelle sikkerhed i forbindelse med disse aktiviteter. Disse observatører kan kun deltage i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 37, 43, 51 og 62, efter aftale med den eller de berørte medlemsstater og kun i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 37 og 54, efter aftale med værtsmedlemsstaten. Den operationelle plan skal indeholde nærmere regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen. De er forpligtede til at overholde agenturets adfærdskodekser, mens de deltager i dets aktiviteter.

KAPITEL III

Systemet for falske og ægte dokumenter online (FADO)

Artikel 80

1. Agenturet overtager og driver systemet for falske og ægte dokumenter online (FADO), som er en database, der skal indeholde oplysninger om ægte rejse- og opholdsdokumenter udstedt af medlemsstater, tredjelande, territoriale enheder, internationale organisationer og andre enheder, der er omfattet af international ret, og om forfalskninger heraf. FADO-systemet må ikke indeholde personoplysninger.
Medlemsstaterne indberetter de data, der i øjeblikket anvendes i FADO, til det nye system.
2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 117, stk. 2, med henblik på at:
(sssss) fastsætte de tekniske specifikationer for FADO i overensstemmelse med høje standarder
(ttttt) indføre procedurer for kontrol og verifikation af oplysningerne i FADO.

KAPITEL IV

Generelle bestemmelser

AFDELING I

GENERELLE REGLER

Artikel 81

Beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og en strategi for de grundlæggende rettigheder

1. Den europæiske grænse- og kystvagt sikrer ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning, at de grundlæggende rettigheder beskyttes i overensstemmelse med den relevante EU-ret, navnlig chartret, relevante dele af folkeretten, herunder konventionen om flygtninges retsstilling fra 1951, protokollen fra 1967 hertil og forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, særlig princippet om non-refoulement.

Agenturet opstiller, videreudvikler og gennemfører til dette formål en strategi for de grundlæggende rettigheder, der omfatter en effektiv mekanisme for tilsyn med overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter.

2. Den europæiske grænse- og kystvagt sørger ved udførelsen af sine opgaver for, at ingen sættes i land, tvinges til indrejse, føres eller på anden vis overdrages eller sendes tilbage til myndighederne i et land i strid med princippet om non-refoulement, eller hvorfra den pågældende risikerer at blive udvist eller tilbagesendt til et andet land, der overtræder dette princip.

3. Den europæiske grænse- og kystvagt tager ved udførelsen af sine opgaver hensyn til de særlige behov, som gør sig gældende for børn, uledsagede mindreårige, personer med handicap, ofre for menneskehandel, personer med behov for lægehjælp, personer med behov for international beskyttelse, personer i havsnød og andre særligt sårbare personer.

Den europæiske grænse- og kystvagt tager ved udførelsen af alle sine aktiviteter særligt hensyn til børns rettigheder og sikrer, at der tages hensyn til barnets tarv.

4. Agenturet tager ved udførelsen af sine opgaver, i sine forbindelser med medlemsstaterne og i sit samarbejde med tredjelande hensyn til rapporterne fra det i artikel 70 omhandlede rådgivende forum og den ansvarlige for grundlæggende rettigheder.

Artikel 82

Adfærdskodeks

1. Agenturet udarbejder og videreudvikler i samarbejde med det rådgivende forum en adfærdskodeks, der gælder for alle grænsekontroloperationer, der koordineres af agenturet, og for alle personer, der deltager i agenturets aktiviteter. Adfærdskodeksen fastsætter procedurer, hvis formål er at sikre retsstatsprincipperne og overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, med særlig vægt på sårbare personer, herunder

børn, uledsagede mindreårige og andre sårbare personer samt personer, der søger international beskyttelse.

2. Agenturet udarbejder og videreudvikler i samarbejde med det rådgivende forum en adfærdskodeks for tilbagesendelse af personer i udsendelsesposition, som skal anvendes under alle de tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, som agenturet koordinerer eller tilrettelægger. Adfærdskodeksen skal indeholde en beskrivelse af fælles standardprocedurer for at forenkle tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser og sikre tilbagesendelse på en human måde og under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed og retten til beskyttelse af personoplysninger og til ikkeforskelsbehandling.
3. Adfærdskodeksen skal særligt tage hensyn til medlemsstaternes forpligtelse til at sørge for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssig tilbagesendelse, jf. artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF, og til strategien for grundlæggende rettigheder.

Artikel 83

Holdmedlemmernes opgaver og beføjelser

1. De holdmedlemmer, der er indsat fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps skal kunne udføre alle opgaver og udøve alle beføjelser i forbindelse med grænsekontrol og tilbagesendelse samt de opgaver og beføjelser, der er nødvendige for at opfylde målsætningerne for forordning (EU) 2016/399 og direktiv 2008/115/EF.
2. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser overholder holdmedlemmerne EU-retten og folkeretten samt de grundlæggende rettigheder og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.
3. Holdmedlemmerne kan kun udføre opgaver og udøve beføjelser i henhold til instrukserne fra, og som hovedregel under tilstedeværelse af, grænsevagter eller personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, fra værtsmedlemsstaten, jf. dog artikel 94, stk. 1, for så vidt angår agenturets vedtægtsomfattede personale. Værtsmedlemsstaten kan bemyndige holdmedlemmerne til at handle på sine vegne.
4. De holdmedlemmer, der indsættes fra agenturets vedtægtsomfattede operationelle personale, eller som indsættes, efter at medlemsstaterne har udstationeret dem i agenturet i længere tid, bærer om nødvendigt uniformen for den europæiske grænse- og kystvagts stående korps under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser. De holdmedlemmer, der er udsendt kortvarigt fra medlemsstaterne, bærer i givet fald deres egen uniform, mens de udfører deres opgaver og udøver deres beføjelser.

Alle holdmedlemmer bærer endvidere synlig personlig identifikation og et blåt armbind med Unionens og agenturets insignier på deres uniform, som viser, at de deltager i en fælles operation, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, et pilotprojekt, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats. Med henblik på identifikation over for værtsmedlemsstatens nationale myndigheder medbringer holdmedlemmerne til enhver tid et akkrediteringsdokument, som de fremviser på anmodning.

Udformningen af og specifikationerne for uniformerne i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps fastlægges ved en gennemførelsesafgørelse vedtaget af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 117, stk. 3.

5. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser kan holdmedlemmerne bære tjenestevåben, ammunition og udstyr.

For personale, der er udstationeret i agenturet, hvad enten det er i kort eller lang tid, er anvendelse af tjenestevåben, ammunition og udstyr underlagt oprindelseslandets nationale lovgivning.

Agenturets vedtægtsomfattede personales bæring og anvendelse af tjenestevåben, ammunition og udstyr er underlagt de rammer og detaljerede regler, der er fastsat i bilag V.

Værtsmedlemsstaten kan imidlertid forbyde dem at bære bestemte former for tjenestevåben, ammunition og udstyr, forudsat at der i værtsmedlemsstatens nationale lovgivning gælder samme forbud for dens egne grænsevagter eller personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver. Inden indsættelsen af holdmedlemmerne meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke former for tjenestevåben, ammunition og udstyr der er tilladt, og hvilke betingelser der gælder for deres anvendelse. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne.

6. Holdmedlemmerne har tilladelse til at anvende magt, herunder tjenestevåben, ammunition og udstyr, under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser med oprindelsesmedlemsstatens og værtsmedlemsstatens samtykke eller for agenturets personale med agenturets samtykke under tilstedeværelse af grænsevagter fra værtsmedlemsstaten og i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning. Værtsmedlemsstaten kan med oprindelsesmedlemsstatens eller agenturets samtykke give holdmedlemmerne tilladelse til at anvende magt i fravær af værtsmedlemsstatens grænsevagter.
7. Tjenestevåben, ammunition og udstyr kan anvendes i lovligt nødværge og til lovligt forsvar af holdmedlemmerne eller af andre personer i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.
8. Med henblik på denne forordning giver værtsmedlemsstaten holdmedlemmerne tilladelse til at foretage søgninger i europæiske databaser, der er nødvendige for at opfylde de operationelle mål, der er fastlagt i den operationelle plan om ind- og udrejsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelse. Værtsmedlemsstaten kan endvidere give dem tilladelse til at foretage søgninger i sine nationale databaser, hvis det er nødvendigt af samme årsager. Medlemsstaterne sikrer, at der gives adgang til databaserne på effektiv og virkningsfuld vis. Holdmedlemmerne må kun søge i de data, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser. Inden indsættelsen af holdmedlemmerne meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke nationale og europæiske databaser der kan foretages søgninger i. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for de medlemsstater, der deltager i indsættelsen.

Søgningen skal ske i overensstemmelse med EU-rettens regler om databeskyttelse og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning om databeskyttelse.

9. Afgørelser om nægtelse af indrejse efter artikel 14 i forordning (EU) 2016/399 må kun træffes af værtsmedlemsstatens grænsevagter eller af holdmedlemmerne, såfremt værtsmedlemsstaten har givet dem tilladelse til at handle på dens vegne.

Artikel 84

Akkrediteringsdokument

1. Agenturet udsteder i samarbejde med værtsmedlemsstaten et dokument på værtsmedlemsstatens officielle sprog og et andet af EU-institutionernes officielle sprog til holdmedlemmerne med henblik på at identificere dem og som bevis for indehaverens ret til at udføre opgaver og udøve beføjelser som omhandlet i artikel 83. Dokumentet skal indeholde følgende oplysninger om hvert holdmedlem:
(uuuuu) navn og nationalitet
(vvvvv) rang eller stilling
(wwwww) et nyere digitaliseret foto
(xxxxx) de opgaver, medlemmet har tilladelse til at udføre under indsættelsen.
2. Dokumentet afleveres til agenturet ved afslutningen af en fælles operation, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, et pilotprojekt, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats.

Artikel 85

Civilretligt ansvar

1. Når holdmedlemmerne udfører opgaver i en værtsmedlemsstat, er denne medlemsstat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med dens nationale lovgivning, jf. dog artikel 94.
2. Hvis skaden er forvoldt ved grov uagtsomhed eller forsætligt, kan værtsmedlemsstaten henvende sig til oprindelsesmedlemsstaten for at få de beløb, den har udbetalt til skadelidte eller disses retssuccessorer, godtgjort af værtsmedlemsstaten. Hvis skaden på samme måde er forvoldt af agenturets personale ved grov uagtsomhed eller forsætligt, kan værtsmedlemsstaten henvende sig til agenturet for at få de beløb, den har udbetalt til skadelidte eller disses retssuccessorer, godtgjort af agenturet.
3. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand frafalder hver medlemsstat alle sine krav mod værtsmedlemsstaten eller en anden medlemsstat for skade, den har lidt, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsæt.
4. Tvister mellem medlemsstaterne om anvendelsen af nærværende artikels stk. 2 og 3, som ikke kan løses ved forhandlinger mellem dem, indbringes af dem for Den Europæiske Unions Domstol, jf. artikel 273 i TEUF.
5. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand afholder agenturet udgifter i forbindelse med skader på agenturets udstyr under indsættelsen, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsæt.

Artikel 86

Strafferetligt ansvar

Under en fælles operation, et pilotprojekt, indsættelsen af migrationsstyringsstøttehold, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats sidestilles holdmedlemmerne med embedsmænd fra værtsmedlemsstaten for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem, jf. dog artikel 94.

AFDELING 2

AGENTURETS BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 87

Almindelige regler for agenturets behandling af personoplysninger

1. I forbindelse med behandling af personoplysninger anvender agenturet [forordning (EF) nr. 45/2001].
2. Bestyrelsen træffer de nødvendige administrative foranstaltninger med henblik på agenturets anvendelse af [forordning (EF) nr. 45/2001], herunder bestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige for agenturet.
3. Agenturet kan videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation i overensstemmelse med bestemmelserne i [forordning (EF) nr. 45/2001], i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig af hensyn til udførelsen af agenturets opgaver på området tilbagesendelse. Hvis en medlemsstat i forbindelse med tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer ikke videregiver personoplysninger om personer i udsendelsesposition til transportøren, kan agenturet også videregive disse oplysninger på samme betingelser. I henhold til [artikel 25, stk. 1, litra c)] i [forordning (EF) nr. 45/2001] finder [artikel 19] ikke anvendelse på behandling af oplysninger med henblik på agenturets tilbagesendelse, så længe tredjelandssstatsborgeren ikke er sendt tilbage. Agenturet kan fastsætte interne regler om begrænsning af anvendelsen af rettighederne i henhold til [artikel 17 og 18] i [forordning (EF) nr. 45/2011] fra sag til sag, så længe udøvelsen af sådanne rettigheder risikerer at bringe tilbagesendelsesproceduren i fare.

Artikel 88

Formål med behandling af personoplysninger

1. Agenturet må udelukkende behandle personoplysninger til følgende formål:
 - (yyyyy) udførelse af dets opgaver med at tilrettelægge og koordinere fælles operationer, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser og inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold, jf.
 - (zzzzz) udførelse af dets opgaver med at støtte medlemsstater og tredjelande forud for tilbagesendelser og i forbindelse med tilbagesendelser, at forvalte tilbagesendelsessystemer samt at koordinere eller tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer og yde teknisk og operationel bistand til medlemsstater og tredjelande, jf. artikel 49

(æææææ) fremme af informationsudvekslingen med medlemsstaterne, EASO, Europol eller Eurojust, jf. artikel 89

(øøøøø) agenturets risikoanalyse, jf. artikel 30

(ååååå) identifikation og lokalisering af fartøjer inden for rammerne af Eurosur, jf. artikel 90

(aaaaaa) administrative opgaver.

2. En medlemsstat eller et andet EU-agentur, der giver personoplysninger til agenturet, bestemmer til hvilke af de i stk. 1 nævnte formål oplysningerne skal behandles. Agenturet må kun behandle sådanne personoplysninger til andre af de i stk. 1 nævnte formål, såfremt den part, der har givet de pågældende oplysninger, har givet tilladelse hertil.
3. Medlemsstaterne og andre EU-agenturer kan ved videregivelsen af personoplysninger anføre, om adgangen til oplysningerne eller brugen af dem generelt eller konkret skal begrænses, herunder med hensyn til videregivelse, sletning eller tilintetgørelse af dem. Hvis behovet for sådanne begrænsninger opstår efter videregivelsen af personoplysninger, informerer de agenturet herom. Agenturet overholder disse begrænsninger.

Artikel 89

Behandling af personoplysninger, som indsamles under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige grænseindsatser samt af migrationsstyringsstøttehold

1. Agenturets behandler kun følgende kategorier af personoplysninger, som indsamles og videregives til det af medlemsstater, af agenturets eget personale eller af EASO, Europol eller Eurojust i forbindelse med fælles operationer, pilotprojekter og hurtige grænseindsatser, og af migrationsstyringsstøttehold:
 - (bbbbbb) personoplysninger vedrørende personer, om hvem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og EASO, Europol eller Eurojust har rimelig grund til at antage, at de har været indblandet i grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter, menneskehandel eller terrorisme
 - (ccccc) personoplysninger vedrørende personer, som uden tilladelse passerer de ydre grænser, og hvis personoplysninger indsamles af agenturets hold, herunder inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold
 - (ddddd) nummerpladenumre, køreøjsidentifikationsnumre, telefonnumre eller skibsidentifikationsnumre, som er knyttet til de personer, der er omhandlet i litra a) og b), og som er nødvendige for at undersøge og analysere de ruter og metoder, der anvendes i forbindelse med ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet.
2. Agenturet må behandle de personoplysninger, der er omhandlet i stk. 1, i følgende tilfælde:
 - (eeeeee) hvis udvekslingen af oplysninger med EASO, Europol eller Eurojust er nødvendig for anvendelsen af oplysningerne i overensstemmelse med disses respektive mandater og i henhold til artikel 69

(fffff) hvis videregivelsen til de relevante medlemsstaters myndigheder, som er ansvarlige for grænseforvaltning, migration, asyl eller tilbagesendelse, er nødvendig for, at de kan udføre deres opgaver i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning

(ggggg) hvis videregivelsen til myndighederne i de relevante medlemsstater, de tredjelande, hvortil tilbagesendelsen sker, eller internationale organisationer er nødvendig med henblik på identifikation af tredjelandsstatsborgere og erhvervelse af rejsedokumenter og for at muliggøre eller støtte tilbagesendelse

(hhhhh) hvis det er nødvendigt med henblik på udarbejdelsen af risikoanalyser

(iiiiii) i særlige tilfælde, hvor agenturet bliver opmærksomt på, at personoplysninger, der behandles i forbindelse med udførelsen af dets opgaver, er strengt nødvendige for de retshåndhævende myndigheder med henblik på at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge grov kriminalitet

3. Personoplysningerne skal slettes, så snart de er blevet videresendt til EASO, Europol eller Eurojust eller til medlemsstaternes kompetente myndigheder eller er blevet anvendt til udarbejdelse af risikoanalyser. Oplysningerne må under ingen omstændigheder lagres længere end 90 dage efter datoen for indsamlingen af oplysningerne. Oplysningerne skal anonymiseres i resultaterne af risikoanalyserne. Bestemmelserne i dette stykke finder ikke anvendelse på oplysninger, der behandles med henblik på at udføre tilbagesendelsesrelaterede opgaver.

Artikel 90

Behandling af personoplysninger inden for rammerne af Eurosur

1. Anvendes det nationale situationsbillede til behandling af personoplysninger, behandles disse oplysninger i henhold til de relevante bestemmelser om databeskyttelse i EU-retten eller national lovgivning. Hver medlemsstat udpeger den myndighed, der skal betragtes som registeransvarlig i henhold til artikel 4, stk. 7, i forordning (EU) 2016/679, og som har det centrale ansvar for den pågældende medlemsstats behandling af oplysninger. Hver medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om denne myndighed.
2. Identifikationsnumre for skibe og luftfartøjer er de eneste personoplysninger, der kan behandles i det europæiske situationsbillede og specifikke situationsbilleder.
3. Al udveksling af personoplysninger med tredjelande inden for rammerne af Eurosur skal være strengt begrænset til, hvad der er absolut nødvendigt med henblik på denne forordning. Den skal finde sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og de relevante nationale bestemmelser om databeskyttelse.
4. Al udveksling af oplysninger i henhold til artikel 73, stk. 2, artikel 74, stk. 3, og artikel 75, stk. 3, som giver et tredjeland oplysninger, der kan anvendes til at identificere personer eller grupper af personer, hvis anmodning om adgang til international beskyttelse er ved at blive behandlet, eller som er i alvorlig fare for at blive udsat for tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling eller afstraffelse eller alle andre krænkelse af de grundlæggende rettigheder, er forbudt.

5. Videregivelse eller anden meddelelse af oplysninger, der er udvekslet i henhold til artikel 73, stk. 2, artikel 74, stk. 3, og artikel 75, stk. 3, til andre tredjelande eller til tredjeparter, er forbudt.

Artikel 91

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og følsomme ikkeklassificerede oplysninger

1. Agenturet vedtager sine egne sikkerhedsregler på grundlag af de principper og regler, der er fastsat i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede oplysninger, herunder bl.a. bestemmelserne om udveksling med tredjelande, behandling og lagring af sådanne oplysninger som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 og (EU, Euratom) 2015/444. Alle administrative ordninger om udveksling af klassificerede oplysninger med de relevante myndigheder i et tredjeland eller, i mangel af en sådan ordning, enhver ekstraordinær ad hoc-videregivelse af EUCI til disse myndigheder skal forhåndsgodkendes af Kommissionen.
2. Sikkerhedsreglerne vedtages af bestyrelsen, efter at Kommissionen har godkendt dem.
3. Klassificering udelukker ikke, at informationerne stilles til rådighed for Europa-Parlamentet. Videregivelse og behandling af oplysninger og dokumenter, der fremsendes til Europa-Parlamentet i henhold til denne forordning, skal godkendes af Kommissionen.

AFDELING 3

DEN GENERELLE RAMME OG STRUKTUR FOR AGENTURET

Artikel 92

Retlig status og sæde

1. Agenturet er et EU-organ. Det har status som juridisk person.
2. Agenturet har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.
3. Agenturet er uafhængigt i gennemførelsen af sit tekniske og operationelle mandat.
4. Agenturet repræsenteres af sin administrerende direktør.
5. Agenturet har hjemsted i Warszawa, Polen.

Artikel 93

Hjemstedsaftale

1. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til agenturet i den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted, og de faciliteter, som den pågældende medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, de viceadministrerende direktører, medlemmerne af bestyrelsen, agenturets personale og deres familiemedlemmer,

fastlægges i en hjemstedsaftale mellem agenturet og den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted.

2. Hjemstedsaftalen skal indgås, efter at bestyrelsen har godkendt den.
3. Den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted, sikrer de bedst mulige vilkår for, at agenturet kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 94

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union ("vedtægten") og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte ("ansættelsesvilkårene"), som er fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68⁴⁴, og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af nævnte vedtægt og ansættelsesvilkårene, gælder for agenturets vedtægtsomfattede personale.
2. Tjenestestedet skal i princippet være fastsat til den medlemsstat, hvor agenturets hjemsted er beliggende.
3. Ansatte, der er omfattet af ansættelsesvilkårene, skal i princippet i første omgang ansættes i en fastsat periode på fem år. Deres kontrakter kan i princippet kun forlænges én gang for en fastsat periode på højst fem år. Enhver yderligere forlængelse skal være på ubestemt tid.
4. Bestyrelsen kan indrømme agenturets vedtægtsomfattede personale en månedlig lønudligning. Lønudligningen skal beregnes som en procentdel af vederlaget til hver berørt ansat. Denne procentdel må ikke overstige forskellen mellem 100 % og den justeringskoefficient, som gælder på tjenestestedet, og skal regelmæssigt tages op til fornyet overvejelse. Inden tildelingen af denne ydelse skal der tages behørigt hensyn til den samlede løn, som de enkelte medlemmer af personalet oppebærer, herunder godtgørelse af tjenesterejseudgifter.

Bestyrelsen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke med Kommissionens forudgående godkendelse. Senest i 2024 reviderer bestyrelsen disse regler med Kommissionens forudgående godkendelse.
5. Med henblik på gennemførelsen af artikel 32, artikel 45 og artikel 53, stk. 2, kan kun en ansat i agenturet, der er omfattet af vedtægten eller afsnit II i ansættelsesvilkårene, udpeges som koordinator eller forbindelsesofficer. Med henblik på gennemførelsen af artikel 56, kan kun en ansat i agenturet, der er omfattet af vedtægten eller ansættelsesvilkårene, indsættes som holdmedlem.
6. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til personalevedtægten og ansættelsesvilkårene i henhold til vedtægtens artikel 110, stk. 2.
7. Efter Kommissionens forudgående godkendelse vedtager bestyrelsen de bestemmelser vedrørende medlemsstaternes operationelle personale, der skal udstationeres i agenturet, jf. artikel 57, og ajourfører dem efter behov. I disse bestemmelser tages der hensyn til, at det operationelle personale er udstationeret med

⁴⁴ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 15).

henblik på at blive indsat som holdmedlemmer og har de opgaver og beføjelser, der er omhandlet i artikel 83. De skal indeholde bestemmelser om betingelserne for indsættelse. Bestyrelsen sigter i givet fald mod at sikre sammenhæng med reglerne for godtgørelse af det vedtægtsomfattede personales udgifter til tjenesterejser.

Artikel 95

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter gælder for agenturet og dets personale.

Artikel 96

Ansvar

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold reguleres af den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som agenturet har indgået.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader, der forvoldes af dets afdelinger eller af dets personale under udførelsen af deres opgaver.
4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i stk. 3 omhandlede skadeserstatninger.
5. Agenturets ansattes personlige ansvar over for agenturet er reguleret af de bestemmelser i vedtægten og ansættelsesvilkårene, der gælder for dem.

Artikel 97

Agenturets administrative og ledelsesmæssige struktur

Agenturets administrative og ledelsesmæssige struktur omfatter:

(jjjjj)en bestyrelse

(kkkkkk) en administrerende direktør

(lllll)viceadministrerende direktører

(mmmmm)et rådgivende forum

(nnnnn) en ansvarlig for grundlæggende rettigheder.

Artikel 98

Bestyrelsens opgaver

1. Bestyrelsen er ansvarlig for at træffe strategiske afgørelser vedrørende agenturet i overensstemmelse med denne forordning.
2. Bestyrelsen:

- (oooooo) udnævner den administrerende direktør på forslag af Kommissionen, jf. artikel 105
- (pppppp) udnævner de viceadministrerende direktører på forslag af Kommissionen, jf. artikel 105
- (qqqqqq) vedtager en afgørelse om oprettelse af et lokalkontor eller om forlængelse af det tidsrum, hvori et sådant består, jf. artikel 60, stk. 6
- (rrrrrr) vedtager afgørelser om sårbarhedsvurderingen, jf. artikel 33, stk. 1 og 9, idet afgørelser om foranstaltninger, der træffes efter artikel 33, stk. 9, vedtages med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer
- (ssssss) vedtager afgørelser om lister over obligatoriske oplysninger og data, som de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse skal udveksle med agenturet, således at agenturet kan udføre sine opgaver
- (tttttt) vedtager afgørelser om udarbejdelse af en fælles integreret risikoanalysemodel, jf. artikel 30, stk. 1
- (uuuuuu) vedtager afgørelser om karakteren af og vilkårene for indsættelsen af forbindelsesofficerer i medlemsstaterne, jf. artikel 32, stk. 2
- (vvvvvv) vedtager en teknisk og operationel strategi for europæisk integreret grænseforvaltning, jf. artikel 8, stk. 5
- (wwwwww) vedtager en afgørelse om profilerne for og antallet af operationelle medarbejdere til grænseforvaltning og migrationsstyring inden for den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, jf. artikel 55, stk. 4
- (xxxxxx) vedtager en årsberetning om agenturets virksomhed i det foregående år og sender den senest den 1. juli til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten
- (yyyyyy) vedtager hvert år inden den 30. november, under hensyntagen til Kommissionens udtalelse, med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer et samlet programmeringsdokument, der blandt andet indeholder agenturets flerårige programmering og dets arbejdsprogram for det følgende år og sender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen
- (zzzzzz) opstiller procedurer for den administrerende direktørs beslutningstagning vedrørende agenturets tekniske og operationelle opgaver
- (ææææææ) vedtager med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer agenturets årsbudget og udfører andre opgaver i relation til agenturets budget i henhold til dette kapitels afdeling 5
- (øøøøøø) udøver disciplinærmyndighed over den administrerende direktør og over de viceadministrerende direktører i samråd med den administrerende direktør

- (åååååå) fastsætter selv sin forretningsorden
- (aaaaaaa) fastlægger agenturets organisationsplan og vedtager agenturets personalepolitik
- (bbbbbbb) vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til risikoen for svig, under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal gennemføres
- (ccccccc) vedtager interne regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i forhold til bestyrelsesmedlemmerne
- (ddddddd) udøver over for agenturets personale de beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter ("beføjelserne som ansættelsesmyndighed"), jf. stk. 8
- (eeeeeee) vedtager gennemførelsesbestemmelserne til vedtægten og ansættelsesvilkårene, jf. vedtægtens artikel 110, stk. 2
- (ffffff) sikrer passende opfølgning af resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt fra undersøgelser foretaget af OLAF
- (ggggggg) vedtager og ajourfører regelmæssigt de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, andet afsnit
- (hhhhhhh) udnævner en regnskabsfører, som er fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv, og som vedtægten og ansættelsesvilkårene finder anvendelse på
- (iiiiiii) træffer afgørelse om en fælles metodologi for sårbarhedsvurderingen, herunder de objektive kriterier, ud fra hvilke agenturet skal foretage sårbarhedsvurderingen, hyppigheden af sådanne vurderinger og om hvordan på hinanden følgende sårbarhedsvurderinger skal foretages
- (jjjjjjj) træffer afgørelse om udvidet vurdering og overvågning af en medlemsstat, jf. artikel 33, stk. 2
- (kkkkkkk) udpeger den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, jf. artikel 107, stk. 1
- (lllllll) godkender samarbejdsordningerne med tredjelande
- (mmmmmmm) vedtager efter Kommissionens forudgående godkendelse agenturets sikkerhedsregler for beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger og følsomme ikkeklassificerede oplysninger som omhandlet i artikel 91
- (nnnnnnn) udpeger en sikkerhedsofficer, som er omfattet af vedtægten og ansættelsesvilkårene, og som er ansvarlig for sikkerheden internt i agenturet, herunder beskyttelsen følsomme og klassificerede oplysninger.

Den i litra j) omhandlede årsberetning om agenturets virksomhed skal offentliggøres.

3. Forslag til bestyrelsens afgørelser, jf. stk. 2, om specifikke aktiviteter, som agenturet skal gennemføre ved eller i umiddelbar nærhed af en bestemt medlemsstats ydre grænser, vedtages kun, hvis også det bestyrelsesmedlem, der repræsenterer denne medlemsstat, stemmer for vedtagelsen.
4. Bestyrelsen kan rådgive den administrerende direktør om alle spørgsmål, der vedrører udviklingen af den operationelle forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelser, herunder aktiviteter vedrørende forskning.
5. Bestyrelsen træffer afgørelse om en eventuel anmodning fra Irland og/eller Det Forenede Kongerige om deltagelse i specifikke aktiviteter.

Bestyrelsen træffer afgørelse fra sag til sag med absolut flertal blandt sine stemmeberettigede medlemmer. Når bestyrelsen træffer afgørelse, skal den overveje, om Irlands og/eller Det Forenede Kongeriges deltagelse vil bidrage til gennemførelsen af den pågældende aktivitet. I afgørelsen redegøres der for Irlands og/eller Det Forenede Kongeriges finansielle bidrag til den aktivitet, for hvilken der er anmodet om deltagelse.

6. Bestyrelsen fremsender hvert år alle relevante oplysninger om resultatet af de evalueringsprocedurer, som agenturet har gennemført, til Europa-Parlamentet og Rådet ("budgetmyndigheden").
7. Bestyrelsen kan nedsætte et mindre forretningsudvalg bestående af op til fire repræsentanter for bestyrelsen, herunder bestyrelsesformanden, og en repræsentant for Kommissionen, som skal bistå bestyrelsen og den administrerende direktør med udarbejdelsen af afgørelser, programmer og aktiviteter, som skal vedtages af bestyrelsen, og til at træffe visse foreløbige hastende afgørelser på bestyrelsens vegne, hvis det er nødvendigt. Forretningsudvalget træffer ikke afgørelser, der skal vedtages med enten to tredjedele eller tre fjerdedele flertal i bestyrelsen. Bestyrelsen kan uddelegere visse klart definerede opgaver til forretningsudvalget, navnlig hvis dette forbedrer agenturets effektivitet. Den kan ikke uddelegere opgaver til forretningsudvalget vedrørende afgørelser, der skal træffes med to tredjedele eller tre fjerdedele flertal i bestyrelsen.
8. I henhold til artikel 110 i vedtægten vedtager bestyrelsen på grundlag af artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene en afgørelse, der delegerer de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed til den administrerende direktør og opstiller betingelserne for at suspendere denne delegation af beføjelser. Den administrerende direktør skal bemyndiges til at videredelegere disse beføjelser.

Under helt særlige omstændigheder kan bestyrelsen ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er delegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, denne har videredelegeret. I så fald kan den selv udøve dem eller delegerer dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.

Artikel 99

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat og to repræsentanter for Kommissionen, som alle er stemmeberettigede, jf. dog stk. 3. Hver medlemsstat udpeger med henblik herpå et medlem af bestyrelsen samt en suppleant, som

repræsenterer medlemmet i vedkommendes fravær. Kommissionen udnævner to medlemmer og deres suppleanter. Mandatperioden er fire år. Mandatperioden kan forlænges.

2. Bestyrelsesmedlemmerne udpeges på grundlag af relevant erfaring på højt niveau og ekspertise inden for operationelt samarbejde om grænseforvaltning og tilbagesendelse og af deres relevante ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige færdigheder. Medlemsstaterne og Kommissionen tilstræber at opnå en ligelig kønsmæssig repræsentation i bestyrelsen.
3. De lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, deltager i agenturet. De har hver en repræsentant og en suppleant i bestyrelsen. De ordninger, der udvikles i henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler, og som præciserer arten og omfanget af og fastsætter detaljerede regler for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale, finder anvendelse.

Artikel 100

Flerårig programmering og årlige arbejdsprogrammer

1. Bestyrelsen vedtager senest den 30. november hvert år et programmeringsdokument, som blandt andet indeholder agenturets flerårige programmering og årlige programmering for det følgende år på grundlag af et udkast fra den administrerende direktør, som er godkendt af bestyrelsen. Det endelige programmeringsdokument for så vidt angår den flerårige programmering vedtages, efter at Kommissionen har afgivet en positiv udtalelse herom efter høring af Europa-Parlamentet. Hvis agenturet beslutter ikke at tage hensyn til elementer i Kommissionens udtalelse, skal det give en grundig begrundelse. Bestyrelsen sender dokumentet til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
2. Det i stk. 1 omhandlede dokument bliver endeligt, når det almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt justeres det i overensstemmelse hermed.
3. Den flerårige programmering skal fastlægge den overordnede strategiske programmering på mellemlang og lang sigt, herunder målene, de forventede resultater, resultatindikatorerne og ressourceplanlægningen, herunder det flerårige budget, personalet og udviklingen af agenturets egen kapacitet. I den flerårige programmering skal de strategiske indsatsområder fastlægges, og der skal redegøres for, hvordan målene nås. Den skal indeholde en strategi for forbindelser med tredjelande og internationale organisationer og for de tiltag, der er knyttet til denne strategi.
4. Den flerårige programmering skal gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer og skal om fornødent ajourføres i lyset af resultatet af en evaluering, der gennemføres i medfør af artikel 116. Konklusionerne af evalueringerne skal også om fornødent afspejles i det årlige arbejdsprogram for det følgende år.
5. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde en beskrivelse af de aktiviteter, der skal finansieres, herunder detaljerede mål og forventede resultater, blandt andet resultatindikatorer. Det skal også i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning indeholde oplysninger om, hvilke finansielle ressourcer og personaleressourcer der skal afsættes til hver aktivitet. Det

årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med den flerårige programmering. Det skal klart angives, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.

6. Det årlige arbejdsprogram vedtages i overensstemmelse med Unionens lovgivningsprogram inden for de områder, der er relevante for forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse.
7. Hvis agenturet efter vedtagelsen af et årligt arbejdsprogram pålægges en ny opgave, ændrer bestyrelsen det årlige arbejdsprogram.
8. Enhver væsentlig ændring af det årlige arbejdsprogram, især ændringer, der skyldes en omfordeling af budgetmidlerne på over 2 % af årsbudgettet, vedtages efter samme procedure som den, der gjaldt for vedtagelsen af det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan delegerer beføjelsen til at foretage ikkevæsentlige ændringer i det årlige arbejdsprogram til den administrerende direktør.

Artikel 101

Bestyrelsens formandskab

1. Bestyrelsen vælger blandt sine stemmeberettigede medlemmer en formand og en næstformand. Formanden og næstformanden vælges med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer. Næstformanden afløser uden videre formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.
2. Formandens og næstformandens mandatperiode udløber, når deres respektive medlemskab af bestyrelsen ophører. Med forbehold af denne bestemmelse er formandens og næstformandens mandatperiode fire år. Disse mandatperioder kan forlænges én gang.

Artikel 102

Bestyrelsens sammensætning

1. Formanden indkalder til bestyrelsesmøder.
2. Den administrerende direktør deltager i drøftelserne uden stemmeret.
3. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Bestyrelsen mødes desuden på initiativ af bestyrelsesformanden eller på anmodning af Kommissionen eller af mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne. Bestyrelsen kan om nødvendigt afholde fælles møder med bestyrelsen for Den Europæiske Unions Asylagentur og Europol.
4. Irland inviteres til at deltage i bestyrelsens møder.
5. Det Forenede Kongerige vil blive indbudt til at deltage i de bestyrelsesmøder, der finder sted, inden Det Forenede Kongerige trækker sig ud af Unionen.
6. Repræsentanter for Den Europæiske Unions Asylagentur og Europol opfordres til at deltage i bestyrelsens møder. Bestyrelsen kan også indbyde en repræsentant for relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.
7. Bestyrelsen kan i overensstemmelse med sin forretningsorden indbyde enhver anden, hvis synspunkt kan være af interesse, til at overvære dens møder som observatør.
8. Bestyrelsens medlemmer kan med forbehold af forretningsordenens bestemmelser bistås af rådgivere eller eksperter.

9. Bestyrelsens sekretariatsfunktion varetages af agenturet.

Artikel 103

Afstemning

1. Bestyrelsen træffer afgørelse med absolut flertal blandt sine stemmeberettigede medlemmer, jf. dog artikel 55, stk. 4, artikel 98, stk. 2, nr. 3), 9) og 13), artikel 100, stk. 1, og artikel 105, stk. 2 og 4.
2. Hvert medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret. Den administrerende direktør deltager ikke i afstemningerne.
3. I forretningsordenen fastlægges de nærmere afstemningsregler. Disse regler skal omfatte betingelserne for, at et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt alle krav vedrørende beslutningsdygtighed.
4. Repræsentanter for de lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, har begrænset stemmeret svarende til deres respektive ordninger. Med henblik på at gøre det muligt for de associerede lande at udøve deres stemmeret skal agenturet præcist angive de punkter i dagsordenen, hvor der er indrømmet begrænset stemmeret.

Artikel 104

Den administrerende direktørs opgaver og beføjelser

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør, som udfører sit hverv i fuldkommen uafhængighed. Med forbehold af EU-institutionernes og bestyrelsens respektive beføjelser må den administrerende direktør hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan opfordre den administrerende direktør til at aflægge rapport om udførelsen af dennes opgaver. Dette omfatter rapportering om gennemførelsen og overvågningen af strategien for grundlæggende rettigheder, årsberetningen om agenturets virksomhed for det foregående år, arbejdsprogrammet for det følgende år og agenturets flerårige programmering eller andre emner vedrørende agenturets aktiviteter. Den administrerende direktør afgiver endvidere efter anmodning en erklæring over for Europa-Parlamentet og aflægger regelmæssigt rapport til det.
3. Den administrerende direktør er ansvarlig for forberedelsen og gennemførelsen af de strategiske afgørelser, der træffes af bestyrelsen, og for at træffe afgørelser om agenturets operationelle aktiviteter i overensstemmelse med denne forordning. Den administrerende direktør har følgende opgaver og beføjelser:
 - (ooooooo) at foreslå, forberede og gennemføre strategiske afgørelser, programmer og aktiviteter vedtaget af bestyrelsen inden for de grænser, der er fastsat i denne forordning, dens gennemførelsesbestemmelser og gældende ret
 - (ppppppp) at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder vedtagelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af bekendtgørelser, for at sikre, at agenturets daglige administration og virksomhed er i overensstemmelse med denne forordning

- (qqqqqqq) hvert år at udarbejde udkastet til det samlede programmeringsdokument og forelægge det for bestyrelsen til godkendelse, inden det sendes til institutionerne senest den 31. januar
- (rrrrrrr) hvert år at udarbejde årsberetningen om agenturets virksomhed og forelægge den for bestyrelsen
- (sssssss) at udarbejde et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter som en del af det samlede programmeringsdokument i henhold til artikel 111 og at gennemføre budgettet i henhold til artikel 112
- (ttttttt) at delegere sine beføjelser til andre medlemmer af agenturets personale efter nærmere regler, som vedtages efter proceduren i artikel 98, stk. 2, nr. 15)
- (uuuuuuu) at vedtage en henstilling om foranstaltninger, jf. artikel 33, stk. 9, herunder at foreslå medlemsstaterne at iværksætte og gennemføre fælles operationer, hurtige grænseindsatser eller andre tiltag, jf. artikel 37, stk. 2
- (vvvvvvv) at evaluere, godkende og koordinere forslag fra medlemsstater til fælles operationer eller hurtige grænseindsatser, jf. artikel 38, stk. 3
- (wwwwwww) at evaluere, godkende og koordinere anmodninger fra medlemsstater om fælles tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, jf. artikel 51 og 54
- (xxxxxxx) at sikre gennemførelsen af de operationelle planer, der er omhandlet i artikel 39 og 43 og artikel 54, stk. 4
- (yyyyyyy) at vurdere en anmodning fra en medlemsstat om bistand fra migrationsstyringsstøttehold og dens behovsvurdering i samarbejde med de relevante EU-agenturer, jf. artikel 41, stk. 3
- (zzzzzzz) at sikre gennemførelsen af den kommissionsafgørelse, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1
- (æææææææ) at trække finansieringen af aktiviteter tilbage, jf. artikel 47
- (øøøøøøø) at evaluere resultaterne af aktiviteterne, jf. artikel 48
- (ååååååå) at fastsætte den laveste mængde teknisk udstyr, der kræves for at dække agenturets behov, navnlig for så vidt angår gennemførelse af fælles operationer, indsættelser af migrationsstyringsstøttehold, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, jf. artikel 64, stk. 5
- (aaaaaaa) at foreslå, at der oprettes et lokalkontor, eller at det tidsrum, hvori et sådant består, forlænges jf. artikel 60, stk. 6
- (bbbbbbb) at udnævne medlemmerne af tilsynsrådet, jf. artikel 60, stk. 4
- (ccccccc) at udarbejde en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt undersøgelser fra

OLAF og at aflægge statusrapport to gange om året til Kommissionen og regelmæssigt til bestyrelsen

(ddddd) at beskytte Unionens finansielle interesser ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter gennem effektiv kontrol, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og efter omstændighederne gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til formålet hermed og har afskrækkende virkning

(eeeeee) at udarbejde agenturets strategi for bekæmpelse af svig og forelægge den for bestyrelsen til godkendelse.

4. Den administrerende direktør står til ansvar for sin virksomhed over for bestyrelsen.
5. Den administrerende direktør er agenturets retlige repræsentant.

Artikel 105

Udnævnelse af den administrerende direktør og de viceadministrerende direktører

1. Kommissionen foreslår mindst tre kandidater til stillingen som administrerende direktør og til hver af stillingerne som viceadministrerende direktør på grundlag af en liste efter offentliggørelse af stillingen i Den Europæiske Unions Tidende og, alt efter hvad der er relevant, i pressen og på websteder.
2. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af sine kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige færdigheder på højt niveau, herunder relevant erfaring på højt niveau inden for forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse, på forslag fra Kommissionen, jf. stk. 1. Før udnævnelsen opfordres de kandidater, Kommissionen har foreslået, til at afgive erklæring i det eller de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.

Efter afgivelsen af en sådan erklæring vedtager Europa-Parlamentet en udtalelse, hvori det redegør for sine synspunkter, og det kan pege på en foretrukken kandidat.

Bestyrelsen udnævner den administrerende direktør under hensyntagen til disse synspunkter. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer.

Hvis bestyrelsen beslutter at udnævne en anden kandidat end den, som Europa-Parlamentet pegede på som sin foretrukne kandidat, skal bestyrelsen skriftligt underrette Europa-Parlamentet og Rådet om, på hvilken måde der blev taget hensyn til Europa-Parlamentets holdning.

Bestyrelsen har beføjelse til at afskedige den administrerende direktør efter forslag fra Kommissionen.

3. Den administrerende direktør bistås af tre viceadministrerende direktører. Hver af disse viceadministrerende direktører bør tildeles et særligt ansvarsområde. I tilfælde af den administrerende direktørs forfald træder en af de viceadministrerende direktører i vedkommendes sted.
4. De viceadministrerende direktører udnævnes efter høring af den administrerende direktør af bestyrelsen på grundlag af fortjeneste og passende administrative og

ledelsesmæssige færdigheder, herunder relevant erhvervserfaring inden for forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse, efter forslag fra Kommissionen, jf. stk. 1. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer.

Bestyrelsen har beføjelse til at afskedige de viceadministrerende direktører efter proceduren i første afsnit.

5. Den administrerende direktørs embedsperiode er fem år. Ved udgangen af perioden foretager Kommissionen en vurdering, hvori der indgår en evaluering af den administrerende direktørs resultater og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer.
6. Bestyrelsen kan forlænge den administrerende direktørs embedsperiode én gang på forslag af Kommissionen, der tager udgangspunkt i den evaluering, der er omhandlet i stk. 5, med en ny periode på højst fem år.
7. De viceadministrerende direktørers embedsperiode er fem år. Den kan af bestyrelsen forlænges én gang for en ny periode på højst fem år.
8. Den administrerende direktør og de viceadministrerende direktører ansættes som midlertidigt ansatte i agenturet i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Artikel 106

Rådgivende forum

1. Agenturet opretter et rådgivende forum, der skal bistå den administrerende direktør og bestyrelsen med uafhængig rådgivning i spørgsmål vedrørende de grundlæggende rettigheder.
2. Agenturet opfordrer EASO, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge og andre relevante organisationer til at deltage i det rådgivende forum. På forslag af den administrerende direktør træffer bestyrelsen afgørelse om det rådgivende forums sammensætning og de nærmere vilkår for videregivelse af oplysninger til det. Det rådgivende forum fastlægger efter at have hørt bestyrelsen og den administrative direktør sine arbejdsmetoder og fastsætter sit arbejdsprogram.
3. Det rådgivende forum høres om videreudviklingen og gennemførelsen af strategien for grundlæggende rettigheder, om oprettelsen af en klageordning, om adfærdskodekserne og om de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer.
4. Det rådgivende forum udarbejder en årsrapport om sine aktiviteter. Rapporten skal offentliggøres.
5. Uden at det berører opgaverne for den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, har det rådgivende forum effektiv adgang til alle oplysninger om overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, herunder gennem kontrolbesøg i forbindelse med fælles operationer eller hurtige grænseindsatser efter aftale med værtsmedlemsstaten og hotspotområder eller kontrollerede centre, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser.

Artikel 107

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder

1. Bestyrelsen udpeger en ansvarlig for grundlæggende rettigheder. Den pågældende har til opgave at bidrage til agenturets strategi for grundlæggende rettigheder samt at overvåge dets overholdelse af og at fremme dets respekt for de grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal have de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige erfaring inden for grundlæggende rettigheder.
2. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder er uafhængig ved udøvelsen af sine opgaver. Den pågældende rapporterer direkte til bestyrelsen og samarbejder med det rådgivende forum. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder aflægger således regelmæssigt rapport og bidrager dermed til mekanismen for overvågning af de grundlæggende rettigheder.
3. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal høres om de operationelle planer, der udarbejdes i henhold til artikel 39, artikel 43, artikel 54, stk. 4, og artikel 75, stk. 3. Den pågældende skal have adgang til alle oplysninger om overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i alle agenturets aktiviteter.

Artikel 108

Klageordning

1. Agenturet træffer i samarbejde med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder de nødvendige foranstaltninger til oprettelse af en klageordning i overensstemmelse med denne artikel med henblik på at overvåge og sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter.
2. Enhver person, som er direkte berørt af tiltag, der gennemføres af personale, som deltager i en fælles operation, et pilotprojekt, en hurtig grænseindsats, indsættelsen af et migrationsstyringsstøttehold, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats, og som mener, at vedkommendes grundlæggende rettigheder er blevet overtrådt på grund af sådanne tiltag, eller enhver part, der repræsenterer en sådan person, kan indgive skriftlig klage til agenturet.
3. Kun begrundede klager, der vedrører konkrete overtrædelser af de grundlæggende rettigheder, kan behandles.
4. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder er ansvarlig for behandlingen af de klager, agenturet modtager, i overensstemmelse med retten til god forvaltning. Med henblik herpå kontrollerer den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, hvorvidt en klage kan behandles, registrerer sådanne klager, sender alle registrerede klager til den administrerende direktør, sender klager vedrørende holdmedlemmer til oprindelsesmedlemsstaten, underretter den relevante myndighed eller det relevante organ for grundlæggende rettigheder i en medlemsstat og registrerer og sikrer agenturets eller medlemsstatens opfølgning på klagerne.
5. I overensstemmelse med retten til god forvaltning skal klageren, såfremt klagen kan behandles, underrettes om, at klagen er blevet registreret, at en vurdering af klagen er påbegyndt, og at der kan forventes et svar, så snart det foreligger. Hvis en klage sendes til nationale myndigheder eller organer, skal klageren oplyses om, hvordan disse kan kontaktes. Hvis en klage ikke kan behandles, skal klageren underrettes om grundene hertil og, om muligt, informeres om andre klagemuligheder.

Enhver afgørelse skal være skriftlig og begrundet.

6. Hvis der registreres en klage, der vedrører en af agenturets ansatte, sørger den administrerende direktør for passende opfølgning af klagen i samråd med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, herunder om nødvendigt med disciplinære foranstaltninger. Den administrerende direktør aflægger inden for en nærmere fastsat tidsfrist rapport til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder om resultatet af klagebehandlingen og om agenturets opfølgning på klagen, herunder om nødvendigt med disciplinære foranstaltninger.

Hvis en klage vedrører databeskyttelsesspørgsmål, inddrager den administrerende direktør den databeskyttelsesansvarlige for agenturet. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og den databeskyttelsesansvarlige udfærdiger et skriftligt aftalememorandum, der fastsætter deres opgavefordeling og samarbejde med hensyn til indkomne klager.

7. Hvis der registreres en klage, der vedrører et holdmedlem fra en værtsmedlemsstat eller et holdmedlem fra andre deltagende medlemsstater, herunder et udstationeret holdmedlem eller en udstationeret national ekspert, sørger oprindelsesmedlemsstaten for passende opfølgning på klagen, herunder om nødvendigt med disciplinære foranstaltninger eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med national ret. Den relevante medlemsstat aflægger rapport til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder om resultatet af klagebehandlingen og om opfølgningen af den inden for en nærmere fastsat frist og om nødvendigt med regelmæssige intervaller herefter. Agenturet følger op på sagen, hvis det ikke har modtaget en rapport fra den relevante medlemsstat.
8. Hvis det konstateres, at et holdmedlem har overtrådt de grundlæggende rettigheder eller sine forpligtelser vedrørende international beskyttelse, kan agenturet anmode medlemsstaten om straks at fjerne det pågældende medlem fra de aktiviteter, der gennemføres af agenturet eller den europæiske grænse- og kystvagts stående korps.
9. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder aflægger rapport til den administrerende direktør og bestyrelsen om resultatet af agenturets og medlemsstatens klagebehandling og om agenturets og medlemsstatens opfølgning på den. Agenturet medtager oplysninger om klageordningen i sin årsberetning.
10. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udarbejder i henhold til bestemmelserne i stk. 1-9 og efter høring af det rådgivende forum en standardklageformular, hvori der anmodes om detaljerede og specifikke oplysninger om den påståede overtrædelse af de grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udarbejder om fornødent desuden andre nærmere regler. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder forelægger formularen og sådanne nærmere regler for den administrerende direktør og bestyrelsen.

Agenturet sikrer, at oplysninger om muligheden og proceduren for klageindgivelse er let tilgængelige, herunder for sårbare personer. Standardklageformularen skal gøres tilgængelig på agenturets websted og i papirudgave i forbindelse med alle agenturets aktiviteter på sprog, som tredjelandsstatsborgere forstår eller med rimelighed kan forventes at forstå. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder behandler også de klager, der ikke er indgivet ved brug af standardklageformularen.
11. Alle personoplysninger i klager skal håndteres og behandles af agenturet, herunder den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, i overensstemmelse med [forordning (EF) nr. 45/2001] og af medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680.

Når en klager indgiver en klage, anses klageren for at give sit samtykke til, at agenturet og den ansvarlige for grundlæggende rettigheder behandler vedkommendes personoplysninger, jf. artikel 5, litra d), i [forordning (EF) nr. 45/2001].

For at beskytte klagerens interesser skal klager behandles i fortrolighed af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med national ret og EU-retten, medmindre klageren udtrykkeligt giver afkald på retten til fortrolighed. Hvis klageren giver afkald på retten til fortrolighed, skal den pågældende anses for at have givet sit samtykke til, at den ansvarlige for grundlæggende rettigheder eller agenturet om fornødent oplyser de kompetente myndigheder eller organer om vedkommendes identitet i relation til det, der klages over.

Artikel 109 **Sprogordning**

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1⁴⁵ finder anvendelse på agenturet.
2. Med forbehold af afgørelser, der træffes efter artikel 342 i TEUF, skal årsberetningen om agenturets virksomhed og arbejdsprogrammet, jf. artikel 98, stk. 2, nr. 10) og 11), udarbejdes på alle Unionens officielle sprog.
3. Oversættelser, der er nødvendige for agenturets virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 110 **Åbenhed og kommunikation**

1. Agenturet er omfattet af forordning (EF) nr. 1049/2001 ved behandling af ansøgninger om aktindsigt i dets dokumenter.
2. Agenturet kommunikerer på eget initiativ i sager, der falder inden for dets ansvarsområde. Agenturet offentliggør relevante oplysninger, herunder årsberetningen om agenturets virksomhed, jf. artikel 98, stk. 2, nr. 10), og sørger navnlig med forbehold af artikel 91 for, at offentligheden og alle interesserede parter hurtigt får objektive, detaljerede, pålidelige og letforståelige oplysninger om dets arbejde. Agenturet gør dette uden at afsløre operationelle oplysninger, som, hvis de blev offentliggjort, ville kunne skade indfrielsen af operationens mål.
3. Bestyrelsen træffer praktiske foranstaltninger til gennemførelse af stk. 1 og 2.
4. Enhver fysisk eller juridisk person har ret til at henvende sig skriftligt til agenturet på et af Unionens officielle sprog. Den pågældende har ret til at modtage et svar på samme sprog.
5. De afgørelser, som agenturet træffer efter artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til Den Europæiske Ombudsmand eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol efter bestemmelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF.

⁴⁵ Forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

AFDELING 5
FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 111

Budget

1. Med forbehold af andre former for indtægter udgøres agenturets indtægter af:
 - (ffffff) et tilskud fra Unionen, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)
 - (gggggggg) et bidrag fra de lande, der deltager som associerede lande i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne som fastsat i de respektive ordninger, hvori deres finansielle bidrag angives
 - (hhhhhhhh) EU-finansiering i form af delegationsaftaler eller ad hoc-tilskud i henhold til agenturets finansielle bestemmelser, jf. artikel 115, og til bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse af Unionens politik
 - (iiiiiii) gebyrer for ydede tjenester
 - (jjjjjjjj) eventuelle frivillige bidrag fra medlemsstaterne.
2. Agenturets udgifter omfatter udgifter til dets administration, infrastruktur, drift og personale.
3. Den administrerende direktør udarbejder et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder en stillingsfortegnelse, og sender det til bestyrelsen.
4. Der skal være balance mellem indtægter og udgifter.
5. Bestyrelsen vedtager på grundlag af den administrerende direktørs udkast til overslag et foreløbigt udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder den foreløbige stillingsfortegnelse. Bestyrelsen fremsender dette til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest den 31. januar hvert år som en del af med udkastet til det samlede programmeringsdokument.
6. Bestyrelsen fremsender senest den 31. marts hvert år det endelige udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter, herunder udkastet til stillingsfortegnelse, ledsaget af det foreløbige arbejdsprogram, til Kommissionen.
7. Kommissionen fremsender overslaget til budgetmyndigheden sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.
8. På grundlag af overslaget opstiller Kommissionen i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, som den finder nødvendige for stillingsfortegnelsen, og de tilskud, der skal finansieres over det almindelige budget, som forelægges budgetmyndigheden i henhold til artikel 313 og 314 i TEUF.
9. Budgetmyndigheden godkender bevillingen af bidraget til agenturet.
10. Budgetmyndigheden godkender agenturets stillingsfortegnelse.

11. Bestyrelsen godkender agenturets budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Det justeres i givet fald i overensstemmelse hermed.
12. Enhver ændring af budgettet, herunder stillingsfortegnelsen, foretages efter samme procedure.
13. I forbindelse med ethvert byggeprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for agenturets budget, finder bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013⁴⁶ anvendelse.
14. For at finansiere indsættelsen af hurtige grænseindsatser og tilbagesendelsesindsatser vedtager bestyrelsen et budget for agenturet, som skal indeholde en finansiel operationel reserve på mindst 2 % af bevillingen til de fælles operationer ved den ydre grænse og de operationelle aktiviteter på området tilbagesendelse. Efter hver måneds udløb kan den administrerende direktør beslutte at omfordele et beløb svarende til en tolvtedel af agenturets bevillinger til andre af agenturets operationelle aktiviteter. I så fald underretter den administrerende direktør bestyrelsen.
15. Budgetforpligtelser til foranstaltninger, der løber over mere end et regnskabsår, kan fordeles på flere år i årlige trancher.

Artikel 112

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører agenturets budget.
2. Agenturets regnskabsfører sender senest den 1. marts i et regnskabsår (n + 1) det foreløbige årsregnskab for regnskabssår (n) til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentrale organer, jf. artikel 147 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁴⁷.
3. Agenturet sender en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning for år n til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.
4. Kommissionens regnskabsfører sender agenturets foreløbige årsregnskab for år n konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.
5. Efter modtagelse af Revisionsrettens bemærkninger om agenturets foreløbige årsregnskab for år n opstiller den administrerende direktør i medfør af artikel 148 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 på eget ansvar agenturets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen med henblik på en udtalelse.
6. Bestyrelsen afgiver udtalelse om agenturets endelige årsregnskab for år n.

⁴⁶ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42).

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2008 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

7. Senest den 1. juli år $n + 1$ sender den administrerende direktør det endelige årsregnskab sammen med bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
8. Det endelige årsregnskab for år n offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende senest den 15. november i år $n + 1$.
9. Den administrerende direktør sender senest den 30. september i år $n + 1$ Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den pågældende sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.
10. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende år n kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 165, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
11. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år $n + 2$ den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for år n .

Artikel 113

Bekæmpelse af svig

1. Bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 finder ubegrænset anvendelse i forbindelse med bekæmpelsen af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager straks de nødvendige bestemmelser, som skal finde anvendelse på alle agenturets ansatte, ved anvendelse af den model, der findes i bilaget til nævnte aftale.
2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler fra agenturet.
3. OLAF kan foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol på stedet og inspektioner, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁴⁸, for at fastslå, om der har været tale om svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres af agenturet.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan i henhold til forordning (EU) 2017/1939 efterforske og retsforfølge svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371.
5. Agenturets samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at

⁴⁸ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, jf. dog stk. 1, 2, 3 og 4.

Artikel 114

Forebyggelse af interessekonflikter

Agenturet vedtager interne regler, der forpligter medlemmerne af dets organer og dets personale til, så længe embedsperioden eller ansættelsesforholdet varer, at undgå situationer, der vil kunne give anledning til en interessekonflikt, og til at indberette sådanne situationer.

Artikel 115

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for agenturet vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De kan kun afvige fra delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013, hvis det specifikt er nødvendigt af hensyn til agenturets drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke. Bestyrelsen vedtager inden for disse rammer specifikke finansielle bestemmelser for agenturets aktiviteter på området samarbejde med tredjelande på tilbagesendelsesområdet.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 116

Evaluering

1. Kommission foretager senest den [31. maj 2023] og derefter hvert fjerde år en evaluering af denne forordning. Ved evalueringen vurderes navnlig følgende:
 - (kkkkkkkk) de resultater, agenturet har opnået under hensyntagen til dets mål, mandat og opgaver,
 - (llllllll) indvirkningen, effektiviteten og virkningsfuldheden af agenturets virksomhed og dets arbejdsmetoder set i lyset af dets mål, mandat og opgaver
 - (mmmmmmmm) gennemførelsen af det europæiske samarbejde om kystvagtfunktioner
 - (nnnnnnnn) eventuelle behov for at ændre agenturets mandat
 - (oooooooo) de finansielle følger af en sådan ændring.Evalueringen skal omfatte en særlig analyse af, hvordan chartret og anden relevant EU-ret er blevet overholdt ved anvendelsen af denne forordning.
2. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner til Europa-Parlamentet, Rådet og bestyrelsen. Bestyrelsen kan fremsætte henstillinger til Kommissionen vedrørende ændringer af denne forordning. Evalueringsrapporten og konklusionerne om rapporten skal offentliggøres. Medlemsstaterne og agenturet sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde denne rapport.

3. Agenturet aflægger senest den 1. december 2021 og derefter hvert andet år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den måde, hvorpå Eurosur fungerer.

Medlemsstaterne sender agenturet de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde den i stk. 2 omhandlede rapport.

4. Som led i den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen en samlet evaluering af Eurosur, som om nødvendigt ledsages af passende forslag til forbedring af dets funktion.

Medlemsstaterne og agenturet sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde den evaluering, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 117

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg ("udvalget vedrørende den europæiske grænse- og kystvagt"). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. For så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 80, stk. 2, bistås Kommissionen af "Artikel 6-Udvalget", der blev nedsat ved forordning (EF) nr. 1606/2002.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

Artikel 118

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [datoen for denne forordnings ikrafttræden].
3. Den i artikel 8, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen de eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 119

Ophævelse

1. Forordning (EU) nr. 1052/2013 ophæves.
2. Forordning (EU) 2016/1624 ophæves med undtagelse af artikel 20, 30 og 31, som ophæves med virkning fra den 1. januar 2020.
3. Fælles aktion 98/700/RIA ophæves med virkning fra datoen for den faktiske gennemførelse af det i artikel 80 omhandlede system, som skal fastlægges i en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter procedurerne i artikel 117.
4. Henvisninger til de ophævede retsakter gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i denne forordnings bilag VI.

Artikel 120

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Artikel 12, stk. 4, artikel 71 og artikel 98, stk. 5, for så vidt de vedrører samarbejdet med Det Forenede Kongerige, gælder indtil Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Unionen, eller forudsat at der er indgået en aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige på grundlag af artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union, indtil udløbet af den deri fastsatte overgangsperiode.
3. Som en undtagelse i løbet af 2019 skal de afgørelser, der er omhandlet i artikel 55, stk. 4, og artikel 64, stk. 6, vedtages af bestyrelsen senest seks uger efter forordningens ikrafttrædelse.
4. Som en undtagelse i løbet af 2019 skal de indstillinger, der er omhandlet i artikel 57, stk. 4, og artikel 58, stk. 1, foretages af medlemsstaterne senest 12 uger efter forordningens ikrafttrædelse.
5. Indsættelserne i henhold til artikel 55-58 skal finde sted fra 1. januar 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til forordning om oprettelse af den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af Rådets fælles aktion 98/700/RIA, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624

Berørt(e) politikområde(r) (*programklynge*)

Politikområde: Migration og indre anliggender

Aktivitet: Sikkerhed og sikring af friheder

Det nuværende udgiftsområde 3a, afsnit 18 – Indre anliggender

1.2. Forslagets/initiativets art

☐ Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**⁴⁹

X Forslaget/initiativet vedrører en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

X Forslaget/initiativet vedrører en **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

⁴⁹ Jf. finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.2.1.

1.3. Forslagets/initiativets begrundelse

1.3.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

På kort sigt forventes Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning at fortsætte agenturets centrale aktiviteter vedrørende forvaltningen af de ydre grænser og tilbagesendelser, herunder Eurosur, på samme måde som hidtil. Agenturets budget, herunder både Unionens bidrag og bidragene fra de associerede Schengenlande, med henblik på at videreføre alle aktiviteterne i henhold til agenturets aktuelle mandat vil beløbe sig til 637,6 mio. EUR for 2019 og 2020 i den nuværende flerårige finansielle ramme og ifølge Kommissionens forslag til 2,47 mia. EUR i den næste flerårige finansielle ramme. Det samlede behov for finansielle ressourcer og personale er i overensstemmelse med de finansieringsoversigter, som ledsager Kommissionens forslag, som er fremsat i forbindelse med henholdsvis forordningen om DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGT, ETIAS-forordningen og interoperabilitetsforordningen. Formålet med dette forslag er at reformere den europæiske grænse- og kystvagt ved at oprette agenturets nye kapacitet, navnlig ved at oprette den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, ved at agenturet erhverver sit eget udstyr og ved på passende vis at tage fat på andre nye eller opgraderede opgaver. Til dette formål er der behov for at tilføje et beløb på 577,5 mio. EUR til det eksisterende EU-bidrag for 2019 og 2020 i den gældende flerårige finansielle ramme, hvilket kan gøre det nødvendigt at benytte særlige instrumenter. I perioden 2021-2027 vil der være behov for i alt 9,37 mia. EUR til at dække agenturets nye og opgraderede opgaver og funktioner.

De samlede omkostninger ved det aktuelle og fremtidige mandat vil alt i alt beløbe sig til 1,22 mia. EUR for perioden 2019-2020 og 11,27 mia. EUR for perioden 2021-2027.

Forslagets hovedelementer kan sammenfattes som følger med hensyn til indhold og tidsplan:

Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med en operationel stab på 10 000 personer etableres:

- Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps' operationelle personale er de grænsevagter, ledsagere ved tilbagesendelser, specialister i tilbagesendelse og andet relevant personale, som er ansat af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, udstationeret til agenturet af medlemsstaterne, eller kortvarigt stillet til rådighed af medlemsstaterne med henblik på at agere som medlemmer af grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold eller indsatshold til brug ved tilbagesendelser, og som har udøvende beføjelser.

DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps vil bestå af tre kategorier af operationelt personale til følgende omkostninger.

- Agenturets personale (kategori 1). Det vedtægtsomfattede personale vil spille en væsentlig rolle i DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps. Agenturets operationelle personale i korpset forventes at vokse fra 750 medarbejdere i 2019 til 3 000 senest i 2025. Midlertidigt ansatte og kontraktansatte vil blive repræsenteret med en andel på 50 % hver. De dertil svarende personaleomkostninger blev beregnet på grundlag af standardenheder (dvs. 143 000,00 EUR pr. midlertidigt ansat pr. år og 74 000,00 EUR pr. kontraktansat pr.

år). For kategori 1 omfatter forslaget udgifter til indsættelse, der er beregnet ud fra den antagelse, at alle medarbejdere i agenturets eget operationelle personale vil blive udsendt til operationelle områder på næsten permanent basis. Beregningen af omkostningerne til indsættelse baseres på en indbyrdes tilnærmelse af de dagssatser, som agenturet pt. anvender (i gennemsnit 200 EUR pr. dag), dog nedsat med 40 % i lyset af de pågældende udsendelsers langvarige karakter. Personale, der ansættes i denne kategori, vil kunne fungere som medlemmer af de hold, som indsættes fra den EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps til at udføre grænsekontrol og tilbagesendelsesopgaver, herunder personale med udøvende beføjelser. I betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for agenturets operationelle personale, bør alt nyt personale gennemgå en omfattende indledende uddannelse i grænsekontrol- eller tilbagesendelsesfunktioner af ca. 6 måneders varighed, hvilket koster ca. 40 000 EUR pr. person. Derefter vil der hvert år blive behov for specialiseret uddannelse eller genopfriskningskurser for agenturets operationelle personale, hvilket koster ca. 10 000 EUR pr. person.

- Kategori 2 (operationelt personale, som medlemsstaterne udstationerer langvarigt). Denne type operationelt personale forventes at vokse fra 1 500 medarbejdere i 2020 til 3 000 senest i 2025. Ifølge forslaget vil det udstationerede personale blive permanent indsat i de forskellige operationelle områder. De vigtigste omkostninger vil således være knyttet til indsættelsen. I lighed med kategori 1 blev omkostningerne til indsættelse beregnet ud fra den antagelse, at alle medarbejdere vil blive indsat i forbindelse med deres langvarige udstationeringer. Der anvendes samme gennemsnitlige dagssats som for kategori 1 (dvs. 200 EUR pr. dag, dog nedsat med 40 % i lyset af, at udstationeringerne er langvarige). Behovene for uddannelse af operationelt, udstationeret personale vil blive dækket med en anslået årlig omkostning på 5 000 EUR pr. medarbejder.

- Kategori 3 (operationelt personale, som medlemsstaterne indsætter kortvarigt). Denne kategori af operationelt personale forventes gradvist at falde i antal inden for DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps fra 7 000 medarbejdere i 2020 til 4 000 i 2025. De vigtigste omkostninger i forbindelse med denne del af DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps er knyttet til dets indsættelse. I lighed med kategori 1 og 2 blev omkostningerne til indsættelse beregnet ud fra samme gennemsnitlige dagssats (dvs. 200 EUR pr. dag), beregnet for 30 dage pr. måned med dækning op til en indsættelse på maksimalt 4 måneders varighed. I modsætning til kategori 1 og 2 nedsættes omkostningerne til indsættelse imidlertid ikke med 40 % af dagssatsen, som det er tilfældet for langvarige missioner.

- Desuden indeholder forslaget for kategori 2 og 3's vedkommende bestemmelser om et system for finansiel støtte med sigte på at støtte og sikre den langsigtede udvikling af medlemsstaternes menneskelige ressourcer, idet medlemsstaterne gives mulighed for at ansætte og uddanne yderligere personale, således at den nødvendige fleksibilitet tilvejebringes med henblik på at yde deres obligatoriske bidrag til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings stående korps, samtidig med at der opretholdes en tilstrækkelig national kapacitet. Systemet er beregnet på grundlag af den årlige grundløn for en kontraktansat i ansættelsesgruppe III, lønklasse 8, trin 1, hvortil der er anvendt en relevant koefficient pr. medlemsstat ("grundbeløb"). For kategori 2 ganges 100 % af "grundbeløbet" med det antal operationelle medarbejdere, som en medlemsstat forventes at udstationere hvert år. For kategori 3 ganges 30 % af "grundbeløbet"

(svarende til den obligatoriske disponibilitet på 4 måneder) med det antal operationelle medarbejdere, som en medlemsstat reelt indsatte det foregående år.

- Alt i alt vil oprettelsen og indsættelsen af DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps i sin fulde kapacitet fra 2020 koste 5,83 mia. EUR.

Erhvervelse af agenturets eget udstyr

- For at afhjælpe de vedvarende mangler ved den frivillige sammenlægning af teknisk udstyr fra medlemsstaterne bør agenturet navnlig med hensyn til store aktiver råde over sit eget nødvendige udstyr, som kan indsættes i fælles operationer eller hurtige grænseindsatser eller andre operationelle aktiviteter.

- Selv om agenturet har kunnet erhverve eller lease sit eget tekniske udstyr siden 2011, hæmmes denne mulighed betydeligt af manglen på de fornødne budgetmidler. Med vedtagelsen af 2016-forordningen fik agenturet afsat et særligt budget på 40 mio. EUR til erhvervelse af småt og mellemstort udstyr, og agenturet har gjort fremskridt med hensyn til at udnytte disse muligheder.

- Som en naturlig følge af denne udvikling og for at matche det ambitionsniveau, der ligger til grund for oprettelsen af DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps, er Kommissionen af den opfattelse, at en betydelig budgetramme (2,2 mia. EUR) bør stilles til rådighed for agenturet i den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027, hvilket skal gøre det muligt for agenturet at erhverve, vedligeholde og operere de nødvendige aktiver til brug i luften, til søs og på jorden svarende til de operationelle behov.

- Selv om erhvervelsen af de nødvendige aktiver kan være en langvarig proces, navnlig hvad angår store aktiver, bør agenturets eget udstyr i sidste ende blive rygraden i de operationelle indsættelser, hvor der under ekstraordinære omstændigheder kan indkaldes supplerende bidrag fra medlemsstaterne. Agenturets udstyr bør i vid udstrækning betjenes af agenturets tekniske mandskab, der indgår i DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps. For at sikre, at de foreslåede finansielle midler anvendes effektivt til agenturets eget udstyr, baseres processen på en flerårig strategi, som bestyrelsen fastlægger så tidligt som muligt, og som ledsages af en handlingsplan.

- Agenturets eget udstyr bør supplere en pulje af teknisk udstyr, som stilles til rådighed af medlemsstaterne, især transportmidler og operationelt udstyr, som medlemsstaterne har indkøbt i forbindelse med specifikke aktioner under Fonden for Intern Sikkerhed.

Agenturets lokalkontorer

- Under hensyntagen til det udvidede mandat fra Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, oprettelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og dets styrkede tilstedeværelse i marken ved Unionens ydre grænser tillige med dets øgede engagement med hensyn til tilbagesendelser bør agenturet kunne oprette lokalkontorer i nærheden af dets operationelle aktiviteter, så længe disse aktiviteter varer, som skal fungere som forbindelsesled mellem agenturet og værtsmedlemsstaten og varetage koordinerings-, logistik- og støttefunktioner samt lette samarbejdet mellem agenturet og værtsmedlemsstaten.

- For at sætte agenturet i stand til at oprette lokalkontorer må det tilvejebringes et yderligere budget. I øjeblikket forventes der en gradvis oprettelse af 5 lokalkontorer. Det relevante budget, der er afsat inden for rammerne af den

nuværende FFR (2019-2020), er på 1,5 mio. EUR, mens der for den næste FFR (2021-2027) er afsat 11,3 mio. EUR.

FADO

- Agenturet vil overtage og forvalte FADO-systemet. FADO-relaterede omkostninger omfatter drifts- og personaleomkostninger, IT-systemer og software, vedligeholdelse og sikkerhedsinfrastruktur. Omkostningerne i forbindelse med migrationen og vedligeholdelsen af FADO vil beløbe sig til 1,5 mio. EUR i den nuværende FFR (2019-2020) og 10,5 mio. EUR i den næste FFR (2021-2027).

Agenturets aktiviteter på tilbagesendelsesområdet

- Med forslaget tilsigtes det at underbygge agenturets støtte til medlemsstaterne på tilbagesendelsesområdet og samarbejdet med tredjelande på dette område betydeligt, herunder erhvervelse af rejsedokumenter.
- Der skal i den forbindelse tilføjes et beløb på 1,75 mia. EUR til agenturets budget i den næste FFR (2021-2027) med ca. 250 mio. EUR om året for at lette tilbagesendelsen af 50 000 personer i udsendelsesposition hvert år.

Udviklingen af Eurosur

- Overordnet set vil udviklingen af Eurosur belaste agenturets budget med i alt 20 mio. EUR i den nuværende FFR (2019-2020) og 140 mio. EUR i den næste FFR (2021-2027) og yderligere 100 medarbejdere fra personaleressourcerne som beskrevet i følgende afsnit.
- Med henblik på at forbedre systemets virkemåde anslås behovet for agenturets vedkommende til yderligere 35 medarbejdere, primært bestående af IT-eksperter og dataanalytikere.
- Udvidelsen af Eurosurs anvendelsesområde til at omfatte grænseovergangssteder og overvågning af luftgrænserne, imødegåelse af sekundære bevægelser, forbedring af udvekslingen af oplysninger med tredjelande og forvaltning af integreret planlægning skaber skønsmæssigt et behov for yderligere 65 medarbejdere bestående af IT-eksperter, risikoanalytikere samt operatører og planlæggere.
- Rumprogrammet Copernicus vil fortsat støtte indsættelsen af Eurosurs fusionstjenester med jordobservationsprodukter og -tjenester, samtidig med at forskningsrammeprogrammet fortsat vil støtte udviklingen af nye informationstjenester og overvågningsteknologier.
- GD NEAR- og GD DEVCO-instrumenterne vil fortsat støtte udviklingen af integreret grænseforvaltning, herunder nationale koordinationscentre i tredjelande.
- Ud over agenturets budget vil forslaget — med henblik på at støtte gennemførelsen af Eurosurs udvikling på medlemsstaternes side — få følger for anvendelsen af midler fra instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik i 2020 (52,5 mio. EUR) og den fremtidige Fond for Integreret Grænseforvaltning (647,5 mio. EUR) i perioden 2021-2027. De relevante aktiviteter gennemføres ved hjælp af delt eller direkte forvaltning.

Menneskelige ressourcer

Med hensyn til menneskelige ressourcer forventes det, at agenturet når op på 1 000 medarbejdere senest i 2020. Med henblik på at oprette den europæiske grænse- og

kystvagts stående korps vil agenturet få tildelt yderligere stillinger; indledningsvis 750 stillinger i 2019 med sigte på at nå op på 3 000 stillinger i alt senest i 2025. De yderligere stillinger vil blive fordelt ligeligt mellem midlertidigt ansatte og kontraktansatte. De nye stillinger vil for en stor dels vedkommende blive anvendt til at ansætte og træne operationelt personale i kategori 1 i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. Denne kategori omfatter dog også det personale, der er afsat til at oprette og operere den centrale ETIAS-enhed.

Inden for ovennævnte 3 000 stillinger kunne agenturet desuden anvende op til 4 % af det samlede stående korps til at ansætte personale til støtte for oprettelsen af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps (ansættelse, daglig ledelse, operationel planlægning osv.), personale til lokalkontorer, erhvervelse af agenturets udstyr, andre nye opgaver i forbindelse med den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde, herunder Eurosur, det styrkede mandat for tilbagesendelser og overtagelsen af FADO.

1.3.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Formålet med dette forslag er at sikre en europæisk integreret forvaltning af Unionens ydre grænser med henblik på effektivt at styre migrationen og sørge for et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen samtidig med, at den frie bevægelighed for personer opretholdes. I et område uden indre grænser påvirker irregulær migration over én medlemsstats ydre grænser alle Schengenområdet's øvrige medlemsstater. Det er kun muligt at opretholde et område uden indre grænser, hvis de ydre grænser beskyttes effektivt.

Da kontrollen med Unionens ydre grænser er af fælles interesse og skal foretages efter høje og ensartede EU-standarder, kan målene for dette forslag ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

Formålet med forslaget er at imødegå de nye udfordringer og politiske realiteter, som Unionen stilles over for, både hvad angår migrationsstyring og intern sikkerhed. Det styrker den værktøjskasse med kapaciteter, der står til rådighed for den europæiske grænse- og kystvagt, navnlig ved at oprette den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med et operationelt personale på 10 000 medarbejdere, som skal sikre en helhedsorienteret håndtering af udfordringer i forbindelse med forvaltningen af Unionens grænser og tilbagesendelse. Det sikrer, at medlemsstaterne fuldt ud og på korrekt vis gennemfører reglerne om integreret grænseforvaltning efter en sammenhængende flerårig strategisk politikcyklus, og at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger for at forebygge krisesituationer og på et tidligt tidspunkt imødegå disse effektivt ved de ydre grænser, hvis der opstår sådanne situationer, og det er kun, hvis situationen bliver mere kritisk, at der træffes nødforanstaltninger på EU-plan med henblik på direkte indgriben i marken.

Unionens grænseforvaltningsaktører har navnlig fuldt ud anerkendt Eurosurs EU-merværdi. Det er ikke muligt at afskaffe Eurosurrammen, da de fleste medlemsstater nu er afhængige af den med henblik på grænseovervågning.

Eurosurs fusionstjenester tilfører reel merværdi til slutbrugere, der medvirker i grænseovervågningen. Intet nationalt grænsevagtkorps har på egen hånd råd til de rumbaserede overvågningstjenester og andre langtrækkende platforme, der tilbydes af Eurosurs fusionstjenester.

1.3.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Frontex-agenturet, som blev oprettet i 2004, blev operationelt i 2005. Kommissionen vedtog den 13. februar 2008, således som den blev bedt om at gøre i Haagprogrammet, en meddelelse om evalueringen og den fremtidige udbygning af Frontex-agenturet (KOM(2008) 67 endelig).

Meddelelsen indeholdt henstillinger på kort og mellemlang sigt samt idéer til den fremtidige udvikling af agenturet på længere sigt. På længere sigt blev Frontex' afgørende rolle i udviklingen af Unionens system for integreret grænseforvaltning understreget.

Afslutningsvis anbefalede Kommissionen en række forbedringer med hensyn til den måde, hvorpå agenturet arbejder inden for sit mandat, og at mandatet på mellemlang sigt bør revideres.

Ud over den nævnte rapport fra Kommissionen om evalueringen og den fremtidige udbygning af Frontex-agenturet fandt der en uafhængig evaluering sted i 2008. Denne evaluering, som bestyrelsen for Frontex har indgået aftale om som krævet i henhold til artikel 33 i Frontex-forordningen, leverede yderligere synspunkter og faktuelle elementer om agenturets arbejdsmetoder. Den indeholdt også en række anbefalinger til bestyrelsen for Frontex. På denne baggrund blev agenturets mandat i 2011 ændret for at sætte agenturet i stand til at reagere på de nye udfordringer.

Til trods for de forbedringer, der blev indført ved ændringen i 2011 efter de klare politiske retningslinjer, som Det Europæiske Råd fremlagde i løbet af 2015 om Frontex-agenturets rolle med hensyn til at tackle det stigende migrationspres, og den eksterne evaluering af Frontex-agenturet i 2014/2015, er en yderligere omlægning af agenturets mandat nødvendig.

Migrationskrisen i 2015 og det hidtil usete antal irregulære migranter, der ankom til Unionens område, gav anledning til mange udfordringer for Unionens og medlemsstaternes migrationspolitik. Krisen viste, at Unionens rammer og operationelle kapacitet ikke var blevet udformet med henblik på at modstå et sådant massivt migrationspres. Det store migrationspres og de efterfølgende sekundære bevægelser lagde også et pres på Schengenområdet og tvang adskillige medlemsstater til at genindføre kontrol ved de indre grænser.

Kommissionen traf øjeblikkeligt foranstaltninger og fremsatte en bred vifte af foranstaltninger både på kort sigt og på lang sigt, herunder forebygge yderligere tab af migranternes liv til søs, styrke Unionens ydre grænser, mindske incitamentet til irregulær migration og styrke den fælles asylpolitik. Blandt andet blev et forslag om en mærkbar styrkelse af mandatet for Unionens grænsebeskyttelsesagentur forelagt i december 2015 og forhandlet på plads på rekordtid i løbet af 2016. Forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt trådte i kraft den 6. oktober 2016, og det nye mandat, som indebar øget kapacitet og øgede ressourcer, er sidenhen blevet gennemført hurtigt. Det er dog fortsat nødvendigt at forbedre vores rammer for kontrol ved de ydre grænser, tilbagesendelser og asyl yderligere. I sine konklusioner af 28. juni 2018 opfordrede Det Europæiske Råd til yderligere at styrke den understøttende rolle, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning spiller, herunder samarbejdet med tredjelande, gennem øgede ressourcer og styrkede beføjelser. Det centrale mål er udstyre agenturet med DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps for at sikre en effektiv kontrol af

Unionens ydre grænser og optrappe den faktiske tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt.

1.3.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

Dette forslag er i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner af 28. juni 2018 om yderligere at styrke den understøttende rolle, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning spiller, herunder i samarbejdet med tredjelande, med øgede ressourcer og et udvidet mandat for at sikre en effektiv kontrol af Unionens ydre grænser og optrappe den faktiske tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt. Ligeledes i tråd med Det Europæiske Råds konklusioner er forslaget i overensstemmelse med målsætningen om en intern migrationspolitik, der bygger på en balance mellem solidaritet og ansvar: oprettelsen af DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps med veldefinerede obligatoriske bidrag fra alle medlemsstater, hvormed det gøres muligt for DET EUROPÆISKE AGENTUR FOR GRÆNSE- OG KYSTBEVOGTNING at yde effektiv støtte til medlemsstater i frontlinjen, er et væsentligt aspekt af den europæiske solidaritet.

Dette forslag bygger på den eksisterende grænseforvaltningspolitik og -værktøjskasse, navnlig den europæiske grænse- og kystvagt, der blev oprettet ved forordning (EU) 2016/1624. I løbet af de seneste to år er der gjort mærkbare fremskridt med operationaliseringen af denne nye ramme, bl.a. ved at de første cyklusser af sårbarhedsvurderinger er leveret, og at der er etableret udrykningsstyrker med henblik på at reagere på nødsituationer. Gennem DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps med et operationelt personale på 10 000 medarbejdere udvider dette forslag i betydelig grad agenturets og dermed Unionens kapacitet til dels at kunne reagere effektivt på aktuelle eller fremtidige trusler og udfordringer ved de ydre grænser, idet man proaktivt styrker, vurderer og koordinerer medlemsstaternes aktioner ved de ydre grænser og i forhold til tredjelande, dels at garantere en troværdig tilbagesendelsespolitik.

I evalueringsrapporten blev det konkluderet, at Eurosurrammen har opfyldt sine mål, men at Eurosurs virkemåde kan forbedres ved at omlægge det fra et teknisk informationssystem til en ramme for styring af informationsudveksling og samarbejde, der omfatter grænsekontrol og muligvis også andre udvalgte komponenter af europæisk integreret grænseforvaltning. Som det fremgår af vedlagte rapport om evalueringen af Eurosur, fremmer Eurosur synergier og dermed kohærens med andre politikker: det nationale koordinationscenter er et kontaktpunkt for operationelt samarbejde med andre politiske aktører på områder såsom maritime anliggender, sikkerhed og toldkontrol. Det er også et godt eksempel på civil/militært samarbejde, da flere nationale koordinationscentre også er værter for militære aktører som f.eks. søværnet.

På EU-plan er Eurosurs fusionstjenester et værktøj, der kan anvendes til andre kystvagtfunktioner som f.eks. fiskerikontrol. Der er også gensidige fordele for den eksterne sikkerhed, da f.eks. Eurosurs informationsprodukter er blevet delt via agenturet sammen med FSFP-operationen EUNAVFOR Med Sophia.

Eurosurs fusionstjenester er også et redskab til at operationalisere forskningsprojekter og -programmer og er et konkret resultat af Unionens rumprogram Copernicus.

Den foreslåede udvikling af Eurosur og udvidelsen af dets indsatsområde vil forbedre den overordnede sammenhæng med integreret grænseforvaltning og føre til samarbejde på andre områder, især med luftfartssektoren, men også inden for EU's optræden udadtil.

Via integrationen af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) i den europæiske grænse- og kystvagt fremmer forslaget derfor i kraft af konkrete og bindende forpligtelser yderligere samarbejdsånden, informationsudvekslingen og koordineringen af indsatsen mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og tillige mellem de nationale myndigheder og EU-agenturerne. Det bygger desuden videre på forordning (EU) nr. 656/2014 om regler for overvågning af de ydre søgrænser inden for rammerne af det operationelle samarbejde, der samordnes af Frontex.

I forslaget præciseres forbindelsen mellem sårbarhedsvurderinger, der udføres af agenturet, og den Schengenevalueringssystem, der blev indført ved forordning (EU) nr. 1053/2013, med henblik på at opnå størst mulig synergi mellem disse to mekanismer, som er væsentlige for den europæiske kvalitetskontrol af Schengenområdet virkemåde.

Forslaget bygger på og videreudvikler de eksisterende bestemmelser og samler dem i en europæisk grænse- og kystvagt, hvorved der udvikles et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser på EU-plan, jf. artikel 77, stk. 2, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Dette forslag er i overensstemmelse med den helhedsorienterede langsigtede politik for bedre migrationsstyring, som Kommissionen har fastlagt i den europæiske dagsorden for migration, og hvori Kommissionsformand Junckers politiske retningslinjer omsættes til en række sammenhængende og gensidigt styrkende initiativer baseret på fire søjler. Disse søjler består i at mindske incitamentet til irregulær migration, sikre de ydre grænser og redde liv, føre en stærk asylpolitik og fastlægge en ny politik for lovlig migration. Med dette forslag videreføres gennemførelsen af den europæiske dagsorden for migration og nærmere bestemt med hensyn til målsætningen om at sikre de ydre grænser, da den europæiske integrerede grænseforvaltning varetages af den europæiske grænse- og kystvagt. Den udgør desuden en opfølgning på Det Europæiske Råds anmodning om at styrke den understøttende rolle, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning spiller, herunder i samarbejdet med tredjelande, med øgede ressourcer og et udvidet mandat for at sikre en effektiv kontrol af Unionens ydre grænser og optrappe den faktiske tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt.

Dette forslag er tæt knyttet til og supplerer andre EU-politikker:

- Det fælles europæiske asylsystem, med oprettelsen af migrationsstyringsstøttehold i hotspotområder og kontrollerede centre samt det styrkede samarbejde med Den Europæiske Unions asylmyndighed
- Politikken for Unionens optræden udadtil, idet Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning letter og fremmer det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande, og i relevante tilfælde støtter tredjelande med sin udvidede kapacitet, herunder mulighederne for at indsætte DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS stående korps i tredjelande, samt ved at styrke samarbejdet med myndighederne i tredjelande om tilbagesendelse, bl.a. erhvervelse af rejsedokumenter. De foreslåede forbedringer i forbindelse med

informationsudveksling og samarbejde med tredjelande vil yderligere forbedre sammenhængen i Unionens optræden udadtil.

- Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, herunder via Eurosur, går ind for et stærkt tværfagligt samarbejde med mange EU-agenturer inden for andre politikområder som f.eks. Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA), EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA) og EU-Satellitcentret, Europol eller Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA).

- Den europæiske grænse- og kystvagt vil, især via sine Eurosurkomponenter, fortsat være en drivkraft for forskning og innovation både i medlemsstaterne og på EU-niveau. De nye Eurosur-fusionstjenester er et redskab til at operationalisere Unionens forskningsprojekter og er et konkret resultat af Unionens rumprogrammer såsom Copernicus, men også Galileo og GOVSATCOM.

- Forslaget er i overensstemmelse med Kommissionens forslag (COM(2018) 303 final) om revision af forordningen om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (ILO). Formålet med revisionen af ILO-forordningen er at forbedre koordineringen og optimere anvendelsen af indvandringsforbindelsesofficerer, herunder de nye europæiske forbindelsesofficerer, der er indsat i tredjelande, for at sætte dem i stand til at reagere mere effektivt på Unionens prioriteter på migrationsområdet, herunder integreret grænseforvaltning. Forslaget vil supplere denne tilgang ved at sikre passende forbindelser mellem ILO'erne og de nationale koordinationscentre samt en bedre politisk koordinering af den europæiske grænse- og kystvagts eksterne dimension gennem bi- og multilaterale aftaler.

1.4. Varighed og finansielle virkninger

☒ Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- ☐ Forslag/initiativ gældende fra [...] til [...]
- ☒ Finansielle virkninger fra [...] til [...] for forpligtelsesbevillinger og fra [...] til [...] for betalingsbevillinger.

☒ Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra [...] til [...]
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.5. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁵⁰

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- ☐ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i gennemførelsesorganer

☒ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☒ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
- ☐ offentligretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

⁵⁰

Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Agenturet er underlagt løbende tilsyn og indberetningskrav. Agenturets bestyrelse vedtager hvert år agenturets konsoliderede årsberetning for det foregående år og sender den senest den 1. juli til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret. Rapporten offentliggøres. Hvert fjerde år foretager Kommissionen i overensstemmelse med vurderingskriterierne i Kommissionens retningslinjer en evaluering af navnlig virkningen, effektiviteten og virkningsfuldheden af agenturets virksomhed og dets arbejdsmetoder set i lyset af dets mål, mandat og opgaver. Evalueringen skal navnlig adressere det eventuelle behov for at ændre agenturets mandat og de finansielle følger af en sådan ændring.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Ved delt forvaltning gennemfører medlemsstaterne programmer, som bidrager til Unionens politiske mål, og som er skræddersyede til den nationale kontekst. Delt forvaltning sikrer, at der er finansiell støtte til rådighed i alle deltagende stater. Derudover muliggør delt forvaltning forudsigelighed med hensyn til finansiering og gør det muligt for medlemsstaterne, som bedst kender de udfordringer, de står over for, at planlægge deres langsigtede midler i overensstemmelse hermed. Supplerende støtte til specifikke foranstaltninger (som kræver en samarbejdsbaseret indsats fra medlemsstaterne, eller hvis en ny situation i EU kræver, at der stilles supplerende midler til rådighed for en eller flere medlemsstater) og til genbosættelse og overførsel kan gennemføres ved delt forvaltning. I tilfælde af en ny situation kan fonden også yde krisebistand ved delt forvaltning ud over direkte og indirekte forvaltning.

Ved direkte forvaltning støtter Kommissionen andre tiltag, der bidrager til Unionens fælles politiske mål. Foranstaltningerne gør det muligt at yde skræddersyet støtte til akutte og specifikke behov i medlemsstaterne ("krisebistand"), at yde støtte til tværnationale net og aktiviteter, at afprøve innovative aktiviteter, der kan opskaleres inden for rammerne af nationale programmer, og at medtage undersøgelser af interesse for EU som helhed ("EU-foranstaltninger").

Ved indirekte forvaltning bevarer fonden muligheden for at uddelegere gennemførelsesopgaver til bl.a. internationale organisationer og myndigheder på området indre anliggender med henblik på særlige formål.

Betalingsordningerne i forbindelse med delt forvaltning er beskrevet i forslaget til forordning om fælles bestemmelser, som indeholder bestemmelser om årlig forfinansiering fulgt af højst fire mellemliggende betalinger pr. program og år baseret på betalingsanmodninger indsendt af medlemsstaterne i løbet af regnskabsåret. Ifølge forslaget til forordning om fælles bestemmelser modregnes forfinansieringen inden for programmernes sidste regnskabsår. Kontrolstrategien vil være baseret på den nye finansforordning og forordningen om fælles bestemmelser. Den nye finansforordning og forslaget til forordning om fælles bestemmelser skal udvide anvendelsen af forenklede former for tilskud som faste beløb, faste satser og enhedsomkostninger. Der indføres også nye betalingsformer baseret på de opnåede resultater i stedet for

omkostningerne. Støttemodtagerne vil kunne modtage et fastsat beløb, hvis de kan dokumentere, at visse foranstaltninger såsom uddannelseskurser eller levering af krisebistand er blevet gennemført. Dette forventes at forenkle kontrolbyrden for både støttemodtageren og medlemsstaten (f.eks. kontrol af regninger og kvitteringer for udgifter).

Med hensyn til delt forvaltning bygger forslaget til forordning om fælles bestemmelser⁵¹ på den forvaltnings- og kontrolstrategi, der er indført for programmeringsperioden 2014-2020, men der indføres nogle foranstaltninger, som har til formål at forenkle gennemførelsen og mindske kontrolbyrden for både støttemodtagere og medlemsstater.

Følgende er nyt: - fjernelse af udpegelsesproceduren (hvilket gør det muligt at fremskynde gennemførelsen af programmerne) - forvaltningskontrollen (administrativ og på stedet) skal foretages af forvaltningsmyndigheden på grundlag af en risikoanalyse (sammenlignet med den 100 % administrative kontrol, der kræves i programmeringsperioden 2014-2020). Under visse omstændigheder kan forvaltningsmyndighederne desuden anvende forholdsmæssige kontrolordninger i overensstemmelse med de nationale procedurer - betingelserne for at undgå mange revisioner af den samme operation/udgift. Programmyndighederne vil forelægge Kommissionen anmodninger om mellemliggende betalinger på grundlag af de udgifter, der er afholdt af støttemodtagere. Forslaget til forordning om fælles bestemmelser indeholder bestemmelser, som gør det muligt for forvaltningsmyndighederne at foretage forvaltningskontrol på grundlag af en risikoanalyse, og bestemmelser om særlig kontrol (f.eks. kontrol på stedet foretaget af forvaltningsmyndigheden og revisioner af operationer og udgifter foretaget af revisionsmyndigheden), efter at de dermed forbundne udgifter er blevet anmeldt til Kommissionen i anmodningerne om mellemliggende betalinger. For at mindske risikoen for at refundere ikkestøtteberettigede udgifter sættes der i forordningen om fælles bestemmelser et loft over Kommissionens mellemliggende betalinger på 90 %, da kun en del af den nationale kontrol er blevet gennemført på dette tidspunkt. Kommissionen vil betale saldoen efter den årlige regnskabsafslutning ved modtagelsen af sikkerhedspakken fra programmyndighederne. Uregelmæssigheder, der konstateres af Kommissionen eller Revisionsretten efter fremsendelsen af den årlige sikkerhedspakke, kan medføre en nettokorrektion.

2.2.2. Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Et stort migrationspres på Unionens ydre grænser gør det påkrævet at oprette en europæisk grænse- og kystvagt bestående af medlemsstaternes myndigheder og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Det er også nødvendigt at udvide de beføjelser, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har, tillige med Eurosurs anvendelsesområde.

Det er nødvendigt at styrke agenturets personale og finansielle ressourcer for at opfylde det udvidede mandat og de udvidede krav, der er fastsat i den foreslåede forordning.

⁵¹ COM(2018) 375 final.

Agenturets regnskaber skal godkendes af Revisionsretten og er omfattet af dechargeproceduren. Kommissionens interne revisionstjeneste vil i samarbejde med agenturets interne revisor foretage revisioner.

De forvaltnings- og kontrolsystemer, der er etableret under de forskellige finansielle programmer (f.eks. Fonden for Intern Sikkerhed), vil blive taget i anvendelse.

Delt forvaltning:

GD HOME har ikke oplevet større risici for fejl i forbindelse med dets udgiftsprogrammer. Det bekræftes af, at Revisionsretten efter gentagne revisioner ikke har fundet alvorlige fejl i årsrapporterne. Derudover har GD HOME allerede revideret sit retsgrundlag (forordning (EU) 2015/378 og delegeret forordning (EU) 1042/2014) for yderligere at tilpasse sig kontrolrammen for de øvrige fonde under forordningen om fælles bestemmelser og deres sikkerhedsmodel og for fortsat at opretholde et lavt fejlniveau i sine udgiftsprogrammer. Disse tilpasningsbestræbelser fortsætter med det nuværende forslag, hvor kontrolrammen er i overensstemmelse med de andre generaldirektoraters forvaltningsfonde under delt forvaltning. Ved delt forvaltning vedrører den generelle risiko i forbindelse med gennemførelsen af de nuværende programmer medlemsstaternes underudnyttelse af fondene og mulige fejl som følge af de komplekse regler og svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne. Forordningen om fælles bestemmelser forenkler de lovgivningsmæssige rammer ved at harmonisere reglerne og forvaltnings- og kontrolsystemerne på tværs af de forskellige fonde, der gennemføres ved delt forvaltning. Det muliggør også krav om risikodifferentieret kontrol (f.eks. risikobaseret forvaltningskontrol, mulighed for forholdsmæssige kontrolordninger baseret på nationale procedurer, begrænsninger i revisionsarbejdet med hensyn til timing og/eller specifikke aktiviteter).

Direkte/indirekte forvaltning: På grundlag af en nylig analyse af hovedårsagerne til fejlene og de mest almindelige typer fejl, der opdages ved efterfølgende revisioner, skyldes den manglende overholdelse af reglerne hovedsageligt dårlig finansiell forvaltning af tilskuddene til støttemodtagerne, manglende eller utilstrækkelig dokumentation, ukorrekte offentlige indkøb og omkostninger, der ikke var budgetteret med. Risiciene kan derfor hovedsageligt tilbageføres til: - sikringen af kvaliteten af de udvalgte projekter og deres efterfølgende tekniske gennemførelse, uklar eller ufuldstændig vejledning til støttemodtagerne eller utilstrækkeligt tilsyn - risikoen for ineffektiv eller uøkonomisk anvendelse af de bevilgede midler i forbindelse med såvel tilskud (det er en kompleks opgave at refundere de faktiske støtteberettigede udgifter, når der er begrænsede muligheder for skrivebordskontrol af de støtteberettigede udgifter) som udbud (undertiden giver det begrænsede antal økonomiske operatører med den nødvendige ekspertise ikke tilstrækkelige muligheder for at sammenligne pristilbud) - risiko vedrørende kapaciteten hos (især) mindre organisationer til effektivt at kontrollere udgifterne samt sikre gennemsigtigheden i forbindelse med de gennemførte foranstaltninger - risiko for at skade Kommissionens omdømme, hvis der afsløres svig eller kriminel virksomhed - der kan kun uddrages delvis forsikring fra tredjeparternes interne kontrolsystemer som følge af det temmelig store antal heterogene kontrahenter og støttemodtagere, der hver har deres eget kontrolsystem, som ofte er af begrænset omfang. De fleste af disse risici forventes at blive reduceret takket være en bedre udformning af indkaldelserne af forslag, vejledning til modtagerne, målrettede forslag og bedre anvendelse af forenkledte omkostningsordninger og gensidig tillid til revisioner og vurderinger, som alt sammen er medtaget i den nye finansforordning. Revisionsretten

vurderede i 2016 GD HOME's systemer til direkte forvaltning (inkl. indkøb) og konkluderede, at GD HOME gennemførte de relevante kontroller, der kræves i henhold til finansforordningen, og at gennemgangen ikke afslørede væsentlige svagheder. Det samme niveau for tilsyn og kontrol vil blive opretholdt fremover.

Direkte/indirekte forvaltning: På grundlag af en nylig analyse af hovedårsagerne til fejlene og de mest almindelige typer fejl, der opdages ved efterfølgende revisioner, skyldes den manglende overholdelse af reglerne hovedsageligt dårlig finansiell forvaltning af tilskuddene til støttemodtagerne, manglende eller utilstrækkelig dokumentation, ukorrekte offentlige indkøb og omkostninger, der ikke var budgetteret med. Risiciene kan derfor hovedsageligt tilbageføres til: - sikringen af kvaliteten af de udvalgte projekter og deres efterfølgende tekniske gennemførelse, uklar eller ufuldstændig vejledning til støttemodtagerne eller utilstrækkeligt tilsyn - risikoen for ineffektiv eller uøkonomisk anvendelse af de bevilgede midler i forbindelse med såvel tilskud (det er en kompleks opgave at refundere de faktiske støtteberettigede udgifter, når der er begrænsede muligheder for skrivebordskontrol af de støtteberettigede udgifter) som udbud (undertiden giver det begrænsede antal økonomiske operatører med den nødvendige ekspertise ikke tilstrækkelige muligheder for at sammenligne pristilbud) - risiko vedrørende kapaciteten hos (især) mindre organisationer til effektivt at kontrollere udgifterne samt sikre gennemsigtigheden i forbindelse med de gennemførte foranstaltninger - risiko for at skade Kommissionens omdømme, hvis der afsløres svig eller kriminell virksomhed - der kan kun uddrages delvis forsikring fra tredjeparternes interne kontrolsystemer som følge af det temmelig store antal heterogene kontrahenter og støttemodtagere, der hver har deres eget kontrolsystem, som ofte er af begrænset omfang. De fleste af disse risici forventes at blive reduceret takket være en bedre udformning af indkaldelserne af forslag, vejledning til modtagerne, målrettede forslag og bedre anvendelse af forenklede omkostningsordninger og gensidig tillid til revisioner og vurderinger, som alt sammen er medtaget i den nye finansforordning.

Kommissionen deltager i styringen af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ved at deltage i bestyrelsen. I 2017 reviderede Kommissionen efter revisionen af GD HOME's organisationsplan sin beslutning vedrørende Kommissionens repræsentanter i bestyrelserne og styrkede i de fleste tilfælde repræsentationen ved at inddrage vicegeneraldirektørerne.

De operationelle enheder for særlige politikker er involveret i adskillige kontakter på embedsmandsplan, koordineringsmøder, afgivelse af udtalelser om det årlige arbejdsprogram, budgetforslag, personalepolitikken og overvågning af deres gennemførelse. Kontakter på højere niveau, navnlig mellem generaldirektøren, eksekutivdirektørerne og formændene for bestyrelserne, finder også sted hele året.

GD HOME følger budgettet for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning fra forberedelsen af budgetproceduren via gennemførelsen af det årlige EU-bidrag, indtil regnskaberne og dechargeproceduren er forelagt. Det er nødvendigt at overvåge budgetgennemførelsen, også for at øge gennemførelsesgraden og i videst muligt omfang undgå, at betalingsbevillinger skal returneres til agenturerne i årets sidste kvartal.

På grundlag af Den Interne Revisionstjenestes revision vedrørende "koordinering og tilrettelæggelse af arbejdet med EU's decentrale agenturer og organer i GD HOME" foreslog GD HOME en handlingsplan med henblik på at efterkomme revisionsanbefalingerne, navnlig med hensyn til at øge bevidstheden hos ansatte, der

beskæftiger sig med agenturer i GD HOME, sikre tidligere inddragelse i agenturerne programmeringsfase og styrkelse af overvågningen af agenturerne resultater på grundlag af passende resultatindikatorer, fastlægge en kontrolstrategi og styrke byggestenene i revisionserklæringen vedrørende betalinger til agenturer.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Delt forvaltning: Omkostningerne ved kontrollen forventes at blive de samme eller eventuelt lavere for medlemsstaterne. For den nuværende programmeringsperiode (2014-2020) skønnes medlemsstaternes samlede omkostninger pr. 2017 at udgøre ca. 5 % af de samlede betalinger, som medlemsstaternes har anmodet om i 2017. Denne procentdel forventes at falde i takt med effektivitetsgevinsterne ved gennemførelsen af programmerne og stige i forbindelse med betalingerne til medlemsstaterne. Med indførelsen af en risikobaseret tilgang til forvaltning og kontrol i forordningen om fælles bestemmelser kombineret med det øgede incitament til at vælge forenklede omkostningsordninger forventes medlemsstaternes omkostninger til kontrol at falde yderligere.

Direkte/indirekte forvaltning: Omkostningerne til kontrol beløber sig til ca. 2,5 % af GD HOME's betalinger. Dette tal forventes at forblive stabilt eller falde lidt, hvis anvendelsen af forenklede omkostningsordninger bliver mere udbredt i den næste programmeringsperiode.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

For agenturet

Den administrerende direktør gennemfører agenturets budget. Den pågældende forelægger hvert år de detaljerede regnskaber over alle indtægter og udgifter i det foregående regnskabsår for Kommissionen, bestyrelsen og Revisionsretten. Derudover vil Kommissionens interne revisionstjeneste bistå agenturet med den økonomiske forvaltning ved at overvåge risici og overholdelse af bestemmelserne og ved at afgive en uafhængig udtalelse om forvaltningens og kontrolsystemernes kvalitet og fremsætte anbefalinger til forbedring af transaktionernes virkningsfuldhed og sikre, at agenturets midler anvendes rationelt.

Agenturet vedtager sin finansforordning i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1271/2013 efter at have fået den godkendt af Kommissionen og Revisionsretten. Agenturet opretter en intern revisionsordning svarende til den, Kommissionen har indført i forbindelse med sin egen strukturomlægning.

Samarbejde med OLAF

Det personale, som er omfattet af Kommissionens personalevedtægt, samarbejder med OLAF om at bekæmpe svig.

På Revisionsrettens vegne

Revisionsretten gennemgår regnskaberne i overensstemmelse med traktatens artikel 248 og offentliggør hvert år en rapport om agenturets virksomhed.

De forholdsregler mod svig, der er indført på nationalt og europæisk plan, finder fuld anvendelse.

GD HOME's midler

Forebyggelse og opdagelse af svig er et af formålene med den interne kontrol som fastsat i finansforordningen og udgør et vigtigt forvaltningsspørgsmål, som Kommissionen skal tage op gennem hele udgiftscyklussen

Derudover tager GD HOME's strategi for bekæmpelse af svig sigte på at forebygge og opdage svig og afhjælpe konsekvenserne heraf, bl.a. ved at sikre, at dens interne kontrol i forbindelse med bekæmpelse af svig fuldt ud er i overensstemmelse med Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig (CAFS), og at dens strategi for styring af risikoen for svig er gearret til at finde frem til de områder, hvor der er risiko for svig, og til passende modforanstaltninger.

Hvad angår delt forvaltning, skal medlemsstaterne sikre lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne i de regnskaber, de forelægger Kommissionen. I den forbindelse vil medlemsstaterne skulle træffe alle nødvendige skridt til at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder, herunder svig. I den nuværende programmeringscyklus (2014-2020) er medlemsstaterne forpligtet til at indføre procedurer for at opdage uregelmæssigheder og bekæmpe svig samt rapportere til Kommissionen om uregelmæssigheder, herunder mistanker om svig og konstateret svig på områder under delt forvaltning. Foranstaltninger til bekæmpelse af svig vil fortsat være et gennemgående princip og en forpligtelse for medlemsstaterne.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer 3 Udgiftsområde: "Sikkerhed og unionsborgerskab"		fra EFTA-lande ⁵³	fra kandidatlande ⁵⁴	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
3	18.020101 Fonden for Intern Sikkerhed – grænser og visa	Opdelte	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18.0203 Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning	Opdelte	NEJ	NEJ	JA	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om.

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme 2021-2027	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer 4 Udgiftsområde: "Migration og grænseforvaltning"		fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
4	11.XXYY Instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV)	Opdelte	NEJ	NEJ	JA	NEJ
4	11.XXYY Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning	Opdelte	NEJ	NEJ	JA	NEJ

⁵² OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵³ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵⁴ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

— FFR 2014-2020

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	"Sikkerhed og medborgerskab"
--	----------	------------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

			2019	2020 ⁵⁵	I ALT ⁵⁶
Aktionsbevillinger (FIS - Grænser)	Forpligtelser	(1)		52,500	52,500
	Betalinger	(2)		52,500	52,500
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁵⁷ (FIS - Grænser)	Forpligtelser = betalinger	(3)		-	
Aktionsudgifter og driftsudgifter ⁵⁸ (Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning)	Forpligtelser	(1)	19,321	558,175	577,496
	Betalinger	(2)	19,321	558,175	577,496
Bevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet I ALT	Forpligtelser	=1+3	19,321	610,675	629,996
	Betalinger	=2+3	19,321	610,675	629,996

⁵⁵ For perioden 2019-2020 illustrerer finansieringsoversigten, hvilken virkning det nye mandat har, idet alt det, der er omfattet af det nuværende mandat, ikke er medtaget.

⁵⁶ De 52 500 mio. EUR er omfattet af den nuværende FFR for år 2020 og skal ikke øges yderligere.

⁵⁷ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

⁵⁸ Når der er tale om agenturer forekommer det, selv om skabelonen vedrører operationelle bevillinger, mere hensigtsmæssigt samlet set at redegøre for virkningerne af de operationelle aktiviteter ved at tage højde for både operationelle bevillinger (titel 3) og tilsvarende administrative bevillinger (titel 1 og 2)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme 2014-2020	5	"Administrationsudgifter" ⁵⁹
--	----------	---

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2019	År 2020	I ALT
GD: HOME				
• Menneskelige ressourcer		1,144	1,144	2,288
• Andre administrationsudgifter		0,080	0,080	0,160
I ALT GD FOR MIGRATION OG INDRE ANLIGGENDER	Bevillinger	1,224	1,224	2,448
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme 2014-2020	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	1,224	1,224	2,448

		2019	2020	I ALT
Bevillinger I ALT på tværs af UDGIFTSOMRÅDER * i den nuværende flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	20,545	611,899	632,444
	Betalinger	20,545	611,899	632,444

* De 52 500 mio. EUR er omfattet af den nuværende FFR for år 2020.

⁵⁹ Når der er tale om agenturer forekommer det, selv om skabelonen vedrører operationelle bevillinger, mere hensigtsmæssigt samlet set at redegøre for virkningerne af de operationelle aktiviteter ved at tage højde for både operationelle bevillinger (titel 3) og tilsvarende administrative bevillinger (titel 1 og 2) Den omfatter kun EU-bidrag (94 %), mens der blev taget højde for GD HOME's midler (100 %), således som de associerede Schengenlandes bidrag nedenfor viser.

— **FFR 2021-2027**

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme 2021-2027	4	Udgiftsområde: Migration og grænseforvaltning
--	----------	---

i mio. EUR (tre decimaler)

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT ⁶⁰
Aktionsbevillinger (IGFV)	Forpligtelser	(1)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
	Betalinger	(2)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁶¹	Forpligtelser = betalinger	(3)								
Aktionsudgifter og driftsudgifter (Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning)	Forpligtelser	(1)	1 188,512	1 347,769	1 546,437	1 649,203	1 799,857	1 851,374	1 886,999	11 270,151
	Betalinger	(2)	1 188,512	1 347,769	1 546,437	1 649,203	1 799,857	1 851,374	1 886,999	11 270,151
Bevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet I ALT	Forpligtelser	=1+ 3	1 258,512	1 427,769	1 636,437	1 749,203	1 900,857	1 953,374	1 991,499	11 917,651
	Betalinger	=2+ 3	1 258,512	1 427,769	1 636,437	1 749,203	1 900,857	1 953,374	1 991,499	11 917,651

⁶⁰ De 647 500 mio. EUR er omfattet af den næste FFR for 2021-2027 og var planlagt under IGFV og var planlagt i henhold til forslaget om IGFV fra juni 2018.

⁶¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme 2021-2027	7	"Europæisk offentlig forvaltning"
--	----------	-----------------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
GD: HOME									
• Menneskelige ressourcer		1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	8,008
• Andre administrationsudgifter		0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
I ALT GD FOR MIGRATION OG INDRE ANLIGGENDER	Bevillinger	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568
Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Bevillinger I ALT på tværs af UDGFITSOMRÅDER ** i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027	Forpligtelser	1 259,736	1 428,993	1 637,661	1 750,427	1 902,081	1 954,598	1 992,723	11 926,219
	Betalinger	1 259,736	1 428,993	1 637,661	1 750,427	1 902,081	1 954,598	1 992,723	11 926,219

** De 647 500 mio. EUR er omfattet af den næste FFR for 2021-2027 og var planlagt i henhold til forslaget om IGFV fra juni 2018.

3.2.2. *Sammenfatning af den anslåede indvirkning på det samlede budget for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (herunder bevillingerne til drift og administration og under hensyntagen til de associerede Schengenlandes bidrag).*

i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater	År 2019		År 2020		År 2021		År 2022		År 2023		År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		I ALT	
	Antal medarbejdere	Omkostninger	Antal medarbejdere	Omkostninger	Antal medarbejdere	Omkostninger	Antal medarbejdere	Omkostninger	Antal medarbejdere	Omkostninger	Antal medarbejdere	Omkostninger	Antal medarbejdere	Omkostninger	Antal medarbejdere	Omkostninger	Antal medarbejdere	Omkostninger	Antal i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 "NUVÆRENDE MANDAT"																				
Det Europæiske Agentur for Renselse af Havmiljøet	880	330,095	1000	342,795	1000	349,651	1000	356,644	1000	363,776	1000	371,052	1000	378,473	1000	386,042	1000	393,763	1000	3 272,291
ETIAS (infrastruktur og drift)		-		5,456		5,130		5,130		4,045		4,045		4,045		4,123		4,267		36,240
Interoperabilitet (infrastruktur og drift)		-		-		-		0,274		2,660		0,053		-		-		-		2,987
Subtotal for specifikt mål nr. 1		330,095		348,251		354,780		362,048		370,481		375,150		382,518		390,166		398,030		3 311,518
SPECIFIKT MÅL NR. 2 "DEN EUROPÆISKE GRÆNSE OG GYKSTVAGTS STÅENDE KORPS"																				
Personaleudgifter (kategori 1)	750	20,344	1 500	122,063	2 000	189,875	2 000	217,000	2 500	244,125	2 500	271,250	3 000	298,375	3 000	325,500	3 000	325,500	3 000	2 014,031
Udgifter til indrettelse (kategori 1-2-3)****	0	-	10 000	292,200	10 000	309,600	10 000	309,600	10 000	327,000	10 000	327,000	10 000	344,400	10 000	344,400	10 000	344,400	10 000	2 598,600
Uddannelse (kategori 1-2)*****	0	-	2 600	51,500	3 600	26,000	3 600	26,000	4 600	33,500	4 600	33,500	5 600	41,000	5 600	41,000	5 600	41,000	5 600	293,500
T Etsud (kategori 2-3)*****	0	-	8 500	105,251	8 000	111,089	8 000	111,089	7 500	116,948	7 500	116,948	7 000	122,792	7 000	122,792	7 000	122,792	7 000	929,700
Subtotal for specifikt mål nr. 2		20,344		571,013		636,564		663,689		721,573		748,698		806,567		833,692		833,692		5 835,832
SPECIFIKT MÅL NR. 3 "ERHVERVELSE AF AGENTURETS HJÆTUDSTYR"																				
Udgifter til udstyr til den europæiske grænse- og kontrolagent		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2 200,000
Subtotal for specifikt mål nr. 3		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2 200,000
SPECIFIKT MÅL NR. 4 "STYRKELSE AF AGENTURETS TILBAGESENDELSES AKTIVITETER"																				
T tilbagendelse**		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1 750,000
Subtotal for specifikt mål nr. 4		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1 750,000
SPECIFIKT MÅL NR. 5 "EUROPÆISK GRÆNSEOVERVÅGNING - EURO SUR & PLANLÆGNINGS AKTIVITETER"																				
Forbedring af Eurosur funktion***		-		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		24,000
Verifikation af persondata overført til Eurosur**		-		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		136,000
Subtotal for specifikt mål nr. 5		-		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		160,000
SPECIFIKT MÅL NR. 6 "INTEGRATION AF FADO"																				
FADO	1	-	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	12,000
Subtotal for specifikt mål nr. 6		-		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		12,000
SPECIFIKT MÅL NR. 7 "OPRETTELSE AF LOKALKONTORER"																				
Lokal kontorer	2	0,210	2	1,290	5	1,530	5	1,561	5	1,592	5	1,624	5	1,656	5	1,689	5	1,723	5	12,874
Subtotal for specifikt mål nr. 7		0,210		1,290		1,530		1,561		1,592		1,624		1,656		1,689		1,723		12,874
OMKOSTNINGER I ALT	-	350,648	-	942,054	-	1 264,374	-	1 433,797	-	1 645,145	-	1 754,471	-	1 934,741	-	1 969,547	-	2 007,446	-	13 282,325

3.2.3. Anslåede virkninger for de menneskelige ressourcer i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

3.2.3.1. Resumé

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

Der er allerede taget højde for omkostninger til personale og samfinansiering i COM(2015) 671. Antallet af ansatte bør være konstant fra år 2020, nemlig omkring 1000.

	År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
Midlertidigt ansatte (AD)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Midlertidigt ansatte (AST)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Kontraktansat personale	202	230	230	235	250	234	230	230	230
Udstationerede nationale eksperter	194	220	220	220	220	220	220	220	220
I ALT	880	1 000	1 000	1 005	1 020	1 004	1 000	1 000	1 000

Udviklingen i det vedtægtsomfattede personale som en del af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps/

Personalebehov (i årsværk):

	År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
Midlertidigt ansatte (AD)	188	375	500	500	625	625	750	750	750
Midlertidigt ansatte (AST)	187	375	500	500	625	625	750	750	750
Kontraktansat personale	375	750	1 000	1 000	1 250	1 250	1 500	1 500	1 500
I ALT	750	1 500	2 000	2 000	2 500	2 500	3 000	3 000	3 000

Det planlagte ansættelsestidspunkt angives, beløbet tilpasses i overensstemmelse hermed (hvis ansættelsen finder sted i juli, opføres kun 50 % af de gennemsnitlige udgifter), og der redegøres nærmere herfor.

Nærmere oplysninger om personalebehov:

Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps vil bestå af tre kategorier af operationelt personale:

Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps' operationelle personale er de grænsevagter, ledsagere ved tilbagesendelser, specialister i tilbagesendelse og andet relevant personale, som er ansat af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning,

udstationeret til agenturet af medlemsstaterne, eller kortvarigt stillet til rådighed af medlemsstaterne med henblik på at agere som medlemmer af grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold eller indsatshold til brug ved tilbagesendelser, og som har udøvende beføjelser, samt det personale, der er ansvarligt for den centrale ETIAS-enheds funktion.

Personalet i kategori 1 vil være en ny type EU-personale i agenturet med udøvende beføjelser, herunder anvendelse af magt, når det fungerer som holdmedlemmer, der indsættes fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps.

Under hensyntagen til den nødvendige støtte, der er behov for for at oprette den europæiske grænse- og kystvagts stående korps ((ansættelse, daglig ledelse, operationel planlægning osv.), koordineringsaktiviteter, personale til lokalkontorer, erhvervelse af agenturets udstyr, andre nye opgaver i forbindelse med den europæiske grænse- og kystvagts virkemåde, herunder Eurosur, det styrkede mandat for tilbagesendelser og overtagelsen af FADO, kan det forventes, at op til 4 % af det samlede antal medarbejdere i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps (4 % af 3 000) vil være ansat som "operationelt støttepersonale" i agenturet.

Med hensyn til stillingstyper vil det vedtægtsomfattede personale bestå af 25 % AD'er, 25 % AST'er og 50 % kontraktansatte. Denne opdeling viser den forventede fordeling af de forskellige profiler, roller og funktioner i den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. Der vil navnlig være behov for et betydeligt antal AD-medarbejdere med de nødvendige færdigheder, den nødvendige viden og den faglige ekspertise i forbindelse med anvendelsen af det nyeste udstyr til betjeningen af agenturets eget udstyr (dvs. skibsførere og officerer i luftfartøjs og skibes tekniske mandskab). Det vil også være nødvendigt med et betydeligt antal AD-medarbejdere for at sikre planlægningen og koordineringen af de øgede operationelle aktiviteter, der udføres af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps i forhold til agenturets nuværende engagement. En række AD-medarbejdere inden for det vedtægtsomfattede personale vil også forestå ledelsesmæssige aktiviteter. Desuden bør balancen mellem forskellige typer af medarbejdere tages i betragtning i lyset af den teknologiske udvikling, idet række grundlæggende grænseforvaltningsopgaver vil blive automatiseret, og systemets kompleksitet vil kræve et højere kvalifikationsniveau for det personale, der skal betjene og vedligeholde det.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer i det overordnede generaldirektorat

- ☐ Forslaget medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)									
18 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	8	8	8	8	8	8	8	8	8
XX 01 01 02 (i delegationer)									
XX 01 05 01 (indirekte forskning)									
10 01 05 01 (direkte forskning)									
• Eksternt personale (i årsværk)⁶²									
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)									
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)									
XX 01 04 yy ⁶³	- i hovedsædet								
	- i delegationer								
XX 01 05 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)									
10 01 05 02 (KA, UNE, V — direkte forskning)									
Andre budgetposter (skal angives)									
I ALT	8	8	8	8	8	8	8	8	8

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	8 tjenestemænd skal udføre følgende opgaver: 1) repræsentere Kommissionen i agenturets bestyrelse, 2) udarbejde Kommissionens udtalelse om det årlige arbejdsprogram og føre tilsyn med dets gennemførelse 3) føre tilsyn med udarbejdelsen af agenturets budget og med dets gennemførelse 4) bistå agenturet med at udvikle dets aktiviteter i overensstemmelse med EU's politik, herunder ved at deltage i ekspertmøder.
Eksternt personale	

⁶² KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

⁶³ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- ☐ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Regnskabsår						2019	2020	I ALT
Associerede Schengenlande ⁶⁴						21,039	56,523	77,562
Samfinansierede bevillinger I ALT						21,039	56,523	77,562

Regnskabsår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Associerede Schengenlande	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371
Samfinansierede bevillinger I ALT	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- X Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Forslagets/initiativets virkninger ⁶⁵						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel [...]							

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

⁶⁴ Bidraget fra associerede Schengenlande beregnes årligt af Frontex, under hensyntagen til størrelsen af EU-bidraget og BNP i de pågældende lande. Det svarer til ca. 6 % af agenturets samlede budget. Bidraget indløses af agenturet.

⁶⁵ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.